

การประชุมสมัชชาภาคี อนุสัญญาว่าดักงพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10

The Tenth Meeting of the Conference of the Contracting
Parties to the Convention on Wetlands (COP10)

28 October – 4 November 2008
Changwon, Republic of Korea
28 ตุลาคม – 4 พฤศจิกายน 2551
창won, สาธารณรัฐเกาหลี

RAMSAR
CHANGWON 2008

การประชุมสมัชชาภาคี
อนุสัญญาว่าดด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10

The Tenth Meeting of the Conference of the Contracting
Parties to the Convention on Wetlands (COP10)

28 October - 4 November 2008
Changwon, Republic of Korea
28 ตุลาคม - 4 พฤศจิกายน 2551
창원, สาธารณรัฐเกาหลี

คำนำ

อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar Convention) เป็นข้อตกลงระหว่างรัฐบาลซึ่งกำหนดกรอบการทำงานสำหรับความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่ออนุรักษ์และยับยั้งการสูญหายของพื้นที่ชุ่มน้ำในโลกโดยสนับสนุนให้มีการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด อนุสัญญา มีผลบังคับใช้เมื่อปี พ.ศ. 2518 (ค.ศ. 1975) โดยประเทศไทย ได้เข้าเป็นภาคีอนุสัญญาแรมซาร์เป็นลำดับที่ 110 ซึ่งพันธกรณีของอนุสัญญา มีผลบังคับใช้วันที่ 13 กันยายน พ.ศ. 2541 จนถึงขณะนี้ (มกราคม 2552) มีประเทศต่างๆ เข้าร่วมเป็นภาคี ทั้งหมด 158 ประเทศ จำนวนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ 1,828 แห่ง รวมพื้นที่กว่า 168.98 ล้านเฮกตาร์ (1056.16 ล้านไร่)

การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นเวทีการเจรจาหารือระหว่างประเทศที่เปิดโอกาสให้สมาชิกจากทั่วโลกได้พบปะ แลกเปลี่ยนมุมมอง ข้อคิดเห็น ประสบการณ์ในการดำเนินงาน รวมทั้งรับทราบความก้าวหน้าในการดำเนินงานของอนุสัญญา และพิจารณารับรองข้อมติ แนวทางและประเด็นต่างๆ โดยอนุสัญญา ระบุไว้ว่าจะต้องจัดให้มีการประชุมปกติ (ordinary session) ในทุกๆ 3 ปี สำนักเลขาธิการอนุสัญญา ได้จัดให้มีการประชุมสมัชชาภาคีมาแล้วรวม 10 ครั้ง โดยสมัยที่ 10 จัดขึ้นที่เมืองชางวอน ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี ระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม - 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ที่ประชุมมีมติรับรองแผนกลยุทธ์ ปี พ.ศ. 2551-2557 (ค.ศ. 2008-2014) และให้การรับรองข้อมติ 33 เรื่อง เช่น พื้นที่ชุ่มน้ำกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พลังงานชีวภาพ อุตุสวาทกรรมการขุดเจาะน้ำมัน กีฬาธรรมชาติ การจัดการความยากจน เป็นต้น

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในฐานะหน่วยงานประสานงานกลางแห่งชาติของอนุสัญญา ได้จัดทำเอกสารรายงานสรุปผลการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาสมัยที่ 10 ฉบับนี้ขึ้น โดยได้แปลและสรุปเนื้อหาจากการประชุม โดยคัดเลือกเฉพาะบางส่วนที่มีความสำคัญต่อการดำเนินงานของประเทศภาคี และจัดพิมพ์เผยแพร่แก่นักวิชาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและผู้สนใจ ได้รับทราบความก้าวหน้าการดำเนินงานของอนุสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาของ ปฏิญญาชางวอน (Changwon Declaration) ว่าด้วยเรื่องสุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มุ่งเน้นในเรื่องการกระตุ้นให้ภาคีนำปฏิญญาดังกล่าวไปเสนอต่อผู้นำประเทศ สภา ภาคเอกชน ภาคสังคม และภาครัฐทุกภาคส่วนที่รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อเรียกร้องให้มีการดำเนินงานตามปฏิญญา

หากท่านใดต้องการรับทราบข้อมูลสรุปผลการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10 ฉบับสมบูรณ์ สามารถ download ได้จาก website ของอนุสัญญา (www.ramsar.org)

ในโอกาสนี้ สำนักงานฯ ขอขอบพระคุณทุกท่านทุกหน่วยงาน ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ และหวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานเพื่อการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน ต่อไป

สำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

คำนำ	3
การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10	6
ความเป็นมาของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ	6
วัตถุประสงค์และขอบเขตของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ	6
การประชุมสมัชชาภาคีฯ ที่ผ่านมา	7
รายงานการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10	8
ข้อมติของการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10	12
ปิดการประชุม	34
บทวิเคราะห์การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 10	35
การยกระดับและขยายขอบเขต	36
พื้นที่ชุ่มน้ำและการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ : ความจริงที่ไม่มีใครอยากพูด	37
มติที่ 10.3 ปฏิญญาชาวอนว่าด้วยสุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ	39
สมัชชาภาคีอนุสัญญา	40
ภาคผนวกของมติที่ 10.3 ปฏิญญาชาวอนว่าด้วยสุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ	41
ทำไมควรอ่านและใช้ปฏิญญานี้	41
ปฏิญญานี้มาจากไหน	41
หน้าที่ของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ คือ	41
ใครควรใช้ปฏิญญา	42
ทำไมไม่เป็นแค่ปฏิญญาเหมือนเรื่องอื่นๆ	42
หมายความว่าอะไรในทางปฏิบัติ	42
การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและพื้นที่ชุ่มน้ำ	43
วิถีชีวิตของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ	43
สุขภาพของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ	44
ความสัมพันธ์ระหว่างระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำและสุขภาพของมวลมนุษย์ควรเป็นกุญแจสำคัญ ในองค์ประกอบของนโยบาย แผนงานและยุทธศาสตร์ระดับนานาชาติและระดับชาติ	44
การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ	44
กลไกอะไรที่เกี่ยวข้องกับหลายเรื่องที่จะช่วยเหลือได้มากที่สุดในการดำเนินงานทั้งหมด	44
บันทึก	46

.....
การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ
สมัยที่ 10

การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

สมัยที่ 10

การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10 ได้จัดขึ้นในระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม - 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ณ ศูนย์การประชุมชาวอน ในเมืองชาวอน สาธารณรัฐเกาหลี ในหัวข้อ "Healthy wetlands, healthy people" มีผู้เข้าร่วมประชุมมากกว่า 2,000 คน โดยเป็นผู้แทนจาก 158 ประเทศ องค์การ พันธมิตรของอนุสัญญา หน่วยงานขององค์การสหประชาชาติ intergovernmental และองค์กรพัฒนาเอกชน การประชุมสมัชชาภาคี สมัยที่ 10 ได้ให้การรับรองข้อมติ 33 เรื่อง ประกอบด้วย พื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พื้นที่ชุ่มน้ำและเชื้อเพลิงชีวภาพ พื้นที่ชุ่มน้ำและอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ พื้นที่ชุ่มน้ำและการจัดการความยากจน พื้นที่ชุ่มน้ำและสุขอนามัยของมนุษย์ การส่งเสริมความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่นาข้าวในฐานะพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทหนึ่ง และการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างอนุสัญญาและการอนุรักษ์นกตามเส้นทางการอพยพ และยังได้ให้การรับรองงบประมาณสำหรับปี พ.ศ. 2552 - 2556 และแผนกลยุทธ์ปี พ.ศ. 2552 - 2557 ของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำด้วย

ผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมดแสดงความพึงพอใจในผลลัพธ์ของการประชุมสมัชชาภาคี สมัยที่ 10 มีการแสดงความสนใจต่อการประชุมสมัชชาภาคี ของสาธารณชนในประเทศเจ้าภาพ และในภูมิภาคเอเชียซึ่งเป็นก้าวสำคัญในการยกระดับความสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

ความเป็นมาของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำหรืออนุสัญญาแรมซาร์ ได้มีการลงนามรับรองเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 ณ เมืองแรมซาร์ ประเทศอิหร่าน และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 21 ธันวาคม พ.ศ. 2518 อนุสัญญา ได้จัดทำกรอบงานสำหรับการดำเนินงานในระดับประเทศและความร่วมมือระหว่างประเทศสำหรับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด

วัตถุประสงค์และขอบเขตของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ มีจุดเริ่มต้นเน้นการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดเพื่ออนุรักษ์ถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำ ต่อมาขอบเขตการดำเนินงานของอนุสัญญา ได้ขยายให้กว้างขึ้นโดยเน้นการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดในทุกๆ ด้าน การตระหนักในความสำคัญของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำที่เอื้อต่อการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพและสุขอนามัยของมนุษย์ พื้นที่ชุ่มน้ำครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ 9 ของพื้นที่ผิวโลก และได้เกื้อหนุนระบบเศรษฐกิจของโลกในเรื่องของระบบน้ำ การประมง การเกษตร ป่าไม้และการท่องเที่ยว

ปัจจุบัน อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ มีภาคี 158 ประเทศ มีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติมากกว่า 1,800 แห่งที่ขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความ

สำคัญระหว่างประเทศ หรือ แรมซาร์ ไซต์ ภาติของ อนุสัญญา มีพันธกรณีที่จะต้องเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความ สำคัญระดับนานาชาติในประเทศของตนอย่างน้อยหนึ่งแห่ง ที่มีคุณสมบัติทางนิเวศวิทยาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของ อนุสัญญา เพื่อบรรจุไว้ในทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความ สำคัญระหว่างประเทศ หรือ แรมซาร์ ไซต์ และจะต้อง ดำรงรักษาคุณสมบัติทางนิเวศวิทยาของพื้นที่แรมซาร์ ไซต์ แต่ละแห่ง จะต้องบรรจุการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำไว้ในแผน การใช้ที่ดินของประเทศ และส่งเสริมให้มีการใช้ประโยชน์ พื้นที่ชุ่มน้ำทุกแห่งในขอบเขตประเทศของตนอย่าง ชาญฉลาด มีการจัดตั้งพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นเขตสงวนและ ส่งเสริมการฝึกอบรมการวิจัยและการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ และการให้คำปรึกษาแก่ภาคีอื่นๆ ในการดำเนินงาน ตามอนุสัญญา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการดำเนินงานในพื้นที่ ชุ่มน้ำที่อยู่ระหว่างพรมแดนที่มีการแบ่งปันทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรชีวภาพและการพัฒนาโครงการต่างๆ ที่ ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ

ภาคีจะต้องพบปะและประชุมร่วมกันทุกๆ 3 ปี เพื่อ ประเมินความก้าวหน้าการอนุวัติอนุสัญญา และการ อนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ แบ่งปันความรู้ และประสบการณ์ทาง วิชาการและการจัดทำแผน 3 ปี นอกเหนือจากการประชุม สมัชชาภาคี แล้ว การทำงานของอนุสัญญา ยังได้รับ การสนับสนุนจากคณะกรรมการบริหาร (Standing Committee: SC) คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ และวิชาการ (Scientific and Technical Review Panel: STRP) และสำนักเลขาธิการอนุสัญญา (Ramsar Bureau) ซึ่งจะทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการของอนุสัญญา

การประชุมสมัชชาภาคี ที่พำนา

การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ จัดขึ้นแล้วรวม 9 ครั้ง นับตั้งแต่อนุสัญญา เริ่มมี ผลบังคับใช้ ได้แก่

✎ สมัยที่ 1 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2523 ณ เมืองคากลิอารี ประเทศอิตาลี

✎ สมัยที่ 2 ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2527 ณ เมืองโกโรนิเกน ประเทศเนเธอร์แลนด์

✎ สมัยที่ 3 ในเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ. 2530 ณ เมืองเรจินา ประเทศแคนาดา

✎ สมัยที่ 4 ราวเดือนมิถุนายน - กรกฎาคม พ.ศ. 2533 ณ เมืองมอเทอธ สมาพันธรัฐสวิส

✎ สมัยที่ 5 ในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2536 ณ เมืองคูโร ประเทศญี่ปุ่น

✎ สมัยที่ 6 ในเดือนมีนาคม พ.ศ. 2539 ณ เมืองบิลเบน ประเทศออสเตรเลีย

✎ สมัยที่ 7 ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2542 ณ นครซานโฮเซ ประเทศคอสตาริกา ผู้เข้าร่วมประชุมได้ ให้ความสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างสังคมของมนุษย์ และถิ่นที่อยู่อาศัยที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ มีการพิจารณาการ ดำเนินงานตามอนุสัญญา ของแต่ละภูมิภาค และให้การ รับรองข้อมติ 30 เรื่อง ข้อเสนอแนะทางนโยบาย 4 เรื่อง โปรแกรม และประเด็นทางการเงิน และมีการลงนาม ในบันทึกความเข้าใจระหว่างสำนักเลขาธิการอนุสัญญา และศูนย์มรดกโลกขององค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และ วัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)

✎ สมัยที่ 8 ในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2545 ณ เมืองบาเลนเซีย ประเทศสเปน ได้ให้ความสำคัญใน บทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการเป็นแหล่งน้ำ เช่นเดียวกับ ประเด็นทางวัฒนธรรมและวิถีชีวิต ภาคีได้ให้การรับรอง ข้อมติรวม 40 เรื่อง ที่ให้ความสำคัญทางนโยบาย วิชาการ โปรแกรมและประเด็นทางการเงินซึ่งประกอบด้วย พื้นที่ชุ่มน้ำและการเกษตร การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ ประเด็นทางวัฒนธรรม ป่าชายเลน การจัดสรร และการจัดการน้ำ และรายงานของคณะกรรมการ การ เชื้อนโลก ผู้แทนของภาคียังได้ให้ความเห็นชอบต่อแผนงาน และแผนการเงินสำหรับปี พ.ศ. 2546 - 2548 และแผน กลยุทธ์สำหรับปี พ.ศ. 2546 - 2551 ของอนุสัญญา

✎ สมัยที่ 9 เป็นครั้งแรกที่มีการจัดประชุม สมัชชาภาคี ในภูมิภาคอาฟริกา ได้ให้การรับรองข้อมติ รวม 25 เรื่อง ที่ครอบคลุมทั้งด้านนโยบาย โปรแกรม ประเด็นทางการเงิน ปรกอบริว แนวทางทางวิทยาศาสตร์ และวิชาการสำหรับการดำเนินงานตามอนุสัญญา หลักการ การใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด การผนวกการดำเนินงาน ของอนุสัญญา ในกระบวนการทางพฤกษาคีที่เกี่ยวกับน้ำ บทบาทของอนุสัญญา ต่อภัยธรรมชาติ การบรรเทา และการปรับตัวของพื้นที่ชุ่มน้ำและการลดความยากจน คุณค่าทางวัฒนธรรมของพื้นที่ชุ่มน้ำและการผนวกประเด็น ใช้หาดนกเพิ่มเติม การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา ยังได้ให้ความเห็นชอบต่อแผนงานและแผนการเงินปี พ.ศ. 2549 - 2551 ของอนุสัญญา มีการทบทวนแผนกลยุทธ์ ปี พ.ศ. 2546 - 2551 การประชุมระดับรัฐมนตรีอย่าง

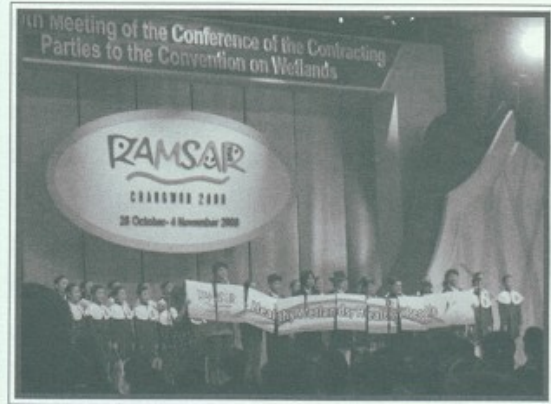
ไม่เป็นทางการ และได้ให้การรับรองปฏิญญาคัมพลาที่ให้
ความสำคัญต่อบทบาทของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ
ในการหยุดยั้งการสูญเสียและความเสื่อมโทรมอย่าง
ต่อเนื่องของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ

รายงานการประชุมสมัชชาภาคี อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10

พิธีเปิดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10

ดำเนินการในวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2551 โดย
เริ่มจากประธานของการประชุมสมัชชาภาคี สมัยที่ 9 นาง
มาเรีย มูตาแกมบา (Ms. Maria Mutagamba) รัฐมนตรี
ว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมของประเทศยูกันดาส่งมอบ
อนุสัญญา ให้แก่ประธานการประชุมสมัชชาภาคี
อนุสัญญา คนต่อไป คือ นายมานี ลี (Mr. Maanee
Lee) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมของสาธารณรัฐ
เกาหลี ซึ่งได้เน้นย้ำถึงบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำว่า เปรียบ
เสมือนชุมทรัพย์ของทรัพยากรธรรมชาติที่ไม่มีวันหมด
สำหรับความเป็นอยู่ที่ดีของมวลมนุษยชน นายลีได้สนับสนุน
ประเด็นที่มีการให้ความสำคัญในระดับโลก เช่น การ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พลังงานและสุขอนามัย
ของมนุษย์ นายแทโฮ คิม (Taeho Kim) ผู้ว่าราชการ
จังหวัดเจียงนาม สาธารณรัฐเกาหลี ได้กล่าวถึงการ
ดำเนินงานของจังหวัดและนโยบายสำหรับการอนุรักษ์
พื้นที่ชุ่มน้ำและเร่งรัดให้ภาคีลดความเสื่อมโทรมของ
พื้นที่ชุ่มน้ำ

นายอนาดา ทิเอกา (Mr. Anada Tiéga)
เลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สนับสนุนให้มีการ
สร้างพันธมิตรระหว่างภาคีเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์
ในการจ่ายเพื่อการรักษาการให้บริการของระบบนิเวศและ
บทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการจัดการน้ำ เป็นความมั่นคง
ทางอาหารและพลังงานและการเปลี่ยนแปลงสภาพ
ภูมิอากาศ ประธานาธิบดี ลี มยุง บัค (Lee Myung-bak)
ได้กล่าวถึงนโยบาย “Green Growth” ของสาธารณรัฐ
เกาหลี โดยชี้ให้เห็นว่าพื้นที่ชุ่มน้ำเอื้ออำนวยต่อการพัฒนา
เศรษฐกิจอย่างไร และได้เสนอให้สาธารณรัฐเกาหลี
เป็นแบบอย่างของภาคี และจะเพิ่มงบประมาณสนับสนุน
การดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำสำหรับ
ประเทศกำลังพัฒนา

มีการร้องเพลงประสานเสียงของกลุ่มนางฟ้าน้อย
และเยาวชนจากประเทศที่เคยเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม
สมัชชาภาคีอนุสัญญา ได้เรียกร้องให้มีการปฏิบัติการ
และเพิ่มการคุ้มครองพื้นที่ชุ่มน้ำเพิ่มขึ้น ซึ่งพื้นที่ชุ่มน้ำ
เป็นตัวแทนของความเชื่อมโยงของมนุษยชาติและโลก
เลขาธิการองค์การสหประชาชาตินายบัน คี มูน (Mr. Ban
Ki-moon) ได้ส่งสาส์นผ่านทางวีดิทัศน์เรียกร้องถึงผลการ
ประเมินระบบนิเวศแห่งสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2548 ที่กล่าว
ไว้เป็นสัญญาณเตือนว่าพื้นที่ชุ่มน้ำกำลังเสื่อมโทรมอย่าง
รวดเร็วกว่าระบบนิเวศอื่นๆ นาย จอง วัน ชุง (Mr. Jong
Hwan Chung) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงที่ดิน และการ
คมนาคมระหว่างประเทศ (Ministry of Land, Transport
and Maritime Affairs) แห่งสาธารณรัฐเกาหลี ได้เน้นย้ำ
ถึงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นแกนหลักของนโยบาย
“Green Growth”

นาง มียเอ ชู (Ms. Miae Choo) สมาชิกสภา
แห่งชาติ ซึ่งดำรงตำแหน่งประธานคณะกรรมการแรงงาน
และสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐเกาหลี ได้เน้นย้ำว่าอนุสัญญา
สามารถให้ยุทธศาสตร์ระยะยาวในการสร้างความยั่งยืนใน
อนาคต และยังได้กล่าวด้วยว่าการผสมกลมกลืนระหว่าง
ความเป็นอยู่ของมนุษย์และสิ่งแวดล้อมคือแกนหลักของ
นโยบาย “Green Growth”

สารานุกรมฉบับที่ ๑๐ บท บทเลขาธิการองค์การสหประชาชาติ

ขอแสดงความยินดีต่อความสำเร็จในการเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำสมัยที่ 10 ของสาธารณรัฐเกาหลี

หัวข้อของการประชุมคือ “Healthy Wetlands, Healthy People” ซึ่งเป็นการเน้นย้ำความเชื่อมโยงของชีวิตระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำและวิถีชีวิตและสุขอนามัยของมนุษย์ทั่วโลก

เราต้องการพื้นที่ชุ่มน้ำที่อุดมสมบูรณ์สำหรับเป็นแหล่งอาหาร แหล่งน้ำ แหล่งของไฟเบอร์และแหล่งของยารักษาโรค เราต้องการสิ่งเหล่านี้เพื่อการบรรลุเป้าหมายแห่งสหัสวรรษ

เราต้องการพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อเป็นแหล่งกักเก็บคาร์บอนเพื่อช่วยเหลือนมนุษย์ในการจัดการการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก เราต้องการพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อช่วยเหลือนมวลมนุษย์ในการปรับตัวเพื่อเผชิญกับภาวะการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

สามปีที่ผ่านมา การประเมินระบบนิเวศแห่งสหัสวรรษได้ส่งสัญญาณเตือนว่าพื้นที่ชุ่มน้ำในแผ่นดินและพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเลของเรากำลังเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วกว่าระบบนิเวศอื่นๆ บนโลก

การใช้น้ำอย่างไม่ยั่งยืนของเราที่มีอัตราการเพิ่มขึ้นถึงสองเท่าทำให้สถานการณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำเลวร้ายเพิ่มขึ้นเป็นเวลาเกือบสี่ทศวรรษที่โลกได้รับประโยชน์จากการเยียวยาและรักษาความเสียหาย นั่นคือสิ่งที่แสดงว่าอนุสัญญาแรมซาร์ไม่เคยได้รับความสำคัญมากเท่านี้มาก่อน ทั้งๆ ที่ร่วมช่วยเหลือนโลก อนุสัญญาฯ ได้ให้ความรู้ เทคนิค วิชาการ ได้ให้แนวทางและสนับสนุนเครือข่าย

ขอขอบคุณอนุสัญญาฯ เราสามารถมาร่วมกันจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำของโลก ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณต่อความช่วยเหลือของพวกท่านทั้งหลาย และหวังว่าพวกท่านจะประสบความสำเร็จในการพิจารณาตรึงตรองในการประชุมครั้งนี้ และมีความก้าวหน้าในการทำงาน

ขอบคุณมาก

นางจูเลีย มาร์ติน-เลเฟวเร่ (Julia Martin-Lefevre) ผู้อำนวยการใหญ่สหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) ได้กล่าวถึงผลการประชุม IUCN World Conservation Congress ที่ผ่านมา โดยกล่าวว่า**การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ คือ ภัยเงียบที่คุกคามความเป็นอยู่ที่ดีของมวลมนุษย์ทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ** เธอยังกล่าวด้วยว่าความหลากหลายทางชีวภาพต้องได้รับความสำคัญในระดับเดียวกันกับความสนใจที่มีให้ต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

นายเดวิด โคทส์ (Mr. David Coates) ผู้แทนของ ดร. อาเหม็ด จิอกลาฟ (Dr. Ahmed Djoghla) เลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ กล่าวสนับสนุนการทำงานเชิงบูรณาการระหว่างเรื่องนี้ พื้นที่ชุ่มน้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ และเน้นย้ำว่าอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพได้ให้การรับรองแผนงานร่วมระหว่างอนุสัญญา

ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพสมัยที่ 9 นายอาคิม สไตเนอร์ (Dr. Achim Steiner) ผู้อำนวยการโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) ได้กล่าวถึงบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนและภาคเอกชน ในวิวัฒนาการของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและการดำเนินงานตามอนุสัญญา ได้เน้นย้ำถึงแผนงานของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติสำหรับโลกสีเขียว และได้เน้นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศของโลก

นายพอล มาฟาบี (Mr. Paul Mafabi) ประธานคณะกรรมการบริหารของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar Standing Committee) ได้ประกาศรายชื่อผู้ได้รับรางวัล Ramsar Wetland Conservation Awards ประจำปี พ.ศ. 2551 ได้แก่

สาขาวิทยาศาสตร์ ได้แก่ นายเดวิด พริตชาร์ท (Mr. David Pritchard) จาก Royal Society for the Protection of Birds and BirdLife International
 สาขาการจัดการ ได้แก่ นายเดนนิส แลงเดนเบอร์ก (Mr. Denis Landenbergh) จาก WWF International
 สาขาการศึกษา ได้แก่ ผศ.ดร. คันทณีย์ ชูแวว จากมหาวิทยาลัยมหิดล ประเทศไทย

และรางวัล Recognition of Excellence Award แก่ ดร. ยาน เควิต (DeJan Kvet) จากสาธารณรัฐเชด
 พิธีเปิดการประชุมปิดลงด้วยการฉลองการลงนาม สำหรับ Danone - Evian Fund for Nature ซึ่งให้ความสำคัญในการจัดการทรัพยากรน้ำ ความสามารถในการดำรงบ่อนมาสะสมและระบบนิเวศ

เริ่มการประชุม

การประชุมเริ่มขึ้นในเช้าของวันพุธที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2551 โดยประธานการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพันธุ์ 9 ประธานมาเรีย นูตาแกมบ้า รัฐมนตรีว่าการกระทรวงน้ำและสิ่งแวดล้อมของประเทศยูกันดา ได้มอบหนังสือแนวทางการจัดการพื้นที่แรมซาร์ ที่จัดทำโดยกระทรวงของเธอให้แก่ นายอนาด้า ทิเอกา เลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

วาระด้านการบริหาร (Organization Matter)

ผู้แทนภาคีได้ให้การรับรองระเบียบวาระการประชุมและกฎ ระเบียบในการดำเนินการประชุม หลังจากที่ได้รับทราบ ว่ากฎ ระเบียบดังกล่าวได้มีการแก้ไขโดยอนุญาโตให้มีการเลือกประธานสำรองเพื่อทำหน้าที่แทนประธาน และการเลือกรองประธาน

ที่ประชุมได้มีมติเลือกนายมานิ ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐเกาหลีเป็นประธานการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำสมัยที่ 10 ซึ่งนายลี ได้กล่าวว่าอนุสัญญา มีภาคี 158 ประเทศและมีพื้นที่แรมซาร์ มากกว่า 1,800 แห่ง เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงความเข้มแข็งในการอนุรักษ์อนุสัญญา และการเน้นย้ำถึงความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำ ประธานา ยังได้กล่าวด้วยว่าการทำงานอย่างละเอียดรอบคอบและการให้การรับรองแผนกลยุทธ์ของอนุสัญญา ในการประชุมครั้งนี้จะเป็นการนำอนุสัญญา ไปสู่การพัฒนาใหม่ และการประชุมสมัชชาภาคี ยังเป็นการให้โอกาสประเมินความก้าวหน้า การทบทวนสำหรับการดำเนินงานในอนาคต และเป็นการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่ประชุมได้เลือกนายคิม ชาน-วู (Mr. Kim Chan-woo) เป็นประธานสำรอง และให้นางริจอยส์ มาบูดาฟาสี (Ms. Rejoice Mabudafhasi) จากประเทศอาฟริกาใต้ และนายแพทริก แวน คลาเวเรน (Mr. Patrick Van Klaveren) จากประเทศโมนาโค เป็นรองประธาน

ได้มีการแต่งตั้ง Credential Committee ได้แก่ นายมานิชาน ปุตโต (Manichand Putto) จากประเทศมอริเชียสสำหรับภูมิภาคอาฟริกา นางนิรวาน พิพิธสมบัติ จากประเทศไทยสำหรับภูมิภาคเอเชีย นางคามิล บาร์เน็ตเช (Ms. Camille Barneiche) จากประเทศฝรั่งเศสสำหรับภูมิภาคยุโรป นางแนนซี เซสเปเดส (Mr. Nancy Cespedes) จากประเทศชิลีสำหรับภูมิภาคอเมริกาใต้ (นีโอโทรปิคส์) นางโมนิก้า เฮอร์ซิก (Ms. Monika Herzig) จากประเทศเม็กซิโกสำหรับภูมิภาคอเมริกาเหนือ และนางเดบอราห์ คอลลิสเตอร์ (Ms. Deborah Collister) จากประเทศออสเตรเลียสำหรับภูมิภาคโอเชียเนีย ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานด้วย และให้นายเดวิด พริตชาร์ด ทำหน้าที่เป็นเลขานุการของคณะกรรมการฯ นี้

ที่ประชุมตกลงให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการด้านการเงินเพื่อพิจารณาหาข้อตกลงในข้อเสนองานการเงินของสำนักเลขาธิการอนุสัญญา โดยมีนายเอิร์บ

ราฟาเอล จากประเทศสหรัฐอเมริกาทำหน้าที่เป็นประธาน และมีผู้แทนจากประเทศต่างๆ ร่วมเป็นกรรมการ เช่น สาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

รายงานของคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar Standing Committee) นายพอล มาฟานี ประธานคณะกรรมการบริหารฯ ได้รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารฯ สำหรับปี พ.ศ. 2549 - 2551 ซึ่งได้มีการประชุมรวม 5 ครั้ง เพื่อทบทวน การดำเนินงานและแผนการเงินของสำนักเลขาธิการ อนุสัญญา การพิจารณาและให้ข้อเสนอแนะในรายงาน ผลการดำเนินงานของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ และวิชาการ (STRP) และของคณะทำงานทบทวนทาง การติดต่อสื่อสาร การมีส่วนร่วมและการสร้างความ ตระหนัก (Communication, Education, Participation and Awareness Oversight Panel) พิจารณาให้ ความเห็นชอบในโครงการที่ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ จากกองทุนขนาดเล็กของอนุสัญญา (Ramsar Small Grant Fund) สำหรับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด และได้พิจารณาร่างข้อมติที่ จะนำเสนอในการประชุมสมัชชาภาคีฯ สมัยที่ 10 และ ปฏิญญาชาววอน

รายงานของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ และวิชาการ (Scientific and Technical Review Panel : STRP) นางฮิธเทอร์ แมคเคย์ ประธานคณะทำงานฯ ได้สรุปผลการดำเนินงานของคณะทำงานฯ ในรอบ 3 ปี ที่ผ่านมา ได้เน้นประเด็นที่สำคัญต่างๆ และประเด็นท้าทาย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามอนุสัญญา ประเด็น แรงจูงใจและทางเลือกในการทำงานในอนาคต และได้ สนับสนุนประเด็นที่เกี่ยวกับน้ำ ความหลากหลายทาง ชีวภาพและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะต้อง ดำเนินงานร่วมกันไม่สามารถแยกการทำงานเป็นประเด็น เดียวๆ ได้

รายงานการจัดประชุมวิชาการขององค์กรพัฒนา เอกชน นางปาร์ค อิน-จา ได้รายงานผลการประชุม วิชาการขององค์กรพัฒนาเอกชนซึ่งได้จัดให้มีขึ้นก่อน การประชุมสมัชชาภาคีฯ ที่เมืองซูเจียน และได้ปฏิญญา องค์กรพัฒนาเอกชนที่เป็นความตกลงที่จะจัดตั้งเครือข่าย พื้นที่ชุ่มน้ำโลกเพื่อสนับสนุนการทำงานและส่งเสริมการ แบ่งปันข้อมูลและการถ่ายทอดวิธีปฏิบัติที่ดีที่สุดใน การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ เธอยังได้เร่งรัดให้ภาคีจัดตั้งคณะกรรมการ

พื้นที่ชุ่มน้ำระดับชาติที่ประกอบด้วยผู้มีส่วนเกี่ยวข้องจาก ทุกภาคส่วน และเรียกร้องให้ส่งเสริมความร่วมมือระหว่าง ภาคี องค์กรพันธมิตรของอนุสัญญา องค์กรพัฒนา เอกชน และชุมชนท้องถิ่นและชนพื้นเมือง

รายงานของเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ นายอนาด้า ทีเอก้า เลขาธิการอนุสัญญา ได้ รายงานสรุปให้ที่ประชุมทราบถึงผลการดำเนินงาน ของอนุสัญญา ในระดับโลกในช่วงสามปีที่ผ่านมา ได้เน้น การเพิ่มการรับรู้ในบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการอนุรักษ์ และการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ความหลากหลายทางชีวภาพ การเปลี่ยนแปลงสภาพ ภูมิอากาศ ความมั่นคงทางอาหาร พลังงาน อุตสาหกรรม ขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ สุขอนามัยของมนุษย์ ชุมชน เมืองและแหล่งน้ำประปา และเน้นย้ำถึงความท้าทายที่จะ ดำเนินงานตามอนุสัญญา ด้วย

จากการรายงานของเลขาธิการฯ ภาคีหลาย ประเทศได้แสดงความเห็นถึงการดำเนินงานในระดับ ประเทศและการเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ที่มีความสำคัญระหว่างประเทศหรือแรมซาร์ ไซต์ โดย หลายประเทศได้แสดงความเห็นหรือขอให้แสดงความ ชัดเจนในประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในรายงาน ประกอบด้วย เชื้อเพลิงชีวภาพ การจัดลำดับความสำคัญ การเสริมสร้าง สมรรถนะและโครงสร้างของสำนักเลขาธิการฯ สถานภาพ ทางกฎหมายของสำนักเลขาธิการฯ และความเชื่อมโยง ระหว่างการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพื้นที่ชุ่มน้ำ ภาคีได้ให้การรับรองรายงานของเลขาธิการอนุสัญญา

การสรุปสาระสำคัญ

ในระหว่างการประชุม ภาคีได้รับฟังการบรรยาย พิเศษหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์อนุสัญญา และ ประเด็นเร่งด่วน

ในวันพุธที่ 29 ตุลาคม พ.ศ. 2551 นายคิม จี-แต จากกระทรวงสิ่งแวดล้อม สาธารณรัฐเกาหลี ได้บรรยาย การอนุรักษ์และการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศ โดยกล่าวว่า พื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศสาธารณรัฐเกาหลีครอบคลุมพื้นที่ ประเทศประมาณร้อยละ 7.7 มีแรมซาร์ ไซต์ 11 แห่ง และได้กล่าวถึงลำดับความสำคัญที่จะดำเนินการหลัง การประชุมสมัชชาภาคีฯ สมัยที่ 10

ในวันพฤหัสบดีที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2551 นางบาทิลดา บูเรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อมของประเทศแทนซาเนีย ได้บรรยายถึง The Crimson Wing ซึ่งเป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวกับนกฟลามิงโกในทะเลสาบนา-ตรอน และกล่าวถึงการจัดตั้งกองทุนทะเลสาบนา-ตรอน ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและ Disney Nature

ในวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 นางริเบคกา เดอ ครูยส์ รองประธานคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ได้บรรยายถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างสุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ และกล่าวถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่หน่วยงานด้านสุขภาพอนามัยมีส่วนร่วมในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเข้มแข็งทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

ในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 นายแม็กซ์ ฟินเลย์สัน คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ได้บรรยายถึงพื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ได้กล่าวถึงร่างข้อมติเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และความเชื่อมโยงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศกับความหลากหลายทางชีวภาพ น้ำ และการจัดการที่ดิน และเน้นถึงคุณค่าของการฟื้นฟูและการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด นางแมคเคย์ ประธานคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ได้บรรยายถึงการจัดการลุ่มน้ำและความท้าทายในการบูรณาการการจัดการน้ำในทศวรรษหน้า

การประชุมระดับภูมิภาค

ได้มีการประชุมระดับภูมิภาคในวันอังคาร วันศุกร์ และวันเสาร์ เพื่อเปิดโอกาสให้มีความร่วมมือในการกำหนดทำทีในร่างข้อมติ และมีการเลือกกรรมการชุดใหม่สำหรับคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา ทุกกลุ่มได้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับงบประมาณของสำนักเลขาธิการฯ หลายกลุ่มได้มีการพิจารณาร่างข้อมติที่มีความสำคัญพิเศษต่อภาคีในภูมิภาคนั้นๆ ภูมิภาคอาฟริกาให้ความสำคัญต่อประเด็นการปรับตัวของพื้นที่ชุ่มน้ำต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและอุตสาหกรรมชุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ ภูมิภาคอเมริกาใต้แสดงให้เห็นในประเด็นสถานภาพทางกฎหมายของเลขาธิการฯ และโครงการริเริ่มระดับภูมิภาคและระดับอนุภูมิภาค ภูมิภาคยุโรปได้แสดงให้เห็นในประเด็นพื้นที่ชุ่มน้ำและเชื้อเพลิง

ชีวภาพ พื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่น้ำจืด และสถานภาพทางกฎหมายของเลขาธิการฯ ภาคีของภูมิภาคโอเชียเนียได้แสดงความเห็นต่อระยะเวลาของการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา และการสนับสนุนงบประมาณต่อการริเริ่มระดับภูมิภาค และพื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ข้อติของการประชุมสมัชชาภาคี อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10

ข้อติที่ 1 แผนกลยุทธ์ 2552 - 2557 ของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

มีการพิจารณาร่างข้อติที่ 1 ครั้งแรกในวันพฤหัสบดีที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2551 และได้มีการรับรองข้อติในวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ภาคีได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมแผนกลยุทธ์โดยชี้ถึงความต้องการอาหารระดับโลกที่เพิ่มขึ้น โดยประเทศไทยเสนอให้บูรณาการนโยบายการเกษตรในนโยบายพื้นที่ชุ่มน้ำในระดับชาติ ประเทศนิวซีแลนด์ได้ชี้ให้เห็นถึงความยากลำบากในการบรรลุวัตถุประสงค์ของแผนกลยุทธ์ภายในกรอบเวลาที่กำหนด ประเทศชิลีได้เน้นถึงความจำเป็นในการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนและไม่เห็นด้วยที่จะกำหนดระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา เป็นทุก 4 ปี

ประเทศอินเดีย ประเทศเคนยาและประเทศแทนซาเนีย เรียกร้องให้มีการพัฒนาพารามิเตอร์เชิงปริมาณสำหรับการติดตามและประเมินผลการคุกคามพื้นที่ชุ่มน้ำ ความเหมาะสมของฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ แนวทางสำหรับการพัฒนาฐานข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ และการจัดการความเสี่ยงในพื้นที่แหล่งน้ำจืด ประเทศสวิตเซอร์แลนด์เสนอให้มีการมีการทบทวนในช่วงกลางของแผนกลยุทธ์ (midterm review) ซึ่งสามารถดำเนินการได้ในการประชุมสมัชชาภาคี สมัยที่ 11 ประเทศชูดานแสดงความยินดีให้มีการแต่งตั้งผู้ประสานงานกลางระดับชาติ สำหรับการติดต่อสื่อสาร การให้การศึกษา การมีส่วนร่วม และการสร้างความตระหนัก (Communication, Education, Participation and Awareness : CEPA) เพื่อสร้างความเข้มแข็งในการอนุรักษ์อนุสัญญา ประเทศกัวเตมาลา เน้นถึงความจำเป็นที่ชุมชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นต้องมีส่วนร่วมในข้อขัดแย้งสำหรับการตั้งถิ่นฐาน

สำหรับความสามารถทางการเงินของอนุสัญญา ประเทศญี่ปุ่นเน้นย้ำถึงการใช้งบประมาณที่มีในปัจจุบันให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด ในระหว่างการพิจารณาบททวนร่างข้อมติ ประเทศไทยเสนอให้มีการอ้างอิงถึงภัยธรรมชาติที่มีผลต่อพื้นที่ชายฝั่งทะเลและความสำคัญของป่าชายเลน ในการปกป้องพื้นที่ชายฝั่ง สหภาพยุโรปและประเทศออสเตรเลียได้เสนอแก้ไขถ้อยคำที่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และได้มีการรับรองร่างข้อมติ

มติที่ประชุม:

ประกอบด้วยบทนำ และการดำเนินงานที่รวมถึงภาคผนวก วัตถุประสงค์ของแผนกลยุทธ์ ความเป็นมาของการจัดทำแผนกลยุทธ์ของอนุสัญญา การดำเนินงานตามอนุสัญญา ในระดับชาติ การอนุวัติอนุสัญญา ในช่วงปี พ.ศ. 2545 - 2551 และประเด็นสำคัญสำหรับอนาคตของอนุสัญญา

เร่งรัดให้ภาคีดำเนินการติดตามตรวจสอบความก้าวหน้าในการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ของอนุสัญญาอย่างต่อเนื่องและแจ้งความก้าวหน้าในการดำเนินงานต่อผู้แทนของแต่ละภูมิภาคในคณะกรรมการบริหารฯ คณะกรรมการบริหารฯ จะต้องติดตามความก้าวหน้าในการดำเนินงานและร่วมกับสำนักเลขาธิการฯ จัดทำ midterm review และปรับปรุงแผนกลยุทธ์ตามความจำเป็นและให้นำเสนอในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11

ข้อมติที่ 2 แผนการเงินและงบประมาณของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

ผู้เข้าร่วมประชุมได้พิจารณาประเด็นนี้ครั้งแรกในวันพฤหัสบดีที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2551 มีการจัดตั้งคณะทำงานย่อย (contact group) โดยมีนายเอิร์บ ราฟาเอล ประธานคณะทำงานด้านการเงิน ผู้แทนจากประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประธาน ซึ่งคณะทำงานย่อยดังกล่าวได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาหาข้อยุติตลอดระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคีฯ

ร่างข้อมติฉบับแรก ในภาคผนวกได้กำหนดแผนการเงิน โดยมีทางเลือก 4 ทางเลือก ได้แก่ ทางเลือกที่ 1 ไม่มีการเพิ่มงบประมาณ (zero nominal growth) ทางเลือกที่ 2 งบประมาณเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 3 ตามอัตราเงินเฟ้อ (zero real growth) ทางเลือกที่ 3 งบประมาณเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 4 และทางเลือกที่ 4 งบประมาณเพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ 11.75 ซึ่งจะสามารถ

สนับสนุนให้มีการเพิ่มเจ้าหน้าที่ในสำนักเลขาธิการอนุสัญญา เพื่อทำหน้าที่ประสานกับองค์กรพันธมิตรอนุสัญญา และระดมทุนเพื่อเพิ่มสมรรถนะสำหรับการริเริ่มระดับภูมิภาค นอกจากนี้ ผู้เข้าร่วมประชุมยังมีความเห็นว่าจำนวนเจ้าหน้าที่ของสำนักเลขาธิการฯ มีจำนวนจำกัด ซึ่งส่งผลต่อการทำงานของอนุสัญญา ในการเพิ่มจำนวนภาคีและแอมบาสเดอร์ ไซด้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาคีหลายประเทศสนับสนุนทางเลือกที่ให้มีการเพิ่มงบประมาณในอัตราร้อยละ 4 แต่ประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐอเมริกาคัดค้าน

ประธานคณะทำงานย่อยได้รายงานในที่ประชุมในวันอังคารที่ 4 พฤษภาคม พ.ศ. 2551 ถึงผลการทบทวนร่างมติไม่ได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์แต่ก็มีความเห็นส่วนใหญ่และข้อเสนอเป็นผลให้วงเงินงบประมาณในแต่ละปีเพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ต่อปี ในช่วงระยะเวลา 4 ปีข้างหน้า ซึ่งประธานคณะทำงานย่อยได้อธิบายว่า งบประมาณที่เพิ่มขึ้นจะเป็นการเพิ่มสำหรับเจ้าหน้าที่ตำแหน่ง Partnership coordinator กลุ่มประเทศในภูมิภาค อาฟริกาใต้แสดงความจำนงด้วยความยินดีที่จะเพิ่มอัตราการบริหารการเงินสำหรับอนุสัญญา จากอัตราขั้นต่ำปีละ 1,000 สวิสฟรังก์ เป็น ปีละ 2,000 สวิสฟรังก์ และเร่งรัดให้ภาคีประเทศอื่นเพิ่มเงินบริจาคด้วยตามความเหมาะสม หลายๆ ประเทศมีความเห็นว่า งบประมาณที่เพิ่มขึ้นไม่ได้มีผลกระทบต่อการทำงานของกรรมาธิการริเริ่มระดับภูมิภาค และการทำงานของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ แม้ว่าประเทศสหรัฐอเมริกาจะสนับสนุนทางเลือกที่ 1 (zero nominal growth) แต่ก็จะไม่ขัดขวางต่อความเห็นส่วนใหญ่ ผู้แทนสาธารณรัฐประชาชนจีนได้แสดงความไม่พอใจต่อการจัดสรรงบประมาณที่เพิ่มขึ้นแต่ก็ไม่ขัดขวางความเห็นส่วนใหญ่เช่นกัน ประธานคณะทำงานย่อยได้ทำความเข้าใจในวงเงินบริจาคของกลุ่มประเทศในภูมิภาคอาฟริกาที่เพิ่มขึ้นว่า วงเงินดังกล่าวจะนำไปใช้สำหรับ African Regional Center และการริเริ่มระดับภูมิภาคของภูมิภาคอาฟริกา ไม่ได้นำไปรวมกับงบประมาณหลัก (core budget)

มติที่ประชุม:

เห็นชอบให้แผนการเงินของสำนักเลขาธิการอนุสัญญา เพิ่มขึ้นร้อยละ 4 ต่อปี เพื่อนำไปใช้ในการจัดหาเจ้าหน้าที่ในตำแหน่ง Partnership coordinator เพื่อเพิ่มสมรรถนะในการทำงานกับองค์กรพันธมิตรของ

อนุสัญญาฯ และกับองค์กรอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยขอให้
เลขาธิการอนุสัญญาฯ ทบทวนและประเมินสมรรถนะ
ในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในตำแหน่งนี้ และรายงานให้
คณะกรรมการบริหารฯ ทราบอย่างสม่ำเสมอรวมทั้ง
รายงานการเงินสำรองของอนุสัญญาฯ ด้วย สุดท้ายได้มีการ
เรียกร้องให้ภาคีร่วมบริจาคด้วยความสมัครใจให้แก่
ศูนย์เอเชียตะวันตกและเอเชียกลางเพื่อฉลองครบรอบ
40 ปีของอนุสัญญาฯ ณ เมืองแรมซาร์ สาธารณรัฐ
อิสลามอิหร่าน

มติประกอบด้วยภาคผนวกที่แสดงรายละเอียดของ
งบประมาณรวม ขอบเขตการทำงานของเจ้าหน้าที่ตำแหน่ง
Partnership coordinator และตารางแสดงจำนวนเงิน
ที่ต้องบริจาคให้อนุสัญญาฯ ในแต่ละปีของภาคีแต่ละ
ประเทศ

ข้อมติที่ 3 ระยะเวลาดำเนินการประชุม สมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ ด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและ การประชุมระดับภูมิภาค

ผู้แทนภาคีได้ร่วมกันพิจารณาร่างข้อมติซึ่งเสนอ
ให้เลื่อนระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ จาก
ทุก 3 ปี เป็นทุก 4 ปี ได้มีการพิจารณาครั้งแรก
ในวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 และในร่างข้อมติดังเสนอ
ให้เว้นการประชุมคณะกรรมการบริหารฯ คณะทำงาน
ทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ และคณะทำงานการติดต่อ
สื่อสาร การให้การศึกษฯ ด้วย เสียงส่วนใหญ่คัดค้านการ
เลื่อนระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ จากทุก
3 ปี เป็นทุก 4 ปี อย่างไรก็ตามประเทศสวิตเซอร์แลนด์
ได้กล่าวว่าการขยายระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคี
อนุสัญญาฯ ทำให้มีเวลาทำงานเพิ่มขึ้น แต่ควรจะมีตัว
ไม่ควรมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น และจะต้องระงับการตัดสินใจ
ในระดับภูมิภาคด้วย

ประเทศนิวซีแลนด์ไม่เห็นด้วยที่จะมอบหน้าที่ให้
ผู้อื่นตัดสินใจ ประเทศบาร์เบโดสในฐานะผู้แทนภูมิภาค
อเมริกา กล่าวว่า การขยายระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคี
อนุสัญญาฯ ต้องการการประชุมระดับภูมิภาคสองครั้ง
และจะเป็นการลดความสามารถของอนุสัญญาฯ ในการ
ตอบสนองต่อประเด็นเร่งด่วน ประเทศซามัวในฐานะผู้แทน
ภูมิภาคโอเชียเนียและสาธารณรัฐประชาชนจีนกล่าวว่า
การขยายระยะเวลาการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ
จะต้องใช้งบประมาณเพิ่มขึ้นและส่งผลต่อการบริหารจัดการ

และลดความสำคัญของอนุสัญญาฯ ในเวทีโลกด้วย
นอกจากนี้สาธารณรัฐประชาชนจีนยังกล่าวเสริมด้วยว่าจะ
เป็นการส่งสัญญาณว่าอนุสัญญาฯ ด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำไม่มี
ความสำคัญ

ภาพรวมของการประชุมไม่เห็นด้วยที่จะขยายระยะ
เวลาการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สำนักเลขาธิการ
อนุสัญญาฯ ได้ชี้แจงว่าประเด็นนี้สามารถนำไปทบทวน
ในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 11 หาก
ภาคีต้องการ แต่ภาคีหลายประเทศคัดค้านและเสนอว่า
ควรยุติและไม่ต้องนำมาหารืออีก สำนักเลขาธิการฯ ได้
เสนอแนะว่าในรายงานการประชุมจะรายงานว่าไม่มีการ
ให้การรับรองและเร่งรัดให้ภาคีพิจารณาการเป็นเจ้าภาพ
จัดประชุมคณะกรรมการบริหารฯ ซึ่งผู้เข้าร่วมประชุมเห็นด้วย

ข้อมติที่ 4 การจัดตั้ง Transition Committee ดำเนินการตามพันธกิจ

ร่างข้อมตินี้ได้รับการรับรองในวันเสาร์ที่ 1
พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยมีข้อแก้ไขที่เสนอโดยประเทศ
เอกวาดอร์ โดยเสนอให้มีผู้แทนขององค์กรพันธมิตร
ของอนุสัญญาฯ 1 คน ร่วมเป็นผู้แทนใน Transition
Committee ด้วย

มติที่ประชุม:

ที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 10 ยืนยัน
ให้มีการจัดตั้งคณะทำงานบริหารขึ้นอย่างถาวร ให้การ
รับรองภาคผนวกในข้อมติ IX.24 ซึ่งมีการทบทวนโดย
ตัดข้อจำกัดเรื่องเวลาออก

ในภาคผนวกของข้อมติ IX.24 ซึ่งที่ประชุมเห็นควร
ให้คงไว้ ประกอบด้วยการจัดตั้งคณะทำงานบริหารเพื่อ
ทบทวนโครงสร้างการบริหารของอนุสัญญาฯ และจะต้อง
รายงานให้สมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ ทราบพร้อมข้อเสนอแนะ
ทุกครั้งที่มีการประชุม ประกอบด้วยการปรับปรุงอำนาจ
หน้าที่และวิธีการประชุมของคณะกรรมการบริหารฯ
คณะทำงานด้านการเงิน คณะทำงานทบทวนทาง
วิทยาศาสตร์ฯ การประชุมระดับภูมิภาคและสำนักเลขาธิการ
อนุสัญญาฯ เสนอการจัดตั้งรูปแบบการบริหารใหม่และ
สร้างความเข้มแข็งในการเชื่อมโยงระหว่างภาคีและองค์กร
พันธมิตรของอนุสัญญาฯ ข้อมติที่ IX.24 ยังได้กำหนด
องค์ประกอบของคณะทำงานบริหารและให้รายงาน
ความก้าวหน้าในการดำเนินงานให้คณะกรรมการบริหารฯ
เพื่อรายงานต่อที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ ต่อไป

ข้อที่ 5 การอำนวยความสะดวกในการ ปฏิบัติงานระหว่างประเทศของสำนักเลขาธิการ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

เป็นครั้งแรกที่ผู้เข้าร่วมประชุมได้พิจารณาสถานะทางกฎหมายของสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ ซึ่งปัจจุบันมีสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) เป็นผู้ดูแลในวันพฤหัสบดีที่ 30 ตุลาคม พ.ศ. 2551 มีการจัดตั้งคณะทำงานย่อย (contact group) เพื่อร่วมพิจารณาร่างข้อมติโดยมีนายหลุยส์ วายาส จากประเทศเอกวาดอร์และนายโทนี สเลเตอร์ จากประเทศออสเตรเลียทำหน้าที่เป็นประธานและรองประธานตามลำดับ ได้มีการประชุมตั้งแต่วันพฤหัสบดีจนถึงวันจันทร์ สุดท้ายได้มีการรับรองข้อมติในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน 2551

เลขาธิการอนุสัญญาฯ นายอนาด้า ทิเอกา ได้เสนอแนวทางที่จัดทำโดยสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ โดยมีทางเลือกต่างๆ สำหรับสถานภาพในอนาคต (รายละเอียดอยู่ในเอกสารประกอบการประชุมที่ 20 และเอกสารประกอบการประชุมที่ 35) ซึ่งได้เสนอทางเลือกไว้ 3 ทางเลือก ได้แก่ การอยู่ร่วมกับสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) เหมือนที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นหน่วยงานอิสระ หรือการหาหนทางร่วมกับองค์การสหประชาชาติและบริหารจัดการโดยโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP)

ระหว่างที่มีการแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมใหญ่ และในคณะทำงานย่อย ผู้แทนภาคีได้มุ่งเน้นไปที่การทำความเข้าใจในความสัมพันธ์ของทั้ง 3 ทางเลือก ภาคีจากประเทศที่กำลังพัฒนาหลายประเทศโดยเฉพาะในภูมิภาคอาฟริกาและภูมิภาคเอเชียสนับสนุนทางเลือกที่ 3 โดยเห็นว่าการมีสถานะเป็นองค์กรขององค์การสหประชาชาติจะเป็นการแสดงให้เห็นถึงความสำคัญของอนุสัญญาฯ ที่ดีที่สุด ประเทศที่เป็นผู้บริจาคงบประมาณหลายประเทศให้ควรระวังเรื่องงบประมาณสำหรับทางเลือกนี้ซึ่งอาจทำให้มีงบประมาณของอนุสัญญาฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 25 และเรียกร้องให้มีความระมัดระวังในการมีค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ

ในการประชุมคณะทำงานย่อย ผู้เข้าร่วมประชุมได้รับฟังการบรรยายของผู้เชี่ยวชาญกฎหมายที่อธิบายความสัมพันธ์ที่จะเป็นสมาชิกขององค์การสหประชาชาติและข้อจำกัดในการเริ่มเข้าร่วมของสำนักเลขาธิการฯ ที่มี

อยู่ในปัจจุบัน หลังจากที่ได้มีการแลกเปลี่ยนความเห็นในรายละเอียด คณะทำงานย่อยมีความเห็นร่วมกันว่าควรมีการศึกษาต่อไปโดยมีการจัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจสำหรับการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการ คณะทำงานย่อยได้ร่วมกันกำหนดวัตถุประสงค์ ขอบเขตการดำเนินงานและปฏิทินในการทำงานของคณะทำงานเฉพาะกิจอย่างละเอียด ซึ่งจะมีผลต่อร่างข้อมติใหม่ ข้อเสนอนี้ได้รับการรับรองเป็นมติที่ประชุมโดยไม่มีข้อแก้ไข

มติที่ประชุม:

ที่ประชุมรับทราบถึงความจำเป็นที่จะต้องหาข้อสรุปจากข้อเสนอแนะที่ริเริ่มขึ้นตามข้อมติที่ XI.20 และการตัดสินใจที่ต้องกระทำในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 11 ที่ประชุมจึงมีความเห็น ดังนี้

✎ ให้ขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) อำนวยความสะดวกเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ ในการมีส่วนร่วมในการประชุมความตกลง/ข้อตกลงระหว่างประเทศ อนุสัญญาฯ และความตกลงด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่ โครงการสิ่งแวดล้อมฯ (UNEP) ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการ

✎ ร้องขอให้เลขาธิการฯ แสวงหาความช่วยเหลือจากภาคีในการอำนวยความสะดวกในการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่สำนักเลขาธิการฯ

✎ ให้จัดตั้งคณะทำงานเฉพาะกิจเพื่อประเมินความสำเร็จของก้าวต่อไปและให้ข้อเสนอถึงวิถีทางปรับปรุงการดำเนินงานของสำนักเลขาธิการฯ และแสดงผลการพิจารณาที่ให้โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) สนับสนุนสำนักเลขาธิการฯ

✎ เสนอแนะต่อคณะกรรมการบริหารในการมอบอำนาจให้เลขาธิการฯ ดำเนินงานตามข้อเสนอแนะตามที่ได้ตกลงกันของคณะทำงานเฉพาะกิจและสามารถมีผลโดยไม่มีมติของสมัชชาภาคีฯ และให้รายงานข้อเสนอแนะและข้อสรุปของคณะทำงานเฉพาะกิจในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 11

ในภาคผนวกเป็นการกำหนดวัตถุประสงค์ งานที่ต้องดำเนินการ แผนการทำงาน องค์กรประกอบและงบประมาณของคณะทำงานเฉพาะกิจ ซึ่งกำหนดให้มีการประชุมครั้งแรกภายใน 3 เดือนหลังจากการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 10 แล้วเสร็จ และให้รายงานผลการทำงานให้คณะกรรมการบริหารภายใน 12 เดือนนับจากการประชุมครั้งแรก

ข้อดีที่ 6 การริเริ่มระดับภูมิภาค 2552 - 2555

ภายใต้กรอบงานของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ นายเอิร์บ ราฟาเอล ประธานคณะทำงานด้านการเงินภายใต้คณะกรรมการบริหารฯ ได้ชี้แจงเนื้อหาของร่างข้อเสนอนี้ในที่ประชุม ในวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 จากการติดตามการทำงานของกรรมาธิการริเริ่มระดับภูมิภาคในปัจจุบันและการขยายโอกาสการทำงานของอนุสัญญาฯ ในระดับภูมิภาคอย่างมีประสิทธิภาพ ร่างข้อเสนอนี้ที่มีการปรับปรุงได้รับการรับรองในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

การสนับสนุนทางนโยบายและการเงินจากภาคีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของภาครัฐในภูมิภาค ข้อเรียกร้องของผู้แทนภาคีโดยเฉพาะในเรื่องภาษาและได้ตกลงอย่างไม่เป็นทางการที่จะทบทวนและปรับปรุงร่างข้อเสนอนี้ ประเทศแทนซาเนียและคาเมรูน ได้เน้นถึงความจำเป็นสำหรับการจัดตั้งกลไกทางการเงินเพื่อจัดหางบประมาณสนับสนุนในระดับภูมิภาคเพิ่มเติมจากงบประมาณรวม ประเทศออสเตรเลียและสวีเดนเสนอให้มีการจัดทำรูปแบบการรายงานที่เป็นมาตรฐาน ประเทศชาดิวและออสเตรเลียเรียกร้องให้มีการสมมูลของการริเริ่มระดับภูมิภาคและสนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมสำหรับสนับสนุนการริเริ่มในภูมิภาคหลายประเทศในภูมิภาคอเมริกาใต้ได้เน้นย้ำถึงความจำเป็นสำหรับการสนับสนุนงบประมาณอย่างต่อเนื่องสำหรับการริเริ่มระดับภูมิภาคให้ทำงานได้ต่อไปในช่วงสามปีข้างหน้า

หลังจากการหารืออย่างไม่เป็นทางการซึ่งอำนวยความสะดวกโดยประเทศอังกฤษ ผู้แทนภาคีที่เข้าร่วมประชุมตกลงที่จะทบทวนข้อความให้อำนาจคณะกรรมการบริหารฯ ในการตรวจสอบและอนุมัติ ในช่วงก่อนการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ การริเริ่มใหม่ๆ ที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของแนวทางการดำเนินงาน ข้อความที่ต้องการการสนับสนุนจากรัฐบาลและองค์กรนานาชาติ เพื่อจัดตั้งหน่วยประสานที่เกี่ยวข้องหรือกลไกที่เหมาะสมได้รับความเห็นชอบ เช่นเดียวกันกับการประเมินและการทบทวนกระบวนการประสานงานโดยสำนักเลขาธิการฯ ด้วย

มติที่ประชุม:

ที่ประชุมให้การรับรองร่างข้อเสนอนี้ที่ได้รับการปรับปรุงครั้งที่ 2 ซึ่งได้รับรองภาคีที่สนับสนุนแนวทางดำเนินการสำหรับการริเริ่มระดับภูมิภาคและการมอบอำนาจให้คณะกรรมการบริหารฯ สำหรับตรวจสอบและ

ปรับปรุงการริเริ่มที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นไปตามแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ที่ประชุมยังได้เสนอแนะให้สำนักเลขาธิการฯ พัฒนารูปแบบมาตรฐานการจัดทำรายงานประจำปี รายงานการเงินและแผนงานที่จำเป็นจากหน่วยประสานงานของการริเริ่มระดับภูมิภาคภายใต้แนวทางการดำเนินงานที่บรรจุในภาคผนวก

ในภาคผนวกประกอบด้วยแนวทางการดำเนินงานสำหรับการริเริ่มระดับภูมิภาค 2552 - 2555 ในกรอบงานอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ การประสานงานระหว่างโครงการริเริ่มฯ และสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ การบริหารจัดการโครงการริเริ่มฯ องค์ประกอบสำคัญของโครงการริเริ่มฯ การเงินและการสนับสนุนอื่นๆ การรายงานและการประเมิน

ข้อดีที่ 7 การเพิ่มความเหมาะสมของกองทุนขนาดเล็กของอนุสัญญาฯ (Ramsar Small Grant Fund) ระหว่างปี 2552 - 2555

ได้มีการเสนอประเด็นของร่างข้อเสนอนี้ในวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 และได้รับการรับรองในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ผู้แทนภาคีประเทศต่างๆ ได้เน้นย้ำถึงข้อผูกมัดของประเทศที่พัฒนาแล้วที่สมัครใจจะบริจาคเงินให้แก่กองทุนขนาดเล็กของอนุสัญญาฯ ความต้องการของประเทศที่กำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กและการติดตามประเมินผลโครงการที่ได้รับการสนับสนุนจากกองทุนฯ สาธารณรัฐเกาหลีสัญญาที่จะสนับสนุนเงิน 100,000 เหรียญสหรัฐให้แก่กองทุนฯ และกล่าวด้วยว่าการบริจาคเงินให้ Ramsar Carbon Offset Fund จะนำมาใช้ในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศที่กำลังพัฒนา ประเทศบราซิลขอให้ Ramsar Signature Initiative ที่จัดทำแล้วเสร็จเสนอในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ เพื่อขอความเห็นชอบ ประเทศญี่ปุ่นเรียกร้องให้พิจารณากลไกทางการเงินอื่นๆ เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก ซึ่งสามารถเป็นแหล่งงบประมาณของกองทุนฯ ได้ ร่างข้อเสนอนี้ได้รับการรับรองโดยมีการแก้ไขเล็กน้อย

มติที่ประชุม:

เรียกร้องให้ประเทศพัฒนาสมัครใจบริจาคและเพิ่มวงเงินของกองทุนให้ถึง 1,000,000 สวิสฟรังก์ทุกปี และได้ให้ความสำคัญกับประเทศที่กำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก

ที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา

✎ ขอให้รวบรวมโครงการที่ผ่านความเห็นชอบ แต่ไม่มีงบประมาณสนับสนุนจากกองทุนฯ เป็น portfolio และเสนอทาง website

✎ สนับสนุนประเทศผู้ให้ทุนสมัครใจที่จะบริจาค อย่างไม่จำกัดให้แก่กองทุนฯ เพื่อสนับสนุนงบประมาณให้แก่ โครงการที่ผ่านความเห็นชอบและบรรจุไว้ใน portfolio

✎ เร่งรัดให้มีการพัฒนา Ramsar Signature Initiative ต่อไปอย่างต่อเนื่องเพื่อเอื้ออำนวยต่อการ สนับสนุนงบประมาณในระดับภูมิภาค

📌 ข้อมติที่ 8 โปรแกรมการสื่อสารสื่อสาร การศึกษา การมีส่วนร่วมและการเสริมสร้างความ ตระหนักของอนุสัญญา (Communication, Education, Participation and Awareness : CEPA) 2552 - 2557

ได้มีการพิจารณาร่างข้อมติในวันที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ประเทศออสเตรเลียเสนอแนะให้นำผลการดำเนินงานที่ผ่านมาประมวลรวมด้วย เพื่อให้มีการ บูรณาการแผนปฏิบัติการ CEPA ในนโยบายและเครื่องมือ ระดับชาติ ประเทศยูกันดาเสนอให้อ้างและรวมการจัด ความยากจนด้วย ประเทศไทยเสนอให้เพิ่มการสอดแทรก ความรู้เกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำในหลักสูตรการศึกษา และในวัน จันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ที่ประชุมได้ให้การ รับรองข้อมตินี้โดยมีการทบทวนและแก้ไขเล็กน้อย

✎ มติที่ประชุม:

ที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา ได้ให้การรับรอง CEPA Programme ฉบับที่ 3 ซึ่งมีระยะเวลาดำเนินงาน 6 ปี ซึ่งได้เสนอแนะแนวทางที่เชื่อมกับแผนกลยุทธ์ของ อนุสัญญา ภาคี สำนักเลขาธิการอนุสัญญา องค์การ พันธมิตรของอนุสัญญา องค์การพัฒนาเอกชนอื่นๆ องค์การ ชุมชนและผู้มีส่วนได้เสียระดับท้องถิ่น เพื่อสนับสนุนการ อนุรักษ์อนุสัญญา ทั้งในระดับนานาชาติ ระดับภูมิภาค ระดับชาติและระดับท้องถิ่น

ข้อมติได้ขอให้ภาคีที่ยังไม่ได้เสนอชื่อผู้ประสานงาน CEPA ของภาครัฐและขององค์กรพัฒนาเอกชนให้รับ ดำเนินการ ยังเรียกร้องให้ภาคีจัดทำ ดำเนินงานและ ประเมินประสิทธิภาพของแผน CEPA ของตน ให้ใช้ วัตนพื้นที่ชุ่มน้ำโลกฯ เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นความสนใจ ในการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำโดยการใช้ประโยชน์อย่าง

ชาญฉลาดต่อไป หรือให้เริ่มนำมาใช้ และสนับสนุนข้อเสนอ การจัดตั้งศูนย์การเรียนรู้พื้นที่ชุ่มน้ำและสิ่งอำนวยความสะดวก ที่เกี่ยวข้อง ข้อมตินี้ยังชี้แนะให้สำนักเลขาธิการ สร้างความร่วมมือกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลาย ทางชีวภาพ ความตกลงอื่นที่เกี่ยวข้องและคณะกรรมการ ที่ปรึกษาอย่างไม่เป็นทางการของอนุสัญญาว่าด้วยความ หลากหลายทางชีวภาพอย่างเข้มแข็ง

📌 ข้อมติที่ 9 การพิจารณาแนวทางปฏิบัติงานของ คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (Scientific and Technical Review Panel : STRP)

ในวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 นางเฮเทอร์ แมคเคย์ ประธานคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และ วิชาการ ได้เสนอแนวทางปฏิบัติงานของคณะทำงานทบทวน ทางวิทยาศาสตร์ฯ ได้มีการแก้ไขร่างข้อมติและรับรอง ในที่ประชุมในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ซึ่ง การทบทวนเป็นไปตามข้อเสนอแนะของประเทศอินโดนีเซีย ที่ให้เพิ่มผู้เชี่ยวชาญทางสังคมเศรษฐศาสตร์ และประเทศ บราซิลที่เสนอให้ภาคีร่วมตัดสินใจกับคณะทำงานทบทวน ทางวิทยาศาสตร์ฯ โดยตรงในประเด็นเร่งด่วน

✎ มติที่ประชุม:

ที่ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา ได้รับรองแนวทาง ปฏิบัติงานที่เป็นอยู่ของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ ดังที่ปรากฏรายละเอียดในภาคผนวก สำหรับการทำงาน ในปี พ.ศ. 2552 - 2555 ให้ความเห็นชอบกับบัญชี ผู้เชี่ยวชาญรายสาขาที่เสนอโดย STRP Oversight Committee สำหรับสาขาที่มีลำดับความสำคัญ และ ตกลงสำหรับสาขาอื่นที่คณะทำงานฯ จะหาผู้เชี่ยวชาญ เพิ่มเติม โดยหาจากหน่วยงานทางวิทยาศาสตร์ของ อนุสัญญา ระหว่างประเทศและหน่วยงานอื่นๆ และได้มี การปรับปรุงบัญชีรายชื่อผู้สังเกตการณ์ของคณะทำงาน ทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ โดยให้เพิ่มสำนักเลขาธิการของ Arctic Treaty ด้วย และเร่งรัดให้ภาคีเสนอผู้ประสานงานกลาง คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ ของประเทศ ที่มี คุณสมบัติที่เหมาะสมตามข้อกำหนดในภาคผนวก

ในภาคผนวกประกอบด้วย วิธีปฏิบัติงานของ คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ วัตถุประสงค์ และ หน้าที่ความรับผิดชอบของ STRP Oversight Committee

ข้อมติที่ 10 การดำเนินงานทางวิทยาศาสตร์และ วิชาการในภาคของอนุสัญญา

ร่างข้อมติที่ 10 นี้ ได้รับการพิจารณาในที่ประชุมครั้งแรกในวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งที่ประชุมได้รับรองร่างข้อมติที่มีการปรับปรุงในวันอังคารที่ พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 การหารือเน้นที่ประเด็นการเลือกงานที่มีความสำคัญลำดับสูงสำหรับงานของคณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์ ผู้แทนภาคีเน้นงานที่เกี่ยวข้องกับแนวทางการอธิบายลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำและชุมชนเมือง การลดความยากจนและพื้นที่ชุ่มน้ำกับการท่องเที่ยวเป็นงานที่มีความสำคัญลำดับสูง สหภาพยุโรปเสนอให้มีการสนองตอบในเรื่องภาษาของประเทศที่สนับสนุนงบประมาณ องค์การระหว่างประเทศ องค์การพันธมิตรของอนุสัญญา และโปรแกรมอื่นๆ ที่สามารถนำมาใช้สนับสนุน ประเทศบราซิลเสนอให้ดำเนินงานที่เกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำและการบรรเทาและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและเชื้อเพลิงชีวภาพกับพื้นที่ชุ่มน้ำ

มติที่ประชุม:

ที่ประชุมได้ร่วมกันพิจารณาร่างข้อมติที่ได้รับการแก้ไข ปรับปรุง และได้ให้ความเห็นชอบในงานที่มีความสำคัญสูงสำหรับการดำเนินงานของคณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ของปี พ.ศ. 2552 - 2555 ที่ระบุในภาคผนวกที่ 1 และบัญชีงานทั้งหมดในภาคผนวก 2 เร่งรัดให้ภาคี ประเทศผู้บริจาค องค์การระหว่างประเทศ องค์การพันธมิตรของอนุสัญญา องค์การพัฒนาเอกชนระดับประเทศและอื่นๆ ใช้โปรแกรม ซึ่งประกอบด้วยรายการค่าใช้จ่ายสำหรับงานที่มีความสำคัญลำดับสูงของคณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์ ในภาคผนวกที่ 1 ในการตัดสินใจสำหรับการจัดลำดับความสำคัญของการสนับสนุนงบประมาณและการสนับสนุนการอนุวัติอนุสัญญา และเร่งรัดให้ภาคีสนับสนุนงบประมาณสำหรับการทำงานของคณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะสำหรับงานที่มีความสำคัญลำดับสูง

ภาคผนวกที่ 1 ประกอบด้วยบัญชีงานที่มีความสำคัญลำดับสูง การประเมินค่าใช้จ่าย ซึ่งมีทั้งสิ้น 28 เรื่อง ในวงเงิน 635,000 สวิสฟรังก์

ภาคผนวกที่ 2 ประกอบด้วยบัญชีงานทั้งหมดของคณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์

ซึ่งแบ่งเป็น

- งานที่กำลังดำเนินอยู่
- การใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด
- การจัดทำบัญชีรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำ การประเมิน

การติดตามตรวจสอบและการประเมิน

- พื้นที่ชุ่มน้ำและสุขอนามัยของมนุษย์
- พื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพ

ภูมิอากาศ

- พื้นที่ชุ่มน้ำและการจัดการทรัพยากรน้ำ
- พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ
- การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำ การฟื้นฟู การบรรเทา

ผลกระทบและการชดเชย

ข้อมติที่ 11 พันธมิตรและการเสริมประสานกับ ความตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมและ สถาบันอื่นๆ

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างข้อมติครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้รับรองในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ในระหว่างที่มีการแสดงความเห็น สหภาพยุโรปและประเทศออสเตรเลียเสนอให้มีการปรับปรุงการบูรณาการการรายงานตามข้อกำหนดของแต่ละอนุสัญญา

ในระหว่างการแสดงความเห็นและทบทุนเนื้อหาในร่างมติ ในวันเสาร์ ประเทศออสเตรเลียได้เสนอให้มีการประเมินผลสำเร็จของอนุสัญญา อย่างน้อยในทุกๆ รอบของการจัดทำรายงาน ได้มีการรับรองร่างข้อมติโดยการเพิ่มเติมข้อคิดเห็นต่างๆ ที่ได้รับการยอมรับ

มติที่ประชุม:

เน้นความร่วมมือกับอนุสัญญาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและให้มีส่วนร่วมในกลุ่มความตกลงระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพต่อไป (Biodiversity Liaison Group) ให้ทำงานร่วมกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพต่อไป ดำเนินงานตามแผนงานร่วมระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยการอพยพย้ายถิ่นของสัตว์ป่า และข้อตกลงการอนุรักษ์นกอพยพระหว่างแอฟริกาและยุโรป ฉบับที่ 4 จัดตั้งและสร้างความเข้มแข็งของพันธมิตรเพื่อพัฒนาการทำงานอย่างใกล้ชิดกับองค์การระหว่างประเทศระดับภูมิภาค

และพัฒนาความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับองค์กรทางการเงิน เช่น กองทุนสิ่งแวดล้อมโลก (GEF) และองค์กรการเงินอื่นๆ เช่น กรรมาธิการยุโรป (European Commission) และหน่วยงานต่างๆ ภายใน ที่เกี่ยวข้อง

ข้อมติยังส่งเสริมเพิ่มขึ้น ดังนี้

✧ สนับสนุนผู้แทนขององค์กรพันธมิตรในการสร้างความตระหนักเกี่ยวกับอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

✧ เรียกร้องให้มีความพยายามในการทำงานเพิ่มมากขึ้นต่อปีสากลแห่งความหลากหลายทางชีวภาพ ในปี พ.ศ. 2553 (2010)

✧ ร้องขอให้สำนักเลขาธิการและคณะทำงาน ทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ให้ความร่วมมือกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) โครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) และ ศูนย์การติดตามตรวจสอบการอนุรักษ์โลกของโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติต่อไป (UNEP - World Conservation Monitoring Center) ในการพัฒนา กรอบงานสำหรับการบูรณาการการรายงานการดำเนินงาน ที่เกี่ยวกับแหล่งน้ำในแผ่นดิน

✧ เร่งรัดให้สำนักเลขาธิการฯ สนับสนุนการทำงานของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ (STRP) ในการดำเนินงานตามข้อมติที่ VIII.26 ในการพัฒนาตัวชี้วัดชีวภาพตามผลการทำงานของอนุสัญญาฯ ซึ่งจะทำให้สามารถประเมินความสำเร็จของอนุสัญญาฯ ได้ในทุกๆ รอบของการรายงาน และ

✧ ขอเรียกร้องให้มีการทำงานร่วมกันระหว่าง สำนักเลขาธิการฯ กับอนุสัญญาอื่นในการบูรณาการการจัดทำรายงานที่จำเป็น

ข้อมติที่ 12 หลักการการสาธิตพันธบัตรระหว่าง อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและภาคธุรกิจ

ที่ประชุม ได้มีการแสดงความคิดเห็นในร่างข้อมตินี้ ครั้งแรกในวันศุกร์ที่ 31 ตุลาคม พ.ศ. 2551 และในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และที่ประชุมได้ให้การรับรองร่างข้อมตินี้ในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ในระหว่างการแสดงความคิดเห็น ประเทศเยอรมัน ในนามของสหภาพยุโรปเสนอให้เพิ่มการอ้างอิงถึงประกาศ การริเริ่มระหว่างภาคธุรกิจและความหลากหลายทางชีวภาพ จากการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพสมัยที่ 9 ประเทศแทนซาเนีย เรียกร้องให้มีการสร้างไตรภาคีพันธมิตรโดยขอให้

สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ จัดหาการสนับสนุนทาง วิชาการ และควรประกอบด้วยมาตรการการเข้าถึงและการ แบ่งปันผลประโยชน์อย่างยุติธรรมและเท่าเทียม ผู้แทนภาคี หลายประเทศได้เน้นถึงการทำให้แน่ใจในการให้คำปรึกษา ระหว่างภาคี ในการแบ่งความรับผิดชอบของภาคธุรกิจ ในการรักษาและจัดการทรัพยากรน้ำ และความสัมพันธ์ ระหว่างการพัฒนาการท่องเที่ยวและพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเล

ในโอกาสที่มีการทบทวนเนื้อหา ประเทศเยอรมัน เสนอให้ใช้คำว่า เชิญชวนภาคธุรกิจที่เกี่ยวข้องที่สนใจ เข้าร่วมในการริเริ่มระหว่างภาคธุรกิจและความหลากหลาย ทางชีวภาพ ต้องบันทึกไว้ด้วยว่าข้อมตินี้มีข้อจำกัดค่อนข้าง มากในการปฏิบัติของภาคธุรกิจ ประเทศนิวซีแลนด์ซึ่ง สนับสนุนโดยประเทศออสเตรเลีย เสนอให้ตัดข้อความ ที่อ้างถึง supplier contracts ในบทนำออก ประเทศ บราซิลเสนอให้เพิ่มเนื้อหาในความเป็นมาโดยใช้ข้อมูลจาก การประเมินของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และ วิชาการ (STRP) ในย่อหน้าที่สนับสนุนภาคธุรกิจในการ คำนวณอัตราการใช้เงินและการลดผลกระทบในที่ที่น้ำ หายาก ร่างข้อมติได้รับการรับรองโดยมีการแก้ไข

มติที่ประชุม:

✧ ยินดีต้อนรับภาคธุรกิจและการริเริ่มด้านความ หลากหลายทางชีวภาพที่ได้ประกาศในการประชุมสมัชชา ภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพสมัยที่ 9 และรับทราบถึงบทบาทของภาคธุรกิจที่มีต่อการบริหาร จัดการทรัพยากรน้ำและการลดอัตราความเสี่ยงต่อการ จัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

✧ สนับสนุนภาคธุรกิจให้มีความเข้าใจในความ เชื่อมโยงของกิจกรรมของตนกับระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ประเมินสถานภาพและแนวโน้มของการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ และมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในคุณค่าของการให้บริการและ ให้ผลผลิตของระบบนิเวศที่เชื่อถือ

✧ สนับสนุนการตัดสินใจในการพัฒนาและ รับรองนโยบาย กลยุทธ์ และแนวทางที่เป็นไปตามแนวทาง ระดับนานาชาติและระดับชาติ และมาตรฐานสำหรับการ จัดการระบบนิเวศ ซึ่งประกอบด้วยหลักการหลีกเลี่ยง ลด หรือชดเชยผลกระทบทางลบต่อระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ประกอบด้วย การพิจารณาผลประโยชน์ที่ควรได้รับจาก ภาคธุรกิจและจากความหลากหลายทางชีวภาพ โปรแกรม การชดเชยและผลผลิตทางเศรษฐกิจของการริเริ่มทาง ระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ

สนับสนุนความพยายามระหว่างโครงสร้างของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและหุ้นส่วนและภาคธุรกิจในการสร้างพันธมิตรกับองค์กรทางวิทยาศาสตร์และการวิจัย

ส่งเสริมภาคธุรกิจและบริษัทมหาชนในการพัฒนาพันธมิตรกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับในการดำเนินงานตามข้อตกลงและมาตรการลดหย่อนทางเศรษฐศาสตร์ เช่น การจ่ายเพื่อการบริการทางสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการให้เพื่อการอนุรักษ์ระบบนิเวศและทรัพยากรของพื้นที่ชุ่มน้ำ และ

เรียกร้องให้คณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ประเมินแนวทาง ได้แก่ เครือข่ายการใช้ทรัพยากรน้ำ ที่พัฒนาขึ้นเพื่อสนับสนุนภาคธุรกิจในการประเมินการใช้ทรัพยากรน้ำของตน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการประสานงานระหว่างโปรแกรมความรับผิดชอบทางสิ่งแวดล้อมและทางสังคม

ในข้อดีประกอบด้วยภาคผนวกซึ่งเป็นกรอบแนวทางขึ้นหลักการสำหรับการสร้างพันธมิตรระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและภาคธุรกิจ

ข้อดีที่ 13 สถานภาพพื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับ การบรรจุในบัญชีพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ

ได้มีการพิจารณาประเด็นนี้ครั้งแรกในการประชุมในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้ให้การรับรองในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศคอซอวากา ขอให้ตัดชื่อประเทศทั้งสองออกจากบัญชีรายชื่อในภาคผนวกที่ 1 ซึ่งเป็นบัญชีรายชื่อประเทศที่ต้องจัดส่ง Ramsar Information Sheet หรือต้องทำการปรับปรุงข้อมูล มีภาคีหลายประเทศได้ยกประเด็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่อยู่ระหว่างพรมแดน ซึ่งภาคีบางประเทศได้คัดค้านและขอให้ตัดออกจากรายงานการประชุม ในวันอังคาร ผู้แทนของประเทศภาคีได้แสดงความเห็นเพื่อทบทวนเนื้อหาของร่างข้อดี ในย่อหน้าย่อยที่เน้นเฉพาะเรื่อง Saemangeum land-claim สาธารณรัฐเกาหลีโดยการเสนอแนะขององค์กรพัฒนาเอกชนของสาธารณรัฐเกาหลี ได้ขอให้เพิ่มเติมข้อความการอ้างถึงการให้ข้อเสนอแนะของสำนักเลขาธิการฯ ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำในการคุ้มครองและอนุรักษ์ระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ การเพิ่มเติมและการแก้ไขร่างข้อดีต่างๆ ได้รับการรับรอง

ข้อดีที่ประชุม:

แสดงความยินดีที่ภาคีได้เสนอพื้นที่ชุ่มน้ำขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศเพิ่มเติม 250 แห่ง นับตั้งแต่การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ สมัยที่ 9 และได้ชี้ระบุพื้นที่เฉพาะที่ต้องจัดส่งรายงานซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่จำเป็นต้องฟื้นฟูลักษณะทางนิเวศ ข้อดีนี้ยังสนับสนุนการจัดตั้งรางวัลการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (International Wetlands Restoration Awards) เพื่อสนับสนุนภาคีในการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำที่เสื่อมโทรมโดยการยอมรับและเผยแพร่วิธีปฏิบัติที่ดีที่สุด

ข้อดียังเรียกร้องให้สำนักเลขาธิการฯ เชื่อมต่อการทำงานของคณะทำงานทบทุนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการในการออกแบบสอบถามสำหรับบันทึกมอนิเตอร์ (Montreux Record) เพื่อพิจารณาถึงความดีในการรายงานสำหรับภาคี และเพื่อเป็นการปรับปรุงข้อมูลในบันทึกก่อนที่จะมีการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ และร้องขอให้ภาคีจัดส่งข้อมูลของพื้นที่ที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางนิเวศ และร้องขอให้ภาคีใช้รูปแบบ Ramsar Information Sheet รูปแบบใหม่ในการเสนอพื้นที่แห่งใหม่ การขยายขอบเขตพื้นที่และการปรับปรุงข้อมูลของพื้นที่แรมซาร์ปัจจุบัน และเร่งรัดให้ภาคีที่ยังไม่ได้จัดส่ง Ramsar Information Sheet โปรดจัดส่งข้อมูลให้สำนักเลขาธิการฯ อย่างเป็นทางการโดยด่วนพร้อมแผนที่ด้วย

ข้อดีประกอบด้วยภาคผนวกที่มีรายชื่อภาคีที่จำเป็นต้องจัดส่ง Ramsar Information Sheet ตามลำดับความสำคัญ และรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่ได้รับผลกระทบทางลบจากกิจกรรมของมนุษย์ตามที่ปรากฏในรายงานแห่งชาติที่แต่ละภาคีได้รายงานต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ

ข้อดีที่ 14 15 16 การปรับปรุงแนวทางสำหรับการจัดทำข้อมูลที่เป็นในการอธิบายลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำ และการตรวจสอบ การรายงานและการตอบสนอง ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ

ผู้แทนภาคีที่เข้าร่วมประชุมได้พิจารณาร่างข้อดีนี้ครั้งแรกในที่ประชุมในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยได้พิจารณาร่างข้อดีสามเรื่องพร้อมกัน ได้แก่ กรอบงานสำหรับการจัดหาข้อมูลที่สำคัญ (ร่างข้อดีที่

14) การอธิบายลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำและรูปแบบการจัดทำข้อมูลที่สำคัญในการสำรวจและจัดทำบัญชีรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำ (ร่างข้อมติที่ 15) และกรอบงานสำหรับขั้นตอนการตรวจสอบ การรายงานและการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ (ร่างข้อมติที่ 16) ได้มีการปรับปรุงร่างข้อมติและที่ประชุมได้ให้การรับรองในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ภาคีหลายประเทศ เสนอแนะให้มีการบูรณาการรูปแบบการรายงานกับอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและแผนปฏิบัติการ 21 (Agenda 21) ในขณะที่ภาคีบางประเทศขอให้ปรับปรุงรูปแบบการรายงานให้ง่ายขึ้นเพื่อช่วยสนับสนุนการทำงานของภาคีบางประเทศที่มีข้อจำกัดหรือมีสมรรถนะของประเทศที่จำกัดในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างต่อเนื่อง ประเทศญี่ปุ่นกล่าวว่า การรายงานต้องไม่เพิ่มภาระทางการเงิน องค์การพันธมิตรของอนุสัญญาฯ ได้เสนอตัวอ้างอิงสำหรับการจัดการที่มีประสิทธิภาพและเร่งรัดให้ภาคีสันนิบาตงบประมาณสำหรับการนับชนิดนกที่มีความสำคัญ

มติที่ประชุม:

ร่างข้อมติที่ 14 ที่มีการปรับปรุงได้เสนอกรอบงานสำหรับข้อมูลที่สำคัญสำหรับอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ ร่างข้อมติที่ 15 เสนอกรอบงานสำหรับข้อมูลหลักที่สำคัญสำหรับการสำรวจและจัดทำบัญชีรายชื่อพื้นที่ชุ่มน้ำ การอธิบายลักษณะทางนิเวศ การเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศหรือแรมซาร์ ไซต์และการรายงานตามมาตรา 3.2 (การรายงานเมื่อพื้นที่ชุ่มน้ำมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะทางนิเวศ) กรอบงานในร่างข้อมติที่ 16 เสนอรายละเอียดข้อกำหนดสำหรับคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ในการพัฒนาแนวทางในการลดและการชดเชยการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำ และเน้นในการจัดเตรียมข้อเสนอสำหรับการปรับปรุงและการขยายแนวทางของอนุสัญญาฯ ในการฟื้นฟูและการกลับคืนพื้นที่ชุ่มน้ำที่สูญหายหรือเสื่อมโทรม

ร่างข้อมติที่ 17 การประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมเชิงยุทธศาสตร์ : การปรับปรุงแนวทางทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ

ที่ประชุมได้ให้การรับรองร่างข้อมติที่ 17 นี้ในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยเพิ่มเติม

ข้อแก้ไข 2 ข้อ ข้อแรกเสนอโดยภูมิภาคอฟริกาทิให้เพิ่มการเสริมสร้างสมรรถนะ และข้อที่สองเสนอโดยประเทศตุรกีที่ขอให้ใช้ข้อความ “เชิงชวน” แทนคำว่า “เร่งรัด” ในกรอบแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน

มติที่ประชุม:

ข้อมติที่ 17 ประกอบด้วย

 ยินดีต้อนรับภาคีผนวกซึ่งเป็นแนวทางเพิ่มเติมความหลากหลายทางชีวภาพในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการประเมินผลกระทบของกลยุทธ์

 เชิญชวนภาคีให้ใช้แนวทางดังกล่าวตามความเหมาะสม โดยเพิ่มเติมในกรอบงานของการริเริ่มระดับภูมิภาคและพันธกรณีและในเนื้อหาของการพัฒนาที่ยั่งยืนที่มีอยู่ในปัจจุบัน

 เร่งรัดภาคีให้เผยแพร่ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกระดับนำแนวทางนี้ไปใช้

 เสนอแนะให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ เผยแพร่แนวทางนี้ โดยเพิ่มเติมในคู่มือการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

ในภาคีผนวกประกอบด้วย แนวทางเพิ่มเติมความหลากหลายทางชีวภาพในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมและการประเมินผลกระทบของกลยุทธ์ของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพที่ได้รับการรับรองตามข้อมติที่ VI/7 (การจำแนก การติดตามตรวจสอบ ตัวชี้วัดและการประเมิน, 2549) และการเพิ่มเติมหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำและอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำตามที่คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการจัดทำขึ้น

ข้อมติที่ 18 การประยุกต์ใช้ทางเลือกการตอบของจากการประเมินระบบนิเวศแห่งกลัวสสยในคู่มือการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดของอนุสัญญาแรมซาร์

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างข้อมติครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 มีการทบทวนและแก้ไขร่างข้อมติ ประกอบด้วย การเพิ่มเติมการอ้างอิงขั้นตอนระหว่างประเทศและการประเมินด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ที่ประชุมได้ให้การรับรองข้อมตินี้ในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

✳ มติที่ประชุม:

บันทึกว่าข้อมติที่ XI/15 ของการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพสมัยที่ 9 ได้เน้นถึงความสำคัญของการส่งเสริมการประยุกต์ใช้จากกรอบงานของการประเมินระบบนิเวศแห่งสหประชาชาติวิธีดำเนินงาน และการค้นพบทั้งในระดับชาติ และระดับจังหวัดตามความเหมาะสม เน้นย้ำความเร่งด่วนในการสร้างเสริมสมรรถนะในประเด็นดังกล่าว และได้มีการแสดงความตระหนักของการหารือเกี่ยวกับกระบวนการจัดตั้ง Intergovernmental Platform on Biodiversity and Ecosystem Services และกลไกทางวิทยาศาสตร์ระหว่างประเทศสำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านความหลากหลายทางชีวภาพ สมัชชาภาคีอนุสัญญา มีมติ

✳ สนับสนุนภาคีในการใช้ประโยชน์การตอบสนองของการประเมินระบบนิเวศแห่งสหประชาชาติที่เกี่ยวข้องกับการอนุวัติอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำในระดับชาติตามความเหมาะสม

✳ สนับสนุนสำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและภาคีในการร่วมมือกับความตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ และหน่วยงานประสานงานกลางในการติดตามการดำเนินงานตามผลผลิตของการประเมินระบบนิเวศแห่งสหประชาชาติและการทบทวนทางเลือกในการตอบสนองต่อการประเมินระบบนิเวศฯ ของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์

✳ ร้องขอให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา ช่วยคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ ทบทวนความเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานวิชาการของความตกลงระหว่างประเทศด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ

✳ ขอร้องให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา ร่วมกับคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ ผลานข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองต่อการประเมินระบบนิเวศฯ ในคู่มือการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

✳ กำกับการทำงานของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ ให้เป็นไปตามข้อมติที่ VIII.34 (การเกษตรในพื้นที่ชุ่มน้ำและการจัดการทรัพยากรน้ำ) เพื่อจัดเตรียมข้อเสนอแนะให้แก่ภาคีที่เกี่ยวข้องสถาบันการจัดการน้ำระหว่างประเทศ และคณะที่ปรึกษาระหว่างประเทศเกี่ยวกับการวิจัยด้านการเกษตรในการประเมินการบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร และ UNEP Global Environmental Outlook

☞ ข้อมติที่ 19 พื้นที่ชุ่มน้ำและการจัดการลุ่มน้ำ : การผนวกกรอบแนวทางทางวิทยาศาสตร์และ วิชาการ

ที่ประชุมได้พิจารณาร่างข้อมติครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และให้การรับรองในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 มีข้อถกเถียงในประเด็นของ United Nations Economic Commission for Europe (UNECE) Water Convention และ 1997 Convention on the Law of the Non-Navigational Uses of International Watercourses รวมทั้งองค์การการค้าโลก (World Trade Organization: WTO) ในการประเมินค่าและการจ่ายสำหรับการบริการของระบบนิเวศ และการใช้คำ “ระหว่างพรมแดน” หรือ “การแบ่งปัน” ในเนื้อหาของลุ่มน้ำ

ในประเด็นของ UNCEC Water Convention สหภาพยุโรปเสนอให้มีการเผยแพร่ข้อมูลทางวิทยาศาสตร์และแนวทางที่เกี่ยวข้องกับความตกลงและ UNCEC Water Convention ประเทศลิวทเธอร์แลนด์เสนอให้ใช้คำเชิญชวนสำนักเลขาธิการอนุสัญญา ต่อไปให้มีความร่วมมือกับ UNCEC Water Convention ซึ่งประเทศบราซิลได้คัดค้าน ประเทศตุรกีและประเทศบราซิลได้เสนอให้ตัดการอ้างถึง Convention on the Law of the Non-Navigational Uses of International Watercourses เนื่องจากยังไม่มีผลบังคับใช้แต่ได้รับการคัดค้านโดยประเทศเยอรมัน ประเทศอิรักขอให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา หาข้อยุติ ในระหว่างที่มีการพิจารณาเพื่อแก้ไขเนื้อหา ประเทศตุรกียังคงคัดค้านการอ้างถึงอนุสัญญา นี้ และขอให้ตัดออก

ในการประเมินมูลค่าและการจ่ายเพื่อการให้บริการของระบบนิเวศ ประเทศอาร์เจนตินาขอให้มีการใช้ภาษาที่เกี่ยวข้องกับองค์การการค้าโลก (WTO) ขณะที่ประเทศลิวทเธอร์แลนด์เห็นว่าการให้บริการดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับองค์การการค้าโลก (WTO) เมื่อมีการพิจารณาเนื้อหาที่ได้ปรับปรุง ประเทศคอซอวอก้า เสนอให้ตัดข้อความที่เกี่ยวกับองค์การการค้าโลก (WTO) ออกซึ่งได้รับการสนับสนุนโดยประเทศเม็กซิโกและประเทศลิวทเธอร์แลนด์ ประเทศอาร์เจนตินาซึ่งสนับสนุนโดยประเทศปารากวัยเสนอให้ใช้ข้อความ “โดยสอดคล้องกับอนุสัญญาและกฎหมายระหว่างประเทศอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง” ซึ่งได้รับการคัดค้านโดยประเทศญี่ปุ่น ประเทศเยอรมัน ประเทศนอร์เวย์ และ

ประเทศรัสเซีย สหรัฐอเมริกายังคงยืนยันไม่สนับสนุนข้อมติที่อ้างถึงองค์การการค้าโลก (WTO) ภาคีตกลงให้จัดการอ้างถึงองค์การการค้าโลก (WTO) ออกจากข้อมติ

เนื้อหาของร่างข้อมติที่ได้รับการทบทวนประกอบด้วย การอธิบายคำจำกัดความของ “การแบ่งปันพื้นที่ลุ่มน้ำ” และ “พื้นที่ลุ่มน้ำที่อยู่ระหว่างพรมแดน” ที่มีการใช้อย่างกว้างขวางในหลายๆ ในโลกและใช้ในการแลกเปลี่ยนเมื่ออ้างถึงลุ่มแม่น้ำซึ่งรวมทั้งน้ำใต้ดินและน้ำบนดินที่ไหลข้ามหรือไหลระหว่างสองประเทศหรือมากกว่า ประเทศตุรกี กล่าวว่า ไม่สามารถยอมรับคำอธิบายที่อ้างถึงรายงานของคณะกรรมการธิการเชื่อนโลก ซึ่งยังคงไม่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวาง

✳ มติที่ประชุม:

สมัชชาภาคีอนุสัญญา ขอเชิญชวนภาคีใช้ประโยชน์จากการรวมแนวทางดังกล่าว โดยมีการปรับใช้ตามสภาพและสถานการณ์ที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ และกำกับให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ ทบทวน ปรับปรุงเนื้อหาในย่อหน้าที่เกี่ยวกับการปฏิบัติที่ได้รับการรับรองเป็นมติเกี่ยวกับน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ และปฏิสัมพันธ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำและให้จัดทำข้อเสนอแนะต่อไป

ในภาคผนวกประกอบด้วยแนวทางที่มีการรวมสำหรับการบูรณาการการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดในการจัดการลุ่มน้ำ

📄 ข้อมติที่ 20 การประยุกต์ใช้การแบ่งเขต

ชีวภูมิศาสตร์ของกรอบงานการเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ : แนวทางทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ

ที่ประชุมได้หารือให้ความเห็นในร่างข้อมติในวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และให้การรับรองในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ประเทศอินโดนีเซียขอให้จัดทำข้อมูลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวให้ใช้ประโยชน์ได้ทุกระบบนิเวศไม่ใช่เฉพาะระบบนิเวศทะเล สหราชอาณาจักรขอให้ตัดเกาะฟอร์คแลนด์ออกจากกรอบอ้างอิงในตารางในภาคผนวก ซึ่งร่างข้อมติได้รับการรับรองโดยตัดสินนี้ออก

✳ มติที่ประชุม:

ข้อมติได้เรียกร้องให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการดำเนินการ ดังนี้

✳ ร่วมกับสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ และองค์กรพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ ทำให้เกิดระบบประโยชน์จากการให้บริการข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลของพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ เทียบกับ Marine Ecoregion ของ World biogeographic regionalization และข้อมูลในรูปแบบดิจิทัลเทียบกับระบบการแบ่งเขตชีวภูมิศาสตร์ของระบบนิเวศบนบก

✳ ประสานงานกับสถาบันทางวิทยาศาสตร์และองค์กรอนุรักษ์เพื่อสืบค้นการใช้ประโยชน์ระบบการแบ่งเขตชีวภูมิศาสตร์ของระบบนิเวศบกและระบบนิเวศแหล่งน้ำในแผ่นดินต่อไป และให้คำปรึกษาต่อภาคีในการประยุกต์ใช้ระบบการแบ่งเขตชีวภูมิศาสตร์ใดๆ เพิ่มเติม

✳ พัฒนาวิธีการประเมินความเป็นตัวแทนของพื้นที่ชุ่มน้ำและพัฒนาแนวทางสำหรับการจัดจำแนกและการเสนอพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศที่อยู่ระหว่างพรมแดน

ข้อมติยังเรียกร้องให้เผยแพร่แนวทางในภาคผนวก ซึ่งมีการเพิ่มเติมแนวทางสำหรับการประยุกต์ใช้ระบบการแบ่งเขตชีวภูมิศาสตร์

📄 ข้อมติที่ 21 แนวทางรองรับการระบาด

อย่างต่อเนื่องของโรคโศกโศก H5N1

ข้อมตินี้ มีการอภิปรายครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน และได้รับการรับรองในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ในการอภิปราย ประเทศญี่ปุ่นได้เสนอให้เพิ่มข้อความ “การเปิดเผยและแลกเปลี่ยนข้อมูลที่เกี่ยวข้องระหว่างประเทศ และการสร้างความเข้มแข็งในการดูแลแหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ” ในขณะที่สหราชอาณาจักรเห็นว่าการควบคุมดูแลควรอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายที่มีอยู่และต้องกระทบต่อประชากรที่เกี่ยวข้องให้น้อยที่สุด ประเทศสหรัฐอเมริกาเสนอให้มีการอ้างอิงถึงบทเรียนและการจัดการที่ดีเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติ อาฟริกา มีข้อซักถามในประเด็นเรื่องภาษาว่า ใช้ห้วงนกไม่ได้มีสาเหตุโดยตรงจากนกน้ำ องค์การพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ (Wetland international) สนับสนุนสหราชอาณาจักร โดยขอให้ปรับแก้ภาษา “การกำหนดว่านกป่าไม่ได้เป็นแหล่งของการแพร่เชื้อและการจัดการที่เหมาะสมตอบสนองเมื่อมีการระบาดในพื้นที่ชุ่มน้ำ”

❁ มติที่ประชุม: มีดังนี้

❖ เน้นว่าการควบคุมดูแลนกป่าควรอยู่ภายใต้กรอบกฎหมายเรื่องสัตว์ป่าและควรส่งผลกระทบต่อประชากรที่เกี่ยวข้องให้น้อยที่สุด

❖ สนับสนุนให้ภาคีและรัฐที่มีใช้ภาคีสรางมาตรการฉุกเฉินที่ประกอบด้วยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญทางวิทยาศาสตร์ โดยเฉพาะนักปักษีวิทยา

❖ เรียกร้องให้รัฐบาลในระดับชาติและระดับนานาชาติทำงานร่วมกับประเทศภาคีเพื่อพัฒนาข้อมูลประกอบการตัดสินใจของผู้บริหาร ทั้งการรวบรวมข้อมูล การสังเคราะห์ข้อมูลและข้อมูลนกน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นข้อมูลในการเตรียมการประเมินความเสี่ยงในระดับต่างๆ

❖ เน้นความจำเป็นในการมีโครงการเฝ้าระวังสัตว์ป่าตามแนวทางวิทยาศาสตร์ระดับนานาชาติ

❖ เน้นความจำเป็นในการพัฒนาสมรรถนะที่เพิ่มขึ้นเพื่อการเฝ้าระวังและดำเนินกลยุทธ์รองรับ

❖ สนับสนุนการพัฒนาโครงการสื่อสารอย่างบูรณาการที่มีเป้าหมายเพื่อส่งเสริมความสมดุลระหว่างความเข้าใจและความตระหนักในเรื่องความเสี่ยงที่แท้จริงและการรองรับปัญหาที่เหมาะสม

❖ สนับสนุนการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องของ Scientific Task Force on Avian Influenza and Wild Birds ในการจำแนกประเด็นที่ขาดไปของแนวทางและสังเคราะห์ข้อบทเรียนที่ผ่านมาและสถานการณ์การระบาดในปัจจุบัน

❖ ร้องขอให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ (STRP) ตัดสินใจว่าบทเรียนที่ได้รับจากแนวทางปฏิบัติการตอบสนองต่อโรคไข้หวัดนก H5N1 มีความเกี่ยวข้องกับแนวทางของอนุสัญญาฯ ในด้านพื้นที่ชุ่มน้ำและการใช้พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดหรือไม่ และพิจารณาหาแนวทางปฏิบัติที่ดีที่สุดในการป้องกันและควบคุมโรคระบาดอื่นๆ ที่เกิดขึ้นในชุมชนหรือสัตว์ป่าในพื้นที่ชุ่มน้ำ

ข้อมตินี้ประกอบด้วยภาคผนวกเรื่องแนวทางของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำต่อการรองรับการระบาดของเชื้อไข้หวัดนก H5N1 และภาคผนวกท้าย 3 เรื่อง คือ บทสรุปทางวิทยาศาสตร์ของเชื้อไข้หวัดนก H5N1 และสัตว์ป่าและการพิจารณาการอนุรักษ์ การปฏิบัติงานของ Scientific Task Force เรื่องไข้หวัดนกและนกป่าและศัพท์เฉพาะทาง

🐼 ข้อมติที่ 22 การส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์เส้นทางบินของนกน้ำ

ข้อมตินี้ มีการอภิปรายครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้รับการรับรองร่างข้อมติฉบับแก้ไขครั้งที่ 1 ในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ภาคีหลายประเทศเสนอให้มีการอ้างอิงถึง Western/Central Asian Site Network for Siberian Cranes และนกน้ำชนิดอื่นๆ ด้วย ในขณะที่บางประเทศเสนอให้มีการผนวกไว้ในร่างข้อมติ อาฟริกาเสนอให้มีการให้ความสนใจเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตของประชาชนและการผลักดันประเด็นเรื่องนกน้ำให้ไปอยู่ในรายงานสิ่งแวดล้อมของประเทศ

❁ มติที่ประชุม:

สนับสนุนให้ภาคีและรัฐบาลที่ไม่ใช่ภาคีให้การสนับสนุนและมีส่วนร่วมในโครงการ แผนงานและกิจกรรมระหว่างประเทศเพื่อการอนุรักษ์นกน้ำที่อพยพย้ายถิ่นและถิ่นที่อยู่อาศัยของนกน้ำ เรียกร้องให้ภาคีดำเนินการจำแนกและประกาศพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับเส้นทางบินของนกน้ำอพยพเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (แรมซาร์ไซต์) เรียกร้องให้ภาคี รัฐบาลที่ไม่ใช่ภาคีและองค์กรที่เกี่ยวข้องเพิ่มความพยายามในการพิจารณาแก้ไขสาเหตุการลดลงอย่างต่อเนื่องของนกน้ำ และเรียกร้องให้รัฐบาลที่อยู่ในโครงการริเริ่มเส้นทางบินของนกน้ำอพยพ ดำเนินการแบ่งปันความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติที่เหมาะสมในการพัฒนาและดำเนินนโยบายและแผนปฏิบัติการอนุรักษ์นกน้ำในระดับเส้นทางบิน

ภาคผนวกประกอบด้วย ปฏิญญาเอดินเบอระ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน โดยได้รับการรับรองในการประชุมนกน้ำระหว่างประเทศ ที่เมืองเอดินเบอระ ประเทศสกอตแลนด์ ระหว่างวันที่ 3-8 เมษายน พ.ศ. 2547 ในภาคผนวกย่อยประกอบด้วยข้อสรุปจากการประชุมวิชาการระหว่างประเทศเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเลในเอเชียตะวันออก ซึ่งจัดขึ้นที่เมืองเซาเวอน สาธารณรัฐเกาหลี ในวันที่ 27 ตุลาคม พ.ศ. 2551 ซึ่งให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเลในเขตชีวธรณเขตทะเลเหลือง (Yellow Sea Bioregion)

ข้อดีที่ 23 พื้นที่ชุ่มน้ำกับสุขอนามัยของมนุษย์

ข้อดีนี้ มีการอภิปรายครั้งแรกในวันจันทร์ที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้รับการรับรองในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 สหภาพยุโรป เสนอแนะให้มีการลบรายชื่อโรคออกโดยให้เหตุผลว่ารายชื่อดังกล่าวยังไม่ครอบคลุม ส่วนประเทศบราซิลเสนอให้ปรับชื่อของข้อดี โดยเพิ่ม “การพัฒนาอย่างยั่งยืน” เข้าไว้ด้วย

เมื่อมีการพิจารณาร่างข้อคิดฉบับที่มีการปรับปรุง ผู้เข้าร่วมประชุมยอมรับการปรับแก้ภาษาที่ขอให้มีการปรับปรุงในเรื่องของบทบาทหน้าที่ของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ ช่วยสร้างสุขอนามัยที่ดี ซึ่งเสนอโดยประเทศเอกวาดอร์ และการเรียกร้องให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องให้การสนับสนุนการดำเนินงานใหม่ๆ หรืองานวิจัยต่อเนื่องที่สัมพันธ์กันระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำกับสุขภาพ

ภาคียอมรับร่วมกันว่ามาตรการในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำมีความเชื่อมโยงกับสุขภาพของมนุษย์ ในการเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำ สุขอนามัยและกิจกรรมที่ดำเนินการโดยคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ (STRP) นั้น ประเทศเวเนซุเอลาเสนอให้มีการเพิ่มการศึกษาเพื่อลดความกดดันต่อพื้นที่ชุ่มน้ำและการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อดีนี้ได้รับการรับรองโดยความร่วมมือในการแก้ไขปรับปรุงระหว่างประเทศเอกวาดอร์และประเทศเวเนซุเอลา

มติที่ประชุม:

 เรียกร้องให้ภาคีและผู้มีส่วนรับผิดชอบในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำดำเนินกิจกรรมเพื่อยกระดับสุขอนามัยของประชาชนควบคู่ไปกับวัตถุประสงค์ของการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ

 เรียกร้องผู้รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำให้เน้นสาเหตุของความเสื่อมโทรมของสุขภาพของมนุษย์มีความเชื่อมโยงกับพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยการบริหารจัดการการให้บริการของระบบนิเวศสามารถที่จะป้องกันความเสื่อมโทรมและยืนยันว่ามาตรการในการกำจัดโรคภัยที่อยู่ภายในหรือโดยรอบพื้นที่ชุ่มน้ำดำเนินการโดยไม่เป็นอันตรายหรือมีผลกระทบต่อการบำรุงรักษาลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำและการให้บริการของระบบนิเวศตัวอย่างเช่น การลดและการมีเป้าหมายที่ชัดเจนในการใช้สารเคมีกำจัดศัตรูพืช

 เร่งรัดให้ภาคีสันับสนุนการสร้างความร่วมมืออย่างเข้มแข็งระหว่างภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำทั้งภายในและระหว่างรัฐบาล องค์กรพัฒนาเอกชนและภาคเอกชน

 เร่งรัดให้ภาคีและภาคส่วนการพัฒนา รวมถึงอุตสาหกรรมเหมืองแร่และอุตสาหกรรมอื่นๆ โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและอื่นๆ ดำเนินการตามขั้นตอนที่เป็นไปได้เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบทั้งทางตรงหรือทางอ้อมจากกิจกรรมของตนที่ส่งผลเสียต่อการให้บริการของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีส่วนสนับสนุนสุขอนามัยและความเป็นอยู่ของมนุษย์

 เร่งรัดต่อไป ให้ภาคี สร้างความสัมพันธ์ระหว่างระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำและสุขอนามัยของมนุษย์เป็นองค์ประกอบหลักของนโยบาย แผน และกลยุทธ์ระดับชาติ และนานาชาติ

 ส่งเสริม ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำนำเสนอข้อมูลการสนับสนุนของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำตามธรรมชาติต่อสุขภาพอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ที่มีการพิสูจน์ทางวิทยาศาสตร์แล้ว ต่อกระทรวงและหน่วยงานระดับชาติที่รับผิดชอบในเรื่องสุขภาพ สุขากิจาและและการประปา

 เร่งรัดให้ภาคี ประสานกับภาคีสุขอนามัยและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในการประเมินผลของมาตรการการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำที่เชื่อมโยงกับสุขอนามัยของมนุษย์รวมถึงชี้ระบุการแลกเปลี่ยน (trade-off) ที่เหมาะสมในการตัดสินใจ

 เร่งรัดให้ภาคี สร้างหลักประกันว่าการตัดสินใจการจัดการร่วมกันของพื้นที่ชุ่มน้ำและประเด็นสุขอนามัยของมนุษย์นั้น มีความเข้าใจเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันว่า มีผลต่อความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับสุขภาพและการเพิ่มขึ้นของโรคภัยไข้เจ็บ และการดูแลรักษาความสามารถของพื้นที่ชุ่มน้ำในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการให้บริการของระบบนิเวศ

 เร่งรัด ให้หน่วยงานด้านพื้นที่ชุ่มน้ำในประเทศภาคีทำงานร่วมกับหน่วยงานด้านสุขภาพในการเฝ้าระวังโรคที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำที่จะเกิดขึ้นใหม่หรือกลับมาปรากฏใหม่

✎ สั่งการให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ (STRP) ศึกษาความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำและสุขภาพ อนามัย

ข้อมติที่ 24 พื้นที่ชุ่มน้ำและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ข้อมตินี้ มีการอภิปรายครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้มีการหารืออย่างไม่เป็นทางการโดยมินายแมกซ์ ฟินเลย์สัน (Max Finlayson) เป็นประธาน ร่างข้อมติได้รับการรับรอง ในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ประเด็นของการถกเถียงที่สำคัญ คือ การรวมข้ออ้างอิงในการปรับตัวและบรรเทาผลกระทบ (mitigation and adaptation) ซึ่งมีการตัดสินใจล่วงหน้า ภายใต้งานพิจารณาการเจรจาต่อรองของกรอบอนุสัญญาของสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) เช่น การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าและความเสื่อมโทรมของพื้นที่ป่าไม้และบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการบรรเทาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

กลุ่มประเทศในสหภาพยุโรป เสนอให้อ้างอิงบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยการให้ความเชื่อมโยง ทางเชื่อม (corridor) และเส้นทางการบิน การจ่ายเพื่อการบริการของระบบนิเวศ และคณะผู้เชี่ยวชาญเฉพาะกิจ เรื่องความหลากหลายทางชีวภาพของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศเอกวาดอร์ สาธารณรัฐประชาชนจีนและประเทศบราซิล ขอให้ตัดข้อความที่อ้างถึงนโยบายการบำรุงรักษาลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำในการบรรเทาและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และนโยบายสำหรับการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าในกลุ่มประเทศที่กำลังพัฒนา มีการถกเถียงอย่างมากในประเด็นเรื่องบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำต่อการบรรเทาผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการด้วย ผู้แทนคนหนึ่งได้เน้นว่า การอ้างอิงการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวจะต้องสอดคล้องกับภาษาที่ใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งให้เป็นไปตามหลักการของความรับผิดชอบและขีดความสามารถที่แตกต่างกันของประเทศที่พัฒนาแล้วและประเทศที่กำลังพัฒนา ในขณะที่

ผู้แทนอีกหลายคนเน้นย้ำการสอดคล้องประสานกับกระบวนการอื่นๆ เช่น อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ และกรอบอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และในขั้นนี้สามารถตกลงเรื่องการใช้ภาษาได้ มีการจัดทำร่างข้อมติที่มีหลายทางเลือกโดยอ้างอิงบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการบรรเทาผลกระทบเช่นเดียวกับการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าในประเทศกำลังพัฒนา

เมื่อผู้แทนประเทศภาคีพิจารณาร่างมติฉบับปรับปรุง ประเทศบราซิล ประเทศอินเดีย ประเทศฟิลิปปินส์และอีกหลายประเทศเห็นควรให้ตัดคำว่า “Mitigation” ออกให้คงไว้แต่คำว่า “Adaptation” ขณะที่ ประเทศเอลซัลวาดอร์ ประเทศคิวบาและประเทศออสเตรเลีย สนับสนุนให้คงไว้ทั้ง 2 คำในข้อมติเนื่องจากมีความเหมาะสมแล้ว

ในประเด็นที่ว่า พื้นที่ชุ่มน้ำให้ขอบข่ายของบริการได้อย่างไร ได้มีการปรับภาษาให้เหมาะสมโดยอ้างถึง Mitigation และ Adaptation ว่าเป็นส่วนหนึ่งของบริการจากระบบนิเวศ จะเหมาะสมกว่าเป็นทางเลือกเดียว การอ้างถึงกิจกรรมของภาคีในการลดความเสื่อมโทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำ การบริหารจัดการอย่างชาญฉลาดสำหรับกิจกรรมการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวเป็นการประนีประนอมที่ดีกว่าการใช้คำว่า ผลจากการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวในนโยบายระดับชาติสำหรับการจัดการอย่างบูรณาการ ได้ปรับปรุงเนื้อหาให้มีความสอดคล้องกับการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวตามรายงานของ IPCC และการประเมินของ MA

มติที่ประชุม:

✎ เรียกร้องให้ภาคีจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำในแนวทางที่กำจัดการกีดกันและเพิ่มความยืดหยุ่นต่อการรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและปรากฏการณ์สภาพอากาศที่เลวร้าย และลดผลกระทบจากอุทกภัยและภัยแล้งในประเทศที่มีความเสี่ยง โดยการส่งเสริมการคุ้มครองและฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและชั้นคุณภาพลุ่มน้ำ

✎ เร่งรัดเพื่อให้แน่ใจว่าภาคีให้ความสำคัญกับความจำเป็นในการป้องกันและมิกลไกในการดูแลรักษาลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการจัดสรรน้ำให้กับระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ เมื่อเผชิญปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

➤ เร่งรัดให้ภาคีดำเนินการเพื่อลดความเสื่อมโทรม รวมถึงส่งเสริมการฟื้นฟู และปรับปรุงวิธีปฏิบัติในการจัดการพื้นที่พรุและพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทอื่นๆ ที่มีความสำคัญต่อการเก็บกักคาร์บอนหรือมีความสามารถในการดูดซับคาร์บอน ตลอดจนเพิ่มสมรรถนะการปรับตัวของสังคมเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในระบบนิเวศอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

➤ มอบหมายสำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP) และคณะกรรมการ Global Action on Peatlands สร้างความเข้มแข็งในการเสริมประสานความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ (Ramsar convention), กรอบอนุสัญญาของสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC), อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นทะเลทราย (UNCCD) เพื่อให้มีความสำคัญในการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่พรุและพื้นที่ชุ่มน้ำอื่นๆ อย่างชาญฉลาด

➤ เรียกร้องให้หน่วยงานประสานกลาง จัดหา expert guidance และให้การสนับสนุนตามความเหมาะสมแก่หน่วยประสานงานกลางของกรอบอนุสัญญาของสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ตามเนื้อหาของข้อมติ UNFCCC ข้อ 1/CP.13

➤ ยอมรับความจริงถึงความจำเป็นที่ภาคีจะต้องพยายามทุกวิถีทางในการอนุรักษ์กรอบอนุสัญญาขององค์การสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพิธีสารเกียวโตตามความเหมาะสม เพื่อพิจารณารรจการรักษาลักษณะทางนิเวศวิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำในนโยบายระดับชาติด้านการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

➤ เชื้อเชิญให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพพิจารณาบรรจุกิจกรรมและประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ น้ำ ความหลากหลายทางชีวภาพ และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นประเด็นที่มีความสำคัญระดับสูงในแผนงานร่วม ปี พ.ศ. 2545-2553 ระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

➤ ร้องขอ ให้สำนักเลขาธิการและคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP) ทำงานร่วมกับอนุสัญญาฯ และองค์กรระหว่างประเทศอื่นๆ ประกอบด้วยรวมถึงอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลาย

ทางชีวภาพ, โปรแกรมสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP) โครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) องค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO) ธนาคารโลก โดยเฉพาะกรอบกรอบอนุสัญญาของสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) และคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (IPCC) ในการพัฒนาความเป็นพันธมิตรในการทำงานเพื่อการศึกษาศักยภาพการสนับสนุนของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำต่อการบรรเทาและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการลดความเสี่ยงและเพิ่มความยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

➤ ร้องขอ ให้สำนักเลขาธิการฯ และคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP) ใช้กลไกการปฏิบัติงานที่เหมาะสมร่วมกับกรอบอนุสัญญาของสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) และองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยยอมรับความแตกต่างของวิธีการดำเนินงานและสถานภาพทางกฎหมายของแต่ละอนุสัญญาและจำเป็นที่จะต้องหลีกเลี่ยงความซ้ำซ้อนและส่งเสริมการลดต้นทุน เพื่อการพัฒนาคู่มือแนวทางสำหรับการพัฒนากิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

➤ เร่งรัดให้ภาคีและองค์กรอื่นๆ ใช้ประโยชน์แนวทางการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดอย่างเต็มที่ (คู่มือการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด: Ramsar guidance on wise use of wetland) ซึ่งสามารถนำไปใช้แก้ไขปัญหาร้ายคุกคามและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ และการพัฒนานโยบายและการจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

➤ เรียกร้อง ให้ผู้ประสานงานกลางของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP Focal Points) มีส่วนร่วมและสนับสนุนงานเพื่อผลักดันให้เป็นประเด็นในระดับชาติและภูมิภาคและใช้ความชำนาญจากเครือข่ายนักวิทยาศาสตร์ด้านพื้นที่ชุ่มน้ำและผู้เชี่ยวชาญอื่นๆ

ข้อมติที่ 25 พื้นที่ชุ่มน้ำและเชื้อเพลิงชีวภาพ

ข้อมตินี้ มีการอภิปรายครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้มีการอภิปรายอย่างไม่เป็นทางการในระหว่างวันที่ 1-4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

ข้อมตินี้ได้รับการรับรอง ในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

คณะผู้แทนได้มีการถกเถียงถึงผลกระทบทางบวกของเชื้อเพลิงชีวภาพ สมดุลคาร์บอนและผลกระทบต่อความสามารถในการกักเก็บคาร์บอนและหลักเกณฑ์สำหรับการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืน ตลอดการประชุม การอภิปรายมุ่งเน้นในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำ เช่น การระบายน้ำจากพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ การผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพในพื้นที่พรุ จากการอภิปรายอย่างกว้างขวางผู้แทนภาคีได้เห็นพ้องต้องกันและรับรองข้อมติโดยเน้นไปที่ประเด็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่สัมพันธ์กับการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ และความจำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาในด้านต้นทุนและผลตอบแทนควบคู่ไปกับการเกิดผลกระทบจากการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำประเภทต่างๆ เนื้อหาของข้อมติประกอบด้วยการรวบรวมและเผยแพร่ข้อมูลที่มีอยู่ในปัจจุบันด้วย

การอภิปรายในที่ประชุมได้เน้นการอ้างถึงข้อมติของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพในเรื่องการเกษตร เชื้อเพลิงชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพ การลดผลกระทบทางลบของการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพต่อชุมชนพื้นเมือง ให้ลดการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพที่จะต้องมีการระบายน้ำออกจากพื้นที่พรุ การแบ่งปันความรู้และประสบการณ์ในการบริหารจัดการน้ำเพื่อเพิ่มมูลค่า การอนุรักษ์และการกำหนดนโยบายการใช้ประโยชน์ที่ดินที่เหมาะสมเพื่อลดผลกระทบทางลบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ

ประเทศออสเตรเลีย ไม่เห็นด้วยกับนโยบายการใช้และการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืนซึ่งสามารถใช้เป็นข้อกีดกันทางการค้าได้ ประเทศมาเลเซียเรียกร้องให้ตัดข้อความที่อ้างถึงการเปลี่ยนแปลงพื้นที่พรุเพื่อเป็นแหล่งผลิตปาล์มน้ำมันในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ออก ประเทศสหรัฐอเมริกาเสนอให้ตัดข้อความที่สะท้อนถึงเรื่องของอาหารและเชื้อเพลิงชีวภาพ และเสนอแนะให้ใช้ข้อความว่า “ความต้องการอาหารและเชื้อเพลิงที่เพิ่มขึ้นอาจนำไปสู่แรงกดดันที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุ่มน้ำและคุกคามต่อระบบนิเวศอื่นๆ” ส่วนองค์การพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ (Wetlands International) เสนอให้มีมาตรการป้องกันการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุ่มน้ำ และจากประเด็นต่างๆ นี้ มีการจัดตั้งคณะทำงานย่อยอย่างไม่เป็นทางการเพื่อหารือในประเด็นนี้อีกครั้ง

ในการประชุมคณะทำงานกลุ่มย่อยมีการให้ความเห็นต่อร่างข้อมติอย่างละเอียด และเมื่อมีการพิจารณาใหม่อีกครั้งในที่ประชุมใหญ่ ยังคงมีมุมมองที่แตกต่างกันในเรื่องของการอ้างอิงที่เหมาะสมของผลกระทบทางลบประเทศบราซิลขอให้ตัดข้อความ “ผลกระทบทางลบโดยอ้อม” ออก ประเทศออสเตรเลียขอให้ตัดข้อความการอ้างอิงการระบายน้ำและมาตรการชดเชยในการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและผลกระทบทางสังคมเศรษฐกิจออก การเสนอความเห็นส่วนใหญ่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้อยู่ในกรอบของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดและมีเนื้อหาสาระสอดคล้องกับกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD)

✳ มติที่ประชุม:

✳ รับรองข้อมติของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD) ที่ IX/2 เรื่อง ความหลากหลายทางชีวภาพทางการเกษตร เชื้อเพลิงชีวภาพและความหลากหลายทางชีวภาพ

✳ ยอมรับในศักยภาพในการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืนและการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืนและบรรลุเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (MDGs) แต่ต้องแสดงความตระหนักในผลกระทบในทางลบที่มีศักยภาพต่อสิ่งแวดล้อมและสังคม เศรษฐกิจจากการผลิตและการใช้เชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืน

✳ ยอมรับว่าความปลอดภัยของพลังงาน การพัฒนาทางเศรษฐกิจ การลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกเป็นวาระเร่งด่วนในระดับโลก

✳ ยอมรับว่าผลกระทบที่มีศักยภาพที่เกิดขึ้นทั้งทางบวกและลบจากการผลิตและการใช้ประโยชน์เชื้อเพลิงชีวภาพต่อความหลากหลายทางชีวภาพขึ้นอยู่กับการใช้ วิธีการและสถานที่ในการผลิต วิธีปฏิบัติทางการเกษตรและนโยบายที่เกี่ยวข้องในแต่ละพื้นที่

✳ แสดงความห่วงใยในความต้องการอาหารและพลังงานที่เพิ่มขึ้นในระดับโลก ศักยภาพการแข่งขันในด้านที่ดิน การผลิตอาหารและเชื้อเพลิงอาจนำไปสู่แรงกดดันต่อการเปลี่ยนแปลงพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งเสี่ยงต่อการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับสูง และการเปลี่ยนแปลง

พื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อการผลิตพลังงานอาจไม่จำเป็นที่จะต้องได้รับความสำคัญต่อการให้บริการของระบบนิเวศโดยพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างเต็มที่

ภาคียังได้

✎ ยอมรับว่าการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพควรมีความสัมพันธ์กับพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน

✎ เรียกร้องให้ภาคีประเมินผลกระทบที่มีศักยภาพต่อผลตอบแทนและความเสี่ยง ซึ่งประกอบด้วย การระบายน้ำและการเสนอโครงการผลิตพืชที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศและพื้นที่ชุ่มน้ำอื่นๆ แสวงหาทางหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบและหากการหลีกเลี่ยงเป็นไปไม่ได้ การประยุกต์ใช้แนวทางบรรเทาผลกระทบ การชดเชยหรือกิจกรรมทดแทนที่เหมาะสม ตัวอย่างเช่น การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ

✎ เร่งรัดให้ภาคีพิจารณาจัดทำนโยบายการใช้ที่ดินที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืน

✎ เร่งรัดให้ภาคีส่งเสริมการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืนและสร้างความเข้มแข็งในการร่วมมือเพื่อการพัฒนา การแลกเปลี่ยนเทคโนโลยีข้อมูลข่าวสาร

✎ เร่งรัดภาคีเพื่อทำให้แน่ใจว่าการพัฒนานโยบายสำหรับการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืนได้พิจารณาคุณค่าของการให้บริการของระบบนิเวศและความเป็นอยู่ของมนุษย์ซึ่งได้จากพื้นที่ชุ่มน้ำและความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการพิจารณาการแลกเปลี่ยนระหว่างบริการต่างๆ กับภาระวิเคราะห้ต้นทุนผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ

✎ ส่งเสริมให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP) พิจารณาระหว่างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอื่นๆ โดยการทบทวนการแพร่กระจายการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพที่มีความสัมพันธ์ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ การทบทวนและรวบรวมแนวทางการจัดการที่ดีที่มีอยู่ในปัจจุบันและประเมินความยั่งยืนทางด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมในการขยายการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพ โดยอาจพัฒนาแนวทางและการประเมินความร่วมมือระหว่างองค์กรระดับนานาชาติอื่นๆ และทำงานร่วมกับกลุ่มองค์กรระหว่างประเทศที่ดำเนินการเกี่ยวกับเชื้อเพลิงชีวภาพ

ข้อบ่งชี้ 26 พื้นที่ชุ่มน้ำและอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ

ข้อบ่งชี้ นี้ มีการอภิปรายครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้มีการรับรองในวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ตลอดการประชุมได้มีการประชุมกลุ่มย่อยอย่างไม่เป็นทางการเพื่อพิจารณาประเด็นในข้อบ่งชี้ ประเทศอาร์เจนตินาเสนออ้างอิงการประเมินความมั่นคงของการให้บริการของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำกับกฎเกณฑ์ขององค์การการค้าโลก (WTO) แต่ได้รับการคัดค้าน ในประเด็นเรื่องความต้องการใช้ทรัพยากรที่เพิ่มขึ้นในระดับโลก อาฟริกาเสนอให้มีการจำแนกแหว่งทรัพยากรที่สามารถนำกลับมาใช้ได้ใหม่และทรัพยากรที่ไม่สามารถนำกลับมาใช้ได้ ในย่อหน้าที่เกี่ยวข้องกับการร่วมกับภาคเอกชนในการจัดตั้ง และ/หรือ สร้างความเข้มแข็งในการร่วมมือในโครงการรับผิดชอบต่อสังคมและผลกระทบของอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นสหรัฐอเมริกาซึ่งสนับสนุนโดยประเทศนิวซีแลนด์และประเทศออสเตรเลียเรียกร้องให้มีการปรับแก้ภาษาให้สอดคล้องกับการประยุกต์ใช้กฎหมายในประเทศ และให้ลดข้อความในวงเล็บเกี่ยวกับการแบ่งปันผลตอบแทนที่เพิ่มขึ้นจากอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติอย่างยุติธรรมและเท่าเทียมกัน ข้อบ่งชี้ได้รับการแก้ไขเล็กน้อยก่อนที่จะมีการรับรองในที่สุด

มติที่ประชุม:

ให้บันทึกว่าประเทศคาบองอินดีที่จจะรับเป็นเจ้าภาพจัดการประชุมระดับภูมิภาคที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติที่อยู่ในหรือใกล้กับพื้นที่ชุ่มน้ำ

✎ รับประกันว่ากิจกรรมทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติและผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อพื้นที่ชุ่มน้ำควรมีการกล่าวถึง

✎ ควรมีการพิจารณาประเมินค่าตั้งแต่ในระยะเริ่มต้นของการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ในวิธีการที่สอดคล้องกับอนุสัญญาฯ เป้าหมายการพัฒนาในระดับนานาชาติและข้อตกลงเจรจาที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้แน่ใจได้ว่าบริการจากระบบนิเวศทั้งหมดได้รับการพิจารณาผลได้ผลเสีย ในทุกกระบวนการของอุตสาหกรรมน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติ

✎ รับประกันว่าได้มีการพิจารณาผลกระทบที่มีศักยภาพตั้งแต่ต้นน้ำจนถึงปลายน้ำในลุ่มแม่น้ำโดยใช้แนวทางเชิงระบบนิเวศของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ

✎ ทบทวน ปรับปรุงกฎระเบียบและวิธีการอนุญาต เพื่อให้แน่ใจได้ว่าการหลีกเลี่ยงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อการให้บริการของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ การฟื้นฟูหรือบรรเทาผลกระทบและในกรณีเกิดผลกระทบที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้จะได้รับการชดเชยภายใต้กฎหมายของประเทศ

✎ มีการพิจารณามาตรการในการป้องกันการสูญเสียการบริการจากระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำและการชดเชยความเสียหายภายใต้กฎหมายของประเทศ

✎ ดำเนินมาตรการ กิจกรรมที่เหมาะสม โดยเฉพาะกิจกรรมการขุดเจาะที่มีการระบายน้ำออกจากพื้นที่พรุเพื่อลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมของอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติต่อพื้นที่พรุ

✎ รับประกันว่าการพัฒนาโครงการอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติได้ให้ความสำคัญต่อความจำเป็นที่จะต้องหลีกเลี่ยง พื้นที่หรือบรรเทาผลกระทบและมีการชดเชยที่สอดคล้องกับกฎหมายของประเทศ ในการสูญเสียวิถีการดำเนินชีวิต ซึ่งเป็นผลมาจากผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ชุ่มน้ำและบริการจากระบบนิเวศ

✎ ให้ภาคดำเนินการสำรวจจัดทำบัญชีพื้นที่ชุ่มน้ำและรวบรวมข้อมูลพื้นฐานให้แล้วเสร็จและหาทางเพื่อให้แน่ใจว่ามีการประกาศโครงการอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติที่มีศักยภาพที่จะเกิดขึ้นใหม่สามารถส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (Ramsar site)

✎ มีการหลีกเลี่ยง มีการฟื้นฟูหรือการบรรเทาผลกระทบของโครงการอุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติที่มีต่อความหลากหลายทางชีวภาพและชุมชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นต่างๆ ที่มีความสัมพันธ์กับพื้นที่ชุ่มน้ำและการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นในการให้คำปรึกษาต่อกิจกรรมการขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติที่อยู่ในหรือใกล้ระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่ของกลุ่มคนเหล่านี้

✎ มีการพิจารณาจัดตั้งพื้นที่ชุ่มน้ำแห่งใหม่หรือปรับปรุงพื้นที่ที่มีอยู่ในปัจจุบันเมื่อกิจกรรมการขุดเจาะน้ำมัน/ก๊าซธรรมชาติสิ้นสุดและ

✎ ให้ความสำคัญต่อความเชื่อมโยงที่มีศักยภาพกับโครงการ กิจกรรมหรือกฎ ระเบียบที่ได้จากอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ (CBD), อนุสัญญาว่าด้วยการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงเป็นทะเลทราย (UNCCD) และกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC)

ข้อดีที่ 27 พื้นที่ชุ่มน้ำและสภาพภูมิประเทศเป็นชุมชนเมือง (urbanization)

ที่ประชุมได้มีการอภิปรายและรับรองข้อมติในการประชุมเมื่อวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ประเทศไทยได้แนะนำให้อ้างอิงถึงการเสริมสร้างสมรรถนะและการระดมทรัพยากรในการเสริมสร้างสมรรถนะให้องค์กรปกครองท้องถิ่น ประเทศเวเนซุเอลา เสนอให้มีการใช้ CEPA เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน ซึ่งร่างข้อมติได้รับรองโดยเพิ่มเติมข้อเสนอแนะดังกล่าว

มติที่ประชุม:

✎ ระลึกถึงบทบาทการเสริมสร้างสมรรถนะขององค์กรท้องถิ่นรวมถึงเทศบาลเพื่อให้แน่ใจได้มีการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำในเขตเมืองและรอบชุมชนเมืองอย่างชาญฉลาดและเน้นย้ำคุณค่าของการประกาศแรมซาร์ ไซต์ในพื้นที่รอบศูนย์กลางชุมชนเมืองเพื่อเป็นการสนับสนุนการปกป้องระบบนิเวศที่สำคัญ และเป็นการป้องกันการบุกรุกพื้นที่

✎ เร่งรัด ให้ภาคีทุกประเทศให้ความสนใจใน ความสำคัญของพื้นที่ชุ่มน้ำในชุมชนเมืองและรอบชุมชนเมือง เร่งรัด ให้ภาคีทบทวนสถานการณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำในและรอบชุมชนเมืองและเมื่อจำเป็นควรมีการฟื้นฟูและการทำให้พื้นที่ชุ่มน้ำกลับคืนมาดังเดิม เพื่อให้การให้บริการจากระบบนิเวศต่อประชาชนและความหลากหลายทางชีวภาพได้อย่างเต็มที่ รวมถึง เร่งรัด ให้ภาคีกำหนดและดำเนินการตามแผนและจัดการการใช้ที่ดินเพื่อลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตต่อพื้นที่ชุ่มน้ำในและรอบชุมชนเมือง หรือในชนบทที่มีความเสี่ยงต่อการรุกรานจากการขยายตัวของชุมชนเมือง และสนับสนุนบทบาทของ CEPA ว่าเป็นกลไกที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับชุมชนในการจัดการและการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำในและรอบชุมชนเมืองอย่างยั่งยืน

➤ เชื้อเชิญให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญาฯ หาแนวทางและตัวกลางในการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับโปรแกรมการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ขององค์การสหประชาชาติ (UN-Habitat) เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมความยั่งยืนทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำและแหล่งน้ำในเขตเมืองและเมืองใหญ่ เรียกร้องให้ภาคีเสนอแนะคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP) ถึงประเด็นเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำในชุมชนเมืองและรอบชุมชนเมืองที่ควรมีแนวทางทางวิชาการและวิทยาศาสตร์เพิ่มเติมโดยผ่านผู้ประสานงานกลางของคณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ (STRP focal point) และสั่งการให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ฯ จัดเตรียมแนวทางทางด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการ ให้กับภาคีในประเด็นเฉพาะด้านพื้นที่ชุ่มน้ำในและรอบเขตเมือง

❧ ข้อมติที่ 28 พื้นที่ชุ่มน้ำและการลดความยากจน
ข้อมตินี้เริ่มต้นโดยใช้หัวข้อว่า พื้นที่ชุ่มน้ำและการลดความยากจน โดยมีการพิจารณาในครั้งแรกในวันที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และรับรองในวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ประเทศบราซิลเสนอให้มีการเปลี่ยนแปลงจากคำว่า “การลดความยากจน” เป็น “การจัดความยากจน” เพื่อให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ อาฟริกาเสนอให้มีการรวมประเด็นเรื่องการจ่ายเพื่อการบริการของระบบนิเวศเข้าไว้ด้วย ประเทศญี่ปุ่นเสนอให้มีการจัดทำระบบเตือนภัยล่วงหน้าและแผนฉุกเฉินสำหรับการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติเป็นกรอบงานของอนุสัญญาฯ ในอนาคตต่อไป

❧ มติที่ประชุม:

➤ มีการดำเนินการตามกรอบกิจกรรมด้านพื้นที่ชุ่มน้ำและการลดความยากจนที่ได้รับการรับรองโดยมติที่ประชุมสมัชชาภาคีที่ IX.14 และการรายงานผลความสำเร็จ ความท้าทาย ข้อจำกัดและโอกาสในการที่จะบรรลุถึงกิจกรรมการบูรณาการการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและจัดการความยากจนรวมถึงการค้าซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการดำเนินการ การจัดเตรียมพื้นที่สาธิตซึ่งมีการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดโดยชุมชนท้องถิ่น ที่สามารถสนับสนุนการจัดการความยากจน

เร่งรัดให้ภาคี

➤ บูรณาการการจัดการและการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดไว้ในนโยบายระดับชาติและระดับภูมิภาค

➤ ให้ความเคารพและผนวกภูมิปัญญาท้องถิ่นและวิถีปฏิบัติที่สืบทอดกันมาของท้องถิ่นไว้ในกรริเริ่มการพัฒนาพื้นที่ชุ่มน้ำและความเป็นอยู่ระดับชาติอย่างยั่งยืนและ

➤ รับประกันว่าระบบเตือนภัยล่วงหน้าและแผนฉุกเฉินเพื่อปกป้องประชาชนจากภัยธรรมชาติ รวมถึงแผนการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำและมาตรการฟื้นฟูที่เหมาะสมเพื่อป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเพิ่มของระดับน้ำทะเล และการรุกของน้ำเค็ม

➤ สนับสนุนการให้คำแนะนำในเรื่องของการจ่ายเพื่อการให้บริการของระบบนิเวศสำหรับจัดตั้งกองทุนเพื่อโปรแกรมขจัดความยากจน ประกอบด้วยหลักการเสี่ยงการทำลายป่าไม้และการทำให้เกิดความเสื่อมโทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำ ด้วยการเป็นพันธมิตรกับภาคเอกชนสำหรับการเข้าถึงและการแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเท่าเทียมและยุติธรรม

➤ พิจารณาว่าการให้บริการของพื้นที่ชุ่มน้ำเปรียบได้กับสินค้าในทางเศรษฐศาสตร์ ซึ่งสามารถนำไปใช้ในภาษีซึ่งเป็นกลไกทางด้านเศรษฐศาสตร์ อาทิ ผู้ใช้เป็นผู้จ่ายและสนับสนุนการจัดความยากจนในระดับชาติและการลงทุนในการจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืน

ข้อมตินี้รวมถึงการพัฒนาแนวทางเฉพาะในการดำเนินงานตามข้อมติที่เกี่ยวข้อง เช่น การพัฒนากรอบความร่วมมือในการบูรณาการเชื่อมโยงการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดกับการขจัดความยากจน และการรวบรวมและทบทวนตัวอย่างในประเด็นว่าพื้นที่ชุ่มน้ำที่เสื่อมโทรมส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตอย่างไรและการจัดการหรือการฟื้นฟูลักษณะทางชีววิทยาของพื้นที่ชุ่มน้ำสามารถสนับสนุนการบรรเทาความยากจนได้อย่างไร

❧ ข้อมติที่ 29 การให้ความกระจ่างในหน้าที่ความ รับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการ อนุวัติอนุสัญญาในระดับชาติ

ที่ประชุมได้พิจารณาข้อมตินี้ครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และได้รับรองในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ประเทศบราซิล ประเทศอาร์เจนตินา ประเทศนิวซีแลนด์และประเทศออสเตรเลีย เสนอให้เพิ่มข้อความในเนื้อหาของข้อมติว่า “interrelationship of responsibilities among different entities” ในระดับชาติและองค์กรของอนุสัญญา อาฟริกาเน้นในเรื่องการริเริ่มการเสริมสร้างสมรรถนะในการพัฒนาเป็นเครื่องมือสำหรับหน่วยงานประสานงานในระดับชาติ กองทุนสัตว์ป่าโลก (WWF) ในนามขององค์กรพันธมิตรของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ เน้นการเสริมสร้างขีดความสามารถขององค์กรย่อยภายในประเทศในระดับย่อยด้วย ข้อมตินี้ได้รับการรับรองโดยมีการแก้ไขปรับปรุงเล็กน้อย

❧ มติที่ประชุม:

❧ เชิญชวน ให้ภาคีดำเนินงานตามหน้าที่ความรับผิดชอบดังระบุในภาคผนวกของมตินี้

❧ เร่งรัดภาคีให้มีการดำเนินการในทุกระดับเพื่อให้สร้างกลไกการดำเนินงานที่เข้มแข็งสำหรับการดำเนินงานขององค์กรในระดับต่างๆ

❧ เสนอแนะให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการพื้นที่ชุ่มน้ำในระดับชาติ ซึ่งควรประกอบด้วยผู้แทนจากหน่วยงานประสานงานด้าน CEPA และคณะทำงานวิชาการ และ

❧ สนับสนุนให้สำนักเลขาธิการฯ พยายามพัฒนาเครื่องมือที่จำเป็นในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่หน่วยประสานงานกลางระดับชาติและเชื้อเชิญผู้สนใจให้การสนับสนุนเงินทุนเข้ามาสนับสนุนการดำเนินการ โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา

ข้อมตินี้ประกอบด้วยภาคผนวกซึ่งสรุปบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานดำเนินการในระดับชาติและองค์กรที่เกี่ยวข้อง

❧ ข้อมติที่ 30 สถานะของหมู่เกาะขนาดเล็กและ อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

ข้อมตินี้เสนอโดยประเทศบาฮามาส ในนามของประเทศกลุ่มแคริบเบียน ในประเด็นของการอภิปรายประเทศมอริเชียส ซึ่งให้เห็นถึงผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศต่อพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเล ข้อมติได้รับการสนับสนุนและไม่มีการแก้ไขปรับปรุง

❧ มติที่ประชุม:

ร้องขอ ให้สำนักเลขาธิการฯ พิจารณาลักษณะโครงการที่เหมาะสมของประเทศในกลุ่มเกาะขนาดเล็กเพื่อขอรับทุนสนับสนุนภายใต้กองทุนขนาดเล็ก (Small Grant Fund: SGF) โดยเฉพาะในประเด็นความเสี่ยงของรัฐเหล่านั้นต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำ และการคุกคามที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาหมู่เกาะขนาดเล็ก ข้อมติเรียกร้องให้ภาคีและประเทศ/องค์กรอื่นๆ ที่เป็นผู้เสนอหรือผู้ให้ทุนกิจกรรมการพัฒนาสาธารณูปโภคและกิจกรรมการพัฒนาอื่นๆ ในพื้นที่เกาะขนาดเล็ก ให้ความสำคัญเป็นพิเศษกับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ชุ่มน้ำในพื้นที่ดังกล่าว รวมถึงการประยุกต์ใช้แนวทางของอนุสัญญา ในการประเมินความเสี่ยง

❧ ข้อมติที่ 31 การส่งเสริมการอนุรักษ์ ความหลากหลายทางชีวภาพในน้ำจืด ในฐานะเป็นระบบพื้นที่ชุ่มน้ำ

ข้อมตินี้เสนอโดยสาธารณรัฐเกาหลีและประเทศญี่ปุ่นมีการพิจารณาครั้งแรกในวันเสาร์ที่ 1 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 และรับรองข้อมติในวันอังคารที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ข้อเสนอของประเทศนอร์เวย์และประเทศสวีเดนและแลนด์ถูกคัดค้านโดยประเทศบราซิล ประเทศออสเตรเลียและประเทศปารากวัย ซึ่งเสนอให้มีการลบข้อความ ข้อมติไม่ได้มุ่งหมายที่จะสนับสนุนนโยบายการเกษตรที่ไม่สอดคล้องกับข้อตกลงทางการค้า

สหภาพยุโรปและสถาบันการจัดการน้ำระหว่างประเทศ เสนอให้แสดงให้เห็นถึงผลกระทบทางลบจากการขยายและการพัฒนาพื้นที่ปลูกข้าวที่ไม่เหมาะสมในพื้นที่ชุ่มน้ำ ประเทศไทยเสนอว่า ควรให้คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์ (STRP) ทำการศึกษาข้อมูลผลกระทบของ

ความต้องการอาหารที่เพิ่มขึ้นของสังคมโลก ในขณะที่ประเด็นเรื่องการใช้อย่างอย่างชาญฉลาด ประเทศเอกวาดอร์และเวเนซุเอลา ให้เพิ่ม เรื่องการลดการใช้สารเคมีเกษตรและสารเคมีกำจัดแมลง ในขณะที่ประเทศออสเตรเลียให้คำแนะนำในเรื่องการใช้ภาษา ทั้งนี้ประเทศญี่ปุ่นได้ช่วยในการปรับปรุงแก้ไขภาษาให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับมิติของที่ประชุม

สหรัฐอเมริกาคัดค้านที่จะใช้ “เป้าหมายการพัฒนาที่ยอมรับในระดับนานาชาติ” ในบริบทของการส่งเสริมและการดูแลรักษาบทบาททางนิเวศและบทบาททางวัฒนธรรมของการทำนาข้าวที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

✳ มติที่ประชุม:

ในบทนำของข้อมติได้เน้นความสำคัญของข้อมตินี้ในการรักษาและส่งเสริมบทบาททางนิเวศและบทบาททางวัฒนธรรมและคุณค่าของนาข้าวที่มีความเหมาะสมเป็นระบบพื้นที่ชุ่มน้ำซึ่งสอดคล้องกับการบูรณาการของอนุสัญญา กับเป้าหมายของข้อตกลงระหว่างประเทศและกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

✳ สนับสนุน ให้ภาคีส่งเสริมการทำการวิจัยเพิ่มเติมในเรื่องพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และบทบาททางนิเวศวิทยาในนาข้าว และวัฒนธรรมที่มีวิวัฒนาการในชุมชนเกษตรผู้ทำนาที่ได้ดูแลรักษาคุณค่าทางนิเวศวิทยาของนาข้าวในฐานะที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำ ทั้งนี้เพื่อจำแนกวิธีการทำนาที่เสริมสร้างการบรรลุวัตถุประสงค์การอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำและบริการที่ได้จากระบบนิเวศ

✳ เชิญชวน ให้ภาคีพิจารณาให้การรับรู้และ/หรือคุ้มครองนาข้าวดังกล่าวข้างต้นโดยการเสนอชื่อเพื่อประกาศเป็นแรมซาร์ ไซด์และโดยอาศัยกลไกต่างๆ อาทิ โครงการ Global Important Agricultural Heritage System ขององค์การอาหารและการเกษตรแห่งสหประชาชาติ (FAO)

✳ เชิญชวน ให้ภาคีมีการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูลวิธีปฏิบัติและข้อมูลพื้นที่ ระหว่างภาครัฐ เกษตรกร และองค์กรอนุรักษ์ เพื่อสนับสนุนการปรับปรุงการเพาะปลูกข้าวและการจัดการน้ำที่ยั่งยืน

✳ สมัชชาภาคี ยังเรียกร้องให้ภาคีมีการจำแนกระบุความท้าทายและโอกาสในการจัดการนาข้าวในฐานะที่เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำในบริบทของการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ

อย่างชาญฉลาดและสนับสนุนให้มีการบูรณาการระหว่างการวางแผนการเพาะปลูกและการบริหารจัดการน้ำ

✳ ข้อมติที่ 32 ปฏิญญาของวอนเรื่องสุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ

ข้อมติได้รับการรับรองในวันที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยสหภาพยุโรป ขอให้ตัดข้อความที่อ้างถึงน้ำ เป็นทรัพยากรการผลิตพลังงาน อาฟริกาเน้นย้ำว่าปฏิญญาดังกล่าวควรมีการส่งผ่านข้อมูลและแปลงไปสู่นโยบายการปฏิบัติ สหรัฐอเมริกา เสนอให้ใช้คำว่า “Welcome” หรือ “Take note” แทนคำว่า “Adopt” ซึ่งสำนักเลขาธิการอนุสัญญาจะรับไปปรับปรุงภาษาตามความเหมาะสมต่อไป เพื่อให้แน่ใจว่าจะสอดคล้องกับข้อมติอื่นๆ

✳ มติที่ประชุม:

✳ ขอต้อนรับ ปฏิญญาของวอนเรื่องสุขอนามัยของมนุษย์กับพื้นที่ชุ่มน้ำ ซึ่งรายละเอียดจะอยู่ในภาคผนวกของข้อมติ

✳ กระตุ้นให้ภาคีนำปฏิญญาดังกล่าวไปเสนอต่อผู้นำประเทศ สภา ภาคเอกชนและภาคสังคม และภาครัฐทุกภาคส่วนที่รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ เพื่อเรียกร้องให้มีการดำเนินงานตามปฏิญญา

✳ กระตุ้นให้ภาคีและรัฐบาลอื่นใช้ปฏิญญาของวอนประกอบการจัดทำนโยบายระดับชาติและสนับสนุนการตัดสินใจ กระบวนการเจรจากับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติซึ่งอนุสัญญาได้ร่วมดำเนินการ เช่น คณะกรรมาธิการว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติ (UN commission on Sustainable development), องค์กรขององค์การสหประชาชาติ (UN agencies), ข้อตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (MEAs), World Water Forum และเรียกร้องให้สำนักเลขาธิการเตรียมข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องเพื่อสนับสนุนการดำเนินงาน

✳ กระตุ้นให้คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ (STRP) และสำนักเลขาธิการ ผู้ประสานงานกลางด้านการริเริ่มในระดับภูมิภาค องค์กรพันธมิตรของอนุสัญญาและองค์กรอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องใช้ประโยชน์จากปฏิญญาของวอนในการทำงานในอนาคตและให้ความสำคัญและสนับสนุนการดำเนินงานตามปฏิญญา

✎ **สั่งการให้คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา**
และสำนักเลขาธิการฯ พัฒนาและจัดทำตัวชี้วัดในรูปแบบ
ของรายงานแห่งชาติสำหรับการรายงานในการประชุม
สมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11 และเผยแพร่ ความ
เข้าใจและผลกระทบของปฏิญญาชาวอนและรายงาน
ต่อภาคีและองค์กรที่เกี่ยวข้อง บันทึกไว้ด้วยว่าในบางกรณี
ตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับแผนกลยุทธ์ อาจเกี่ยวข้องกับตัวชี้วัด
สำหรับปฏิญญาชาวอน

✎ **ขอร้องให้คณะกรรมการบริหารอนุสัญญา**
คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการและ
สำนักเลขาธิการฯ ผู้ประสานงานกลางด้าน CEPA (CEPA
NFPs) การริเริ่มในระดับภูมิภาค องค์กรพันธมิตรของ
อนุสัญญาและภาคีที่สนใจอื่นๆ เสนอแนะสำนักเลขาธิการฯ
เกี่ยวกับประสบการณ์การดำเนินการตามปฏิญญาและ
รายงานในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11
(COP11)

ปฏิญญาประกอบด้วยภาคผนวกซึ่งอธิบายที่มาของ
ปฏิญญาและความหมายของแต่ละวิธีการปฏิบัติ

ข้อดีที่ 33 ขอบคุนประเทศเจ้าภาพ, สาธารณรัฐเกาหลี

ข้อดีนี้ได้รับการรับรองในวันที่ 4 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2551 มตินี้เป็นการแสดงความขอบคุณต่อ
ประธานาธิบดี ลี ยู-บัก ที่ให้ความสำคัญต่อการอนุรักษ์
พื้นที่ชุ่มน้ำ ขอบคุนรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลี โดยเฉพาะ
กระทรวงสิ่งแวดล้อม กระทรวงที่ดินและการคมนาคม
ระหว่างประเทศ ในการเตรียมการประชุม จังหวัดเจียงนาม
(Gyeongnam) ในโมตรีจิต การต้อนรับอย่างอบอุ่น
นายกเทศมนตรี ประชาชนชาวชาวอนและอาสาสมัครทุก
คน รวมทั้งรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีในการให้การสนับสนุน
อนุสัญญา และการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำ
อย่างชาญฉลาดและการมีแผนการเปิดเป็นศูนย์พื้นที่ชุ่มน้ำ
ภูมิภาคเอเชียตะวันออก (Ramsar Regional Center for
East Asia)

ปัญหาประชุม

การประชุมเสร็จสิ้นในเวลา 17.50 น. ในวันอังคาร
ที่ 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 โดยคณะผู้แทนได้คัดเลือก
ผู้แทนเพื่อเป็นคณะกรรมการบริหารอนุสัญญาซึ่ง
ปฏิบัติงานเป็นเวลา 3 ปี โดยภูมิภาคอฟริกาประกอบด้วย
ประเทศไนจีเรีย ประเทศแคเมอรูน ประเทศแทนซาเนีย
ประเทศมอริเชียสและประเทศตูนิเซีย เอเชียประกอบด้วย
จีน เลบานอนและประเทศไทย ทวีปยุโรปประกอบด้วย
ประเทศโครเอเชีย สาธารณรัฐเชค ประเทศฟินแลนด์และ
ประเทศจอร์เจีย กลุ่ม Neotropic ประกอบด้วย ประเทศ
จาไมก้า ประเทศปานามาและประเทศปารากวัย กลุ่ม
อเมริกาเหนือ ได้แก่ ประเทศเม็กซิโก และกลุ่มโอเชียเนีย
คือหมู่เกาะมาแชล นอกจากนี้ ประเทศอังกฤษ ประเทศ
เอธิโอเปีย ประเทศโซมาเลียและประเทศซิมบับเว กำลัง
จะเข้าร่วมเป็นภาคีอนุสัญญาด้วย

สหราชอาณาจักรประกาศเสนอให้การสนับสนุนเงิน
จำนวน 25,000 สวิสฟรังก์ กับโครงการความร่วมมือ
ระหว่าง African-Eurasian Waterbird Agreement และ
Ramsar เพื่อศึกษาทบทวนผลกระทบของอุตสาหกรรม
ขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติที่มีต่อพื้นที่ชุ่มน้ำและ
การจัดเตรียมคู่มือการปฏิบัติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบ
การอุตสาหกรรมดังกล่าว สำหรับเงินนอกเหนือจากที่ได้
ให้การสนับสนุนคาดว่าจะสนับสนุนโครงการที่คณะทำงาน
ทางวิทยาศาสตร์และวิชาการ เสนอเพื่อพิจารณาตัวชี้วัด
ประสิทธิภาพของอนุสัญญา ประเทศอังกฤษประกาศให้การ
สนับสนุนงบประมาณแก่กองทุนขนาดเล็กของอนุสัญญา
(SGF) จำนวน 10,000 สวิสฟรังก์

ประเทศโรมาเนียเสนอเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม
สมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11 (COP11) ประมาณ
ครึ่งปีแรกของปี พ.ศ. 2555 (ค.ศ. 2012) ซึ่งที่ประชุม
ได้ให้การรับรอง ประเทศอุรุกวัยได้เสนอเป็นเจ้าภาพจัดการ
ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 12 (COP12)
เนื่องจากยังไม่เคยมีการจัดการประชุมในแถบอเมริกาใต้เลย
หลายๆ ประเทศและภูมิภาคแสดงความชื่นชมและขอบคุณ
สาธารณรัฐเกาหลีและเมืองชาวอนในฐานะเจ้าภาพ
จัดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10

องค์การพื้นที่ชุ่มน้ำนานาชาติ (Wetlands International) กล่าวในฐานะองค์การพันธมิตรของอนุสัญญา เชื่อเชิญให้สาธารณรัฐเกาหลีพยายามผลักดันเรื่องการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเล เช่นเดียวกับข้อมติเรื่องเส้นทางการบิน (flyway resolution) และแสดงความเห็นเกี่ยวกับการบูรณาการใช้ประโยชน์ที่ดินบริเวณทะเลเหลือง โดยเน้นในประเด็นเรื่องน้ำ สุขอนามัยของมนุษย์และความยากจนควรให้ความสำคัญในช่วง 3 ปีต่อจากนี้ไป และให้ความเห็นว่าข้อมติบางข้อยังอ่อนด้อยไป โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ยังไม่มีการบูรณาการวิธีการแก้ไขปัญหาก็หรือการช่วยเหลือสนับสนุนให้เรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นหัวใจของการเจรจาในกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (UNFCCC) ประเทศโมร็อกโก ในนามของประเทศกลุ่มอาหรับเสนอให้มีการตั้งคณะทำงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อสนับสนุนการรวมเอาภาษาอารบิกเป็นภาษาหนึ่งที่ใช้ในอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำสำหรับการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11 ด้วย

เครือข่ายองค์กรพัฒนาเอกชนของแรมซาร์ สาธารณรัฐเกาหลี กล่าวว่าบทบาทขององค์กรพัฒนาเอกชนกลุ่มเล็กๆ โดยเฉพาะการที่จะให้บรรลุถึงการใช้อยู่ในพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดยังขาดการสนับสนุนและขาดทรัพยากร โดยเสนอว่า ควรมีการตั้งเครือข่ายพื้นที่ชุ่มน้ำโลกเพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการอำนวยความสะดวกและการประสานงานกับการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา การสร้างเวทีระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารทางวิชาการ และการตั้งกลุ่มคณะทำงานในประเด็นเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด โดยหวังว่าเครือข่ายนี้จะได้รับการยอมรับและสามารถเจรจาในเวทีการประชุมสมัชชาภาคี นี้ได้

นายอนาด้า ทิเอกา เลขาธิการอนุสัญญาเสนอให้ นายเครตัน วูเบค ชาวแคนาดา เป็นบุคลากรด้านพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ จากการที่ให้การสนับสนุนอนุสัญญา มาอย่างต่อเนื่อง ที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุมที่ได้มีการปรับปรุงแก้ไข

บทวิเคราะห์การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10

Healthy Wetlands, healthy people คือ หัวข้อหลักของการจัดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10 ซึ่งได้มีการอภิปรายร่วมกันในประเด็นความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำ สุขอนามัยและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ อนุสัญญา ได้รับการรับรองมาเป็นเวลา 37 ปี อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศเพื่ออนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำ จากการรอบการอนุรักษ์แคบๆ เพียงเพื่อการอนุรักษ์แหล่งที่อยู่อาศัยของนกน้ำได้มีการขยายขอบเขตให้มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น ไม่เพียงแต่สุขอนามัยของมนุษย์แต่ยังหมายรวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เชื้อเพลิงชีวภาพและการลดความยากจน ซึ่งประเด็นเหล่านี้เป็นประเด็นสำคัญโดยถือเป็นวาระของโลกและถูกนำไปพิจารณาพร้อมกับกระบวนการที่เกี่ยวข้อง เช่น อนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ, กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เป็นต้น การเจริญเติบโตหรือทิศทางการดำเนินงานจะต้องไม่หลุดไป

จากเป้าหมายหลักของอนุสัญญาและต้องไม่ไกลเกินกว่ากรอบที่กำหนดไว้จนไปทับซ้อนกับความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อมอื่นๆ (Multilateral environmental agreements: MEAs)

ในช่วง 3 ปีที่ผ่านมาอนุสัญญา มีภาคีเพิ่มขึ้นจาก 146 ประเทศเป็น 158 ประเทศ และมีแรมซาร์ไซต์เพิ่มขึ้นจาก 1,505 แห่ง เป็น 1,758 แห่ง การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา จัดขึ้นในเอเชียเป็นครั้งที่ 2 เป็นการประชุมอนุสัญญาที่ใหญ่ที่สุดที่ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อมมากกว่า 2,000 คน เจ้าหน้าที่ระดับนโยบายจาก 165 ประเทศ องค์กรระหว่างประเทศ องค์กรพัฒนาเอกชน และสื่อมวลชนเข้าร่วมประชุม

ไม่น่าแปลกใจเลยที่การเจริญเติบโตในขอบข่ายและขนาดเป็นการนำไปสู่ “growing pains” การมีข้อมติซึ่งจะกำหนดทิศทางการพัฒนาของอนุสัญญา ในอนาคตและเป็นข้อสรุปที่แสดงถึงความท้าทายที่เกิดขึ้นในการประชุมฯ หลายๆ บทสรุปเกี่ยวข้องในประเด็นเรื่องการปรับปรุงโครงสร้างขององค์กรและประเด็นเร่งด่วน เช่น เรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เชื้อเพลิงชีวภาพความปลอดภัยของอาหารและสุขอนามัยของมนุษย์

ประธานจัดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาสมัยที่ 10 นายมานี ลี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสิ่งแวดล้อม กล่าวว่า ข้อดีทั้ง 33 ข้อที่ได้รับการรับรองในการประชุมนี้ และเน้นย้ำในความร่วมมือของผู้เข้าร่วมประชุมในการดำเนินการตามแผนกลยุทธ์ของอนุสัญญาระหว่างปี พ.ศ. 2552-2555

ประธานการประชุม นายมานี ลี แสดงความยินดีกับผู้เข้าร่วมการประชุมในความสำเร็จของการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10 และกล่าวว่า สาธารณรัฐเกาหลีจะให้การสนับสนุนการพัฒนาของอนุสัญญา โดยเฉพาะการเพิ่มเงินทุนสนับสนุนในช่วง 3 ปีต่อไปและเรียกร้องให้ภาคีและองค์กรพันธมิตรของอนุสัญญา ดำเนินการตามปฏิญญาซางวอน และกล่าวปิดการประชุมในเวลา 19.06 น.

การยกระดับและขยายขอบเขต

ในพิธีการเปิดการประชุมผ่านระบบวิดีโอ นายบัน คี มูน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติ เน้นว่า อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำไม่ค่อยได้รับความสำคัญ และยังได้กล่าวถึงบทบาทของอนุสัญญา ในแง่ของการจัดการสินค้าและบริการของระบบนิเวศเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ของเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ ในขณะที่อนุสัญญาขยายวงกว้างขึ้น การผลักดันระดับโลกในประเด็นเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นประเด็นที่จะต้องอาศัยความพยายามอย่างมาก และแนวทางจากคณะกรรมการบริหารอนุสัญญา และคณะทำงานทบทวนด้านวิทยาศาสตร์และวิชาการรวมถึง การสนับสนุนจากองค์กรบริหารของอนุสัญญา ในการสร้างความร่วมมือระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระหว่างประเทศ สิ่งเหล่านี้จะเป็นแรงกดดันต่อขีดสมรรถนะของมนุษย์และทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของสำนักเลขาธิการอนุสัญญา เพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของอนุสัญญา

ในแผนกลยุทธ์ฉบับที่ 3 ที่มีการรับรองในการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10 ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ 5 ข้อที่เกี่ยวข้องกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด การพัฒนาทะเบียนพื้นที่ชุ่มน้ำ ความร่วมมือระหว่างประเทศ การสร้างขีดสมรรถนะและพันธมิตรในอนุสัญญา ซึ่งมีการเน้นการให้ความสำคัญและจัดทำเป็นกลยุทธ์รวม 26 กลยุทธ์เมื่อเปรียบเทียบกับแผน 3 ปีที่ผ่านมา

ในประเด็นเรื่องการเพิ่มจำนวนแรมซาร์ ไซต์และบทบาทของสำนักเลขาธิการได้มีการยกประเด็นเพื่อพิจารณาในช่วง 2-3 วันแรก โดยเฉพาะการอภิปรายในเรื่องของสถานะทางกฎหมายของอนุสัญญา โดยการยกฐานะแยกออกมาจากสหภาพสากลว่าด้วยการอนุรักษ์ (IUCN) และรัฐบาลสวิตเซอร์แลนด์ มาเป็นองค์อิสระระหว่างประเทศ หรือเป็นสำนักเลขาธิการที่บริหารงานโดยองค์กรขององค์การสหประชาชาติ โดยเฉพาะโครงการสิ่งแวดล้อมแห่งสหประชาชาติ (UNEP)

การหารือพูดคุยระหว่างภาคีเกิดขึ้นในระหว่างการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา จะมีการประเมินความสัมพันธ์ระหว่างกฎหมายและการเงินของแต่ละองค์ประกอบ ในการเปลี่ยนแปลงสถานะของอนุสัญญา ให้มีความคล่องตัวและเป็นอิสระอาจมีความเสี่ยง บ่อยครั้งที่อนุสัญญาของสหประชาชาติมีกฎเกณฑ์และแนวทางที่เข้มงวดจึงจำเป็นต้องมีการพิจารณากันต่อไป ในด้านความสัมพันธ์กับองค์กรพันธมิตรของอนุสัญญา ซึ่งมีการร่วมดำเนินงานกับอนุสัญญาในทุกด้านจะมีการพิจารณาอีกครั้งภายใต้ข้อเสนอการเปลี่ยนแปลงการบริหารและกฎหมาย ศักยภาพทางการเงินของสำนักเลขาธิการอนุสัญญา จากการเปลี่ยนแปลงสถานะทางกฎหมายของสำนักเลขาธิการอนุสัญญา จะได้รับการพิจารณาอย่างละเอียดจากภาคีสมาชิก โดยเฉพาะผู้ให้การสนับสนุนงบประมาณ เช่น ประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกาและสหภาพยุโรป รวมถึงประเทศกำลังพัฒนาที่อยู่ในระบบของสหประชาชาติ

งบประมาณที่มีอย่างจำกัดเมื่อเปรียบเทียบกับเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหัสวรรษทำให้ภาคีหลายประเทศยังต้องต่อสู้กับภัยคุกคามที่เกิดขึ้น ในขณะที่โครงการริเริ่มของภูมิภาคภายใต้อนุสัญญาอาจต้องยอมรับสถานภาพทางการเงินที่ลดลงโดยความสมัครใจยังมาไม่ถึง

ข้อตกลงของภาคีกลุ่มอาฟริกาในความสมัครใจที่จะให้การสนับสนุนรายปีเพิ่มขึ้น 100% ภายใต้โครงการริเริ่มของอาฟริกา แสดงถึงสัญญาณที่ดีของการดำเนินงานในอนุสัญญา

เมื่อพิจารณาถึงข้อจำกัดทางการเงินของอนุสัญญามีความชัดเจนว่าอนุสัญญาจำเป็นต้องหาแหล่งทุน รวมถึงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือ ความคาดหวังหลายๆ อย่างจากกองทุนขนาดเล็ก (Small Grants Fund: SGF)

พื้นที่ชุ่มน้ำและแกสซัสมา การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ : ความจริงที่ไม่มีใครอยากพูด

สองวันสุดท้ายของการประชุม มีการพูดคุยและถกเถียงกันอย่างหนักในกลุ่มย่อยอย่างไม่เป็นทางการ ในประเด็นเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและพื้นที่ชุ่มน้ำกับเชื้อเพลิงชีวภาพ

ข้อคิดในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศถูกสร้างขึ้นในแนวทางเดียวกับรายงานการประเมินฉบับที่ 4 ของคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (IPCC) โดยบางประเทศไม่เห็นด้วยกับร่างข้อคิดและนำไปสู่ประเด็นการพิจารณาอย่างหนักถึงความซับซ้อนกันของการดำเนินงานระหว่างอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ, กรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ หลายประเทศไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอแนะในเรื่องของนโยบายการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงนโยบายการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากการตัดไม้ทำลายป่าในประเทศกำลังพัฒนา เนื่องจากประเด็นดังกล่าวได้มีการพิจารณาไปเป็นที่เรียบร้อยแล้วในที่ประชุมกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและบางประเด็นควรจะไปพิจารณาในที่ประชุมอื่น กลุ่มประเทศกำลังพัฒนาให้ความสำคัญกับความสัมพันธ์ระหว่างกันในการดำเนินการอย่างประนีประนอมเพื่อป้องกันความขัดแย้ง เนื่องจากปัจจัยความเสี่ยงที่สูงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รัฐที่เป็นหมู่เกาะขนาดเล็กพยายามสร้างความชัดเจนในประเด็นเรื่องการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัว คณะผู้แทนท่านหนึ่งแสดงความเสียใจในการสูญเสียโอกาสที่จะทำให้อนุสัญญาเป็นที่รู้จักและมีประสิทธิภาพในระดับโลก หมายรวมถึง

ในปีหน้าที่จะมาถึงภาคีอาจต้องคำนึงถึงการพลาดโอกาสของปฏิญญาชางวอนในการที่จะสนับสนุนให้พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นหัวข้อหลักของการพิจารณาของ อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วย

อย่างไรก็ตามการพัฒนาที่บรรลุเป้าหมายในช่วงสามปีที่ผ่านมาในด้านความเข้าใจของผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัว การพูดถึงประเด็นที่เกี่ยวกับบทบาทของพื้นที่ชุ่มน้ำในการบรรเทาผลกระทบและความจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้น หลายประเทศได้มีการพูดถึงการบรรเทาผลกระทบโดยการฟื้นฟูพื้นที่พรุ การแสดงให้เห็นว่ารายงานฉบับที่สี่ของ IPCC ยังไม่ได้ข้อสรุปที่ชัดเจน คณะทำงานคนหนึ่งกล่าวว่า “เราจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงมาตรการที่ไม่เหมาะสมต่อพื้นที่พรุ” ในท้ายที่สุดนั้น ข้อคิดได้เรียกร้องให้มีการศึกษาวิจัยและแลกเปลี่ยนข้อมูล การใช้พื้นที่พรุเป็นพื้นที่ดำเนินกิจกรรม CEPA เพื่อดำเนินการตามอนุสัญญาในบริบทของความพยายามในการลดการแพร่กระจายของก๊าซเรือนกระจก

แม้กระนั้นก็ตามประเด็นในเรื่องของการจัดการทรัพยากรน้ำในพื้นที่พรุยังไม่เป็นที่ยอมรับ โดยพื้นที่พรุมีอยู่ใน 180 ประเทศ ครอบคลุมพื้นที่ประมาณ 400 ล้านเฮกตาร์หรือ 3 เปอร์เซ็นต์ของพื้นที่ผิวโลก ผลการวิจัยซึ่งสรุปโดย global assessment peatland ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและความหลากหลายทางชีวภาพแสดงให้เห็นว่า การลดการแพร่กระจายผ่านการปกป้องและฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำอาจเป็นประเด็นหลักที่ถูกนำมาพิจารณาต่อไปและจะช่วยยกระดับระบบนิเวศที่ถูกละเลย การประเมินดังกล่าวสรุปว่าความเสื่อมโทรมของพื้นที่พรุโดยการระบายน้ำ การเกิดไฟไหม้และการใช้ประโยชน์อย่างไม่ยั่งยืน เป็นสาเหตุหลักและเป็นการสร้างแหล่งการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกสู่ชั้นบรรยากาศมากกว่า 10% ของการปลดปล่อยเชื้อเพลิงฟอสซิลของโลก

อาจไม่ต้องรอจากผู้ให้การสนับสนุนหลักเท่านั้น โดยอาจมีการคัดเลือกโครงการที่จะได้รับเงินสนับสนุนจาก Small Projects Portfolio ผ่านเว็บไซต์ของอนุสัญญาฯ ซึ่งไม่เคยมีมาก่อน

อย่างไรก็ตามการอภิปรายในเรื่องของพื้นที่ชุ่มน้ำกับเชื้อเพลิงชีวภาพเป็นที่รู้กันว่าอาจส่งผลกระทบต่อการขาดแคลนน้ำและเพิ่มแรงกดดันต่อพื้นที่ชุ่มน้ำและความหลากหลายทางชีวภาพ การอภิปรายในเรื่องนี้คล้ายคลึงกับที่มีการอภิปรายในเรื่องของเชื้อเพลิงชีวภาพกับกระบวนการหรือเรื่องอื่นๆ โดยมีกรายกประเด็นในเรื่องผลกระทบทางบวกของเชื้อเพลิงชีวภาพ สมดุลคาร์บอนและผลกระทบต่อความสามารถในการกักเก็บคาร์บอนและปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการผลิตเชื้อเพลิงชีวภาพอย่างยั่งยืน

การยอมรับในประเด็นว่าการพัฒนาอย่างรวดเร็วของพื้นที่ชุ่มน้ำสามารถเป็นสาเหตุของการทำลายสภาพแวดล้อมและการเงินและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน ประเด็นที่น่าสนใจคือการมุ่งประเด็นเฉพาะเรื่องพื้นที่ชุ่มน้ำโดยที่ประชุมได้รับรองข้อมติในประเด็นอ้างอิงถึงผลกระทบของเชื้อเพลิงชีวภาพ ศักยภาพการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดต่อความปลอดภัยด้านอาหาร สุขอนามัยของมนุษย์และความยากจน ซึ่งเกินกว่าที่มีการรับรองไว้ในอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ

บทที่ 10.3

ปฏิญญาขางวอนว่าด้วยสุขอนามัยของมนุษย์ และพื้นที่ชุ่มน้ำ

✎ ให้ความสนใจในรายงานของโครงการประเมินระบบนิเวศแห่งสหประชาชาติที่กล่าวถึงแรงกดดันต่างๆ จากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินและการใช้น้ำที่มากเกินไป การทำให้เลวลงโดยภูมิอากาศที่มีอุณหภูมิเพิ่มสูงขึ้นและความแปรปรวนของภูมิอากาศที่เพิ่มขึ้น ซึ่งหมายความว่าพื้นที่ชุ่มน้ำในส่วนต่างๆ ของโลกกำลังสูญเสียและเสื่อมโทรมลงอย่างต่อเนื่องในอัตราที่รวดเร็วกว่าระบบนิเวศอื่นๆ ซึ่งทำให้การให้บริการและปัจจัยพื้นฐานต่างๆ ที่พื้นที่ชุ่มน้ำให้แก่มนุษย์อยู่ในภาวะที่เสี่ยงอันตรายในอนาคต

✎ ตระหนักถึงความพยายามของภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ที่ให้ความสำคัญในสถานการณ์นี้ในการรับรู้ถึงการให้แบบมีชีวิตของพื้นที่ชุ่มน้ำต่อความเป็นอยู่ที่ดี วิถีชีวิตและสุขอนามัยของมนุษย์ และต่อความหลากหลายทางชีวภาพ ที่สามารถช่วยให้รอดพ้นได้โดยการรักษาและฟื้นฟูลักษณะทางนิเวศ แต่ต้องระลึกด้วยความพยายามเหล่านี้จะต้องเพิ่มเป็นสองเท่าหากต้องการไปถึงเป้าหมาย 2010 และเป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

✎ ตระหนักว่าหัวข้อของการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาฯ ครั้งนี้ คือ “พื้นที่ชุ่มน้ำสมบูรณ์ดี ชีวิตดี”

✎ ยินดีต้อนรับสาส์นจากเลขาธิการองค์การสหประชาชาติที่มีต่อการประชุมสมัชชาภาคีฯ ในวันที่ 28 ตุลาคม พ.ศ. 2551 และบันทึกไว้ด้วยว่าสาส์นดังกล่าวได้เน้นย้ำถึงความเชื่อมโยงระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำ วิถีชีวิต และความเป็นอยู่ที่ดีของมวลมนุษย์ในโลก และความสำคัญของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่เอื้ออำนวยทั่วโลก แนวทาง

สำหรับคำจูนสายใยแห่งชีวิตและคุณค่าในการให้บริการของพื้นที่ชุ่มน้ำที่สามารถนำไปสู่เป้าหมายการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ

✎ ระลึกถึงความจำเป็นเร่งด่วนที่รัฐบาลองค์การนานาชาติ ภาคเอกชน และองค์กรชุมชนต้องทำความเข้าใจอย่างเต็มที่ในบทบาทของตนที่สามารถช่วยรักษาความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำในอนาคตและดำรงรักษาลักษณะทางนิเวศที่มีความสัมพันธ์กับพันธุสัญญาที่มีต่อโลกของเราภายใต้อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและความจำเป็นในการพัฒนาระหว่างหน่วยงานต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อรักษาสืบเสาะนี้

✎ เน้นย้ำถึงความสำคัญของความร่วมมือและการเป็นพันธมิตรระหว่างรัฐบาลและชุมชนท้องถิ่นสำหรับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด และเน้นให้เห็นความสำคัญของการร่วมกันรับผิดชอบของทั้งภาครัฐและชุมชนในการดำเนินงานตามอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ

✎ ได้แจ้งให้ทราบว่าวัตถุประสงค์ของ “ปฏิญญาขางวอน” คือ การส่งข่าวสารสำคัญที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำสู่ผู้มีส่วนได้เสียและผู้มีอำนาจตัดสินใจที่เป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด

✎ บันทึกว่าปฏิญญานี้ได้ยกสร้างขึ้นเพื่อสนองตอบต่อแผนกลยุทธ์ของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ พ.ศ. 2552-2558 ที่ได้กำหนดอนาคตและลำดับความสำคัญของการดำเนินงานตามอนุสัญญาฯ และมีวัตถุประสงค์หลายข้อของแผนกลยุทธ์ฯ ที่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยปฏิญญาขางวอน

✎ ขอบคุนรัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีในการริเริ่ม จัดเตรียมปฏิญญาชาววอน ที่เอื้ออำนวยวาระสำหรับ ดำเนินการในอนาคตของพื้นที่ชุ่มน้ำเพื่อมวลมนุษยในโลก และสำหรับสนับสนุนความก้าวหน้าในการยกร่างปฏิญญา และ

✎ รู้สึกไว้ว่า “ปฏิญญาชาววอน” ได้ถูกจัดเตรียม ด้วยความร่วมมือของผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆ ในคณะทำงาน ทบพททางวิทยาศาสตร์และวิชาการ องค์การพันธมิตร ของอนุสัญญา รัฐบาลสาธารณรัฐเกาหลีในฐานะที่เป็น เจ้าภาพจัดการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 10 และสำนักเลขาธิการอนุสัญญา และขอขอบคุณรัฐบาล สาธารณรัฐเกาหลีที่แสดงความตั้งใจเป็นผู้นำในการ ดำเนินการตามปฏิญญา

สมัชชาภาคีอนุสัญญา

✎ ยินดีต้อนรับ “ปฏิญญาชาววอนที่ว่าด้วย สุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ” ตามภาคผนวกของ ข้อมตินี้

✎ เร่งรัดภาคีและรัฐบาลอื่นๆ นำ “ปฏิญญา ชาววอน” ไปสู่ความสนใจของประมุขของประเทศ รัฐสภา ภาคเอกชน และองค์กรชุมชน และสนับสนุนพวกเขาเหล่านี้ และหน่วยงานต่างๆ ของภาครัฐ (ประกอบด้วย ผู้ดูแล เรื่องน้ำ สุขภาพของมนุษย์ การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การลดความยากจน และการจัดทำแผนเฉพาะ) และ หน่วยงานที่รับผิดชอบดำเนินกิจกรรมที่ส่งผลต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะการตอบสนองต่อการเรียกร้องให้มีการปฏิบัติ สำหรับพื้นที่ชุ่มน้ำที่กำหนดในปฏิญญาชาววอน

✎ เร่งรัดด้วยให้ภาคีและรัฐบาลอื่นๆ ใช้ประโยชน์ “ปฏิญญาชาววอน” ในการแจ้งให้การจัดทำนโยบายชาติ และผู้มีอำนาจตัดสินใจซึ่งประกอบด้วยผู้ที่ดำรงตำแหน่ง เป็นผู้แทนประเทศในการประชุมอื่นๆ ด้วย และตามโอกาส ที่เหมาะสมสำหรับระดับท้องถิ่น ระดับชาติและระดับ นานาชาติที่อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและกระบวนการ อื่นๆ ที่มีศักยภาพที่ดีในการให้คำปรึกษาและประสานงาน กับคณะกรรมการว่าด้วยการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การ สหประชาชาติ องค์การต่างๆ ภายใต้องค์การสหประชาชาติ ความตกลงพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม และการประชุมน้ำโลก และร้องขอให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา จัดเตรียม คำแนะนำที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจกรรมที่เหมาะสม ในการสนับสนุนเรื่องนี้

✎ เร่งรัดต่อให้คณะกรรมการบริหารของ อนุสัญญา คณะทำงานทบพททางวิทยาศาสตร์และ วิชาการ สำนักเลขาธิการอนุสัญญา ผู้ประสานงานด้าน การติดต่อสื่อสาร การให้การศึกษา การมีส่วนร่วมและ การสร้างความตระหนัก (CEPA NFP) การริเริ่มระดับ ภูมิภาคที่ดำเนินงานภายใต้กรอบของอนุสัญญา องค์กร พันธมิตรของอนุสัญญา และหน่วยงานอื่นๆ ใช้ประโยชน์ “ปฏิญญาชาววอน” ในการดำเนินงานในอนาคตและ กำหนดลำดับความสำคัญและส่งเสริมการใช้ประโยชน์ ปฏิญญาชาววอนตามโอกาสที่เหมาะสมของแต่ละประเทศ

✎ สนับสนุนให้องค์การอื่นๆ หน่วยงาน สถาบัน และการริเริ่มต่างๆ ที่มีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาด ส่งเสริมให้ มี การส่งผ่าน “ปฏิญญาชาววอน” ในสถาบันของตน

✎ สนับสนุนให้ภาคีและอื่นๆ จัดทางงบประมาณ ในการแปล “ปฏิญญาชาววอน” เป็นภาษาของตนเพื่อเอื้อ อำนวยในการเผยแพร่และทำความเข้าใจให้กว้างขวางขึ้นเท่า ที่จะเป็นไปได้

✎ กำกับให้สำนักเลขาธิการอนุสัญญา และ คณะกรรมการบริหารฯ พิจารณาพัฒนาตัวชี้วัดเกี่ยวกับการ ใช้และการเผยแพร่ “ปฏิญญาชาววอน” ตามความ เหมาะสมและบรรจุไว้ในแบบรายงานแห่งชาติสำหรับการ ประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11 และ ให้รายงานต่อภาคีและองค์การอื่นๆ นอกจากนี้ในบางกรณี ตัวชี้วัดของ “ปฏิญญาชาววอน” เกี่ยวข้องกับตัวชี้วัดของ แผนกลยุทธ์ของอนุสัญญา ด้วย

✎ ร้องขอให้คณะกรรมการบริหารฯ คณะทำงาน ทบพททางวิทยาศาสตร์และวิชาการ ผู้ประสานงานกลาง CEPA การริเริ่มระดับภูมิภาคภายใต้อนุสัญญา องค์กร พันธมิตรของอนุสัญญา และภาคีที่สนใจ ให้คำปรึกษา ต่อสำนักเลขาธิการอนุสัญญา ถึงประสบการณ์ในการ ดำเนินการตาม “ปฏิญญาชาววอน” เพื่อแจ้งในการประชุม สมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่ 11 และ

✎ กำกับให้สำนักเลขาธิการรวมเนื้อหาทาง วิชาการไว้ในข้อมตินี้ตามความเหมาะสม

ภาคผนวก

ของบติ 10.3 ปฏิญญาชาววอนว่าด้วยสุขอนามัยของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ

กำไลควรอ่านและใช้ปฏิญญา

พื้นที่ชุ่มน้ำให้อาหาร กักเก็บคาร์บอน ควบคุมอัตราการไหลของน้ำ กักเก็บพลังงาน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความหลากหลายทางชีวภาพ ประโยชน์เหล่านี้ที่ให้แก่มวลมนุษย์เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความมั่นคงของมนุษยชาติในอนาคต การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดเป็นชีวิตสำหรับมนุษย์โดยเฉพาะคนยากจน

สุขอนามัยที่ดีของมนุษย์ขึ้นอยู่กับประโยชน์ต่างๆ ที่มนุษย์ได้รับจากการให้บริการของระบบนิเวศ ซึ่งประโยชน์บางอย่างมาจากพื้นที่ชุ่มน้ำที่อุดมสมบูรณ์ ผู้จัดทำนโยบายวางแผน ผู้มีอำนาจตัดสินใจและการจัดการโดยส่วนต่างๆ อย่างกว้างขวางในทุกระดับจากระดับนานาชาติถึงระดับท้องถิ่นสามารถทำประโยชน์จากระดับโลกตามที่อนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำสามารถให้ได้ สิ่งเหล่านี้ประกอบด้วยการจำแนกพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกี่ยวข้อง ความสำคัญของการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำเหล่านี้อย่างชาญฉลาด และรับประกันความมั่นคงของผลประโยชน์ที่พื้นที่ชุ่มน้ำให้ในเรื่องของน้ำ การกักเก็บคาร์บอน อาหาร พลังงาน ความหลากหลายทางชีวภาพและวิถีชีวิต นอกจากนี้ยังประกอบด้วยความรู้ทางวิชาการ แนวทาง รูปแบบและการสนับสนุนเครือข่ายที่นำความรู้เหล่านี้มาใช้ปฏิบัติ

“ปฏิญญาชาววอน” แสดงให้เห็นภาพรวมของระดับการทำงานที่มีลำดับสำคัญที่แสดงให้เห็นว่า “ทำอย่างไร” จึงได้ไปถึงเป้าหมายสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืนซึ่งวิกฤตที่สุด

“ปฏิญญาชาววอน” เป็นข้อเรียกร้องสำหรับการปฏิบัติจากการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10 ซึ่งจัดขึ้น ณ เมืองชาววอน

สาธารณรัฐเกาหลี ในระหว่างวันที่ 28 ตุลาคม ถึง 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551

“ปฏิญญาชาววอน” เกี่ยวข้องกับเราทุกคน ทุกที่ที่เกี่ยวข้องกับอนาคตของสิ่งแวดล้อมของเรา

ถ้าท่านคือผู้วางแผน ผู้มีอำนาจตัดสินใจ ผู้แทนที่ได้รับการเลือกตั้ง หรือผู้จัดการในสาขาสิ่งแวดล้อมต่างๆ ส่วนที่ดินและการใช้ประโยชน์ทรัพยากร หรือทำงานในภาคการศึกษาและการติดต่อสื่อสาร สุขภาพของมนุษย์ เศรษฐศาสตร์ หรือวิถีชีวิต “ปฏิญญาชาววอน” จะเป็นแนวทางให้ท่าน การปฏิบัติงานของพวกเราทั้งหมดมีผลต่ออนาคตของพื้นที่ชุ่มน้ำ

ปฏิญญานี้มาจากไหน

อนุสัญญาแรมซาร์ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นความตกลงระหว่างรัฐบาลระดับโลกที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำในโลกทั้งหมดอย่างชาญฉลาด อนุสัญญา นี้ได้จัดตั้งขึ้นในวันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2514 ณ เมืองแรมซาร์ สาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

มนั้ที่ของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำคืออะไร

“การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำทุกแห่งอย่างชาญฉลาดด้วยการปฏิบัติการในระดับท้องถิ่น ระดับภูมิภาคและระดับชาติและด้วยความร่วมมือระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นการส่งเสริมแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนทั่วโลก”

อนุสัญญาแรมซาร์ เกิดขึ้นมาสี่ทศวรรษ ซึ่งเติบโตอย่างต่อเนื่องและมุ่งเน้นในประเด็นวิกฤตที่มีความสำคัญ

ลำดับสูงสำหรับสิ่งแวดล้อมทั้งในระดับโลก ระดับชาติและระดับท้องถิ่น การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10 ที่จัดขึ้น ณ เมืองชาวอนลาธารณรัฐเกาหลี จากวันที่ 28 ตุลาคม ถึง 4 พฤศจิกายน พ.ศ. 2551 ในหัวข้อ “พื้นที่ชุ่มน้ำลุ่มน้ำดีชีวิมิสุข” ได้เน้นความเชื่อมโยงระหว่างสุขอนามัยของมนุษย์และหน้าที่ของพื้นที่ชุ่มน้ำ และการจำแนกกำหนดการปฏิบัติที่เป็นบวก

ไคสวสใช้ปัญญา

ภาคีเห็นว่าปฏิญานี้สำหรับผู้มีส่วนได้เสียทั้งหมดในการจัดการดูแลสิ่งแวดล้อมและจัดการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้อยู่ในตำแหน่งผู้นำระดับโลก ประกอบด้วย ผู้นำประเทศและมีความรับผิดชอบเช่นเดียวกันสำหรับชุมชนท้องถิ่นและในระดับลุ่มน้ำ

ถ้าไปไม่เป็นแก้ปัญหาเหมือนเรื่องอื่นๆ

ได้มีปฏิญญาของภาคีอนุสัญญาที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอื่นเกิดขึ้น แต่ปฏิญญาชาวอนไม่เป็นไปตามมาตรฐานเบื้องต้น แต่มีการเพิ่มคุณค่า โดย

- ✎ ส่งตรงให้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำและให้แสงหาโอกาสที่จะปฏิบัติ
- ✎ จัดเตรียมวิธีปฏิบัติที่เป็นผลดีให้ และ
- ✎ หาหนทางที่รียบร้อกันผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากปฏิญญา

หมายความว่าอะไรในทางปฏิบัติ

น้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ

การเสื่อมโทรมและการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำรวดเร็วขึ้นกว่าระบบนิเวศอื่นๆ และมีแนวโน้มที่จะเกิดขึ้นในอัตราเร่งอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงทางน้ำ และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ประชาชนหนึ่งถึงสองพันล้านคนเข้าถึงน้ำจืดลดลง และส่งผลกระทบทางลบต่อการผลิตอาหาร สุขภาพของมนุษย์ และการพัฒนาทางเศรษฐกิจ และเป็นการเพิ่มความขัดแย้งทางสังคม

นี่เป็นสิ่งที่จำเป็นในการปรับปรุงการจัดการน้ำแทนที่การจัดน้ำด้วยการส่งเสริมการสรรหาน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณ การจัดการน้ำควรต้องจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำให้เป็น “สิ่งอำนวยความสะดวกด้านน้ำแบบธรรมชาติ”

บูรณาการการจัดการทรัพยากรน้ำในระดับพื้นที่ลุ่มน้ำ การดำเนินงานต่อไปแบบธุรกิจเหมือนที่เคยทำไม่ใช่ทางเลือก

ความต้องการที่เพิ่มขึ้น การใช้น้ำอย่างฟุ่มเฟือยอันตรายของน้ำที่มีต่อสุขอนามัยของมวลมนุษย์และสิ่งแวดล้อม การเข้าถึงซึ่งแหล่งน้ำที่มีความปลอดภัย สุขอนามัยของมนุษย์ การผลิตอาหาร การพัฒนาทางเศรษฐกิจ และ การรักษาความเสถียรทางธรณี ล้วนแต่มีความมั่นคงลดลงหากพื้นที่ชุ่มน้ำเสื่อมโทรมลงซึ่งเกิดจากช่องว่างของความต้องการน้ำและการจัดหาที่เพิ่มมากขึ้น

มักมีปริมาณน้ำไม่เพียงพอกับความต้องการของมนุษย์และการรักษาพื้นที่ชุ่มน้ำที่จำเป็นสำหรับเรา ความพยายามในปัจจุบันเพื่อรักษาอัตราการไหลของน้ำสำหรับระบบนิเวศ ชัดความสามารถของพื้นที่ชุ่มน้ำในการเอื้อประโยชน์แก่มนุษย์และความหลากหลายทางชีวภาพประกอบด้วยน้ำสะอาดและเพียงพอสำหรับน้ำประปากำลังลดลง จำเป็นต้องสร้างเสริมการปฏิบัติการเพื่อสนับสนุนการจัดสรรน้ำสำหรับระบบนิเวศ อาทิ environmental flow วางขีดสูงสุดของการจัดสรรน้ำ และการจัดการกฎระเบียบใหม่ที่เกี่ยวกับน้ำ

เพื่อลบช่องว่างของความต้องการและปริมาณที่มีเราจำเป็นต้อง :

- ✎ ใช้น้ำที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
- ✎ หยุดยั้งความเสื่อมโทรมและการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยอยู่บนพื้นฐานของความตระหนักอย่างชัดแจ้งว่าความมั่นคงด้านน้ำของเราทั้งหลายขึ้นอยู่กับความสมบูรณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ และการบริการที่ได้จากระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำกำลังลดลงในปัจจุบันในอัตราที่รวดเร็วกว่าระบบนิเวศอื่นๆ

✎ การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำที่เสื่อมโทรมแล้วของเรา เป็นการเพิ่มแหล่งกักเก็บน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน เป็นการเพิ่มคุณภาพของน้ำ รักษาการเกษตรและประมง และปกป้องความหลากหลายทางชีวภาพที่มีประสิทธิภาพและคุ้มค่า

✎ การจัดการและปกป้องพื้นที่ชุ่มน้ำของเราอย่างฉลาด โดยรับประกันเสมอว่ามีปริมาณเพียงพออย่างต่อเนื่องในการเป็นแหล่งน้ำทั้งปริมาณและคุณภาพที่จำเป็นสำหรับการผลิตอาหาร สำหรับดื่ม และการสุขภาพ หากล้มเหลวปัญหาเรื่องน้ำจะเลวร้ายลง นับตั้งแต่พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นแหล่งน้ำแหล่งเดียวที่เราสามารถเข้าถึงได้โดยง่าย

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำหลายประเภทมีบทบาทสำคัญในการดักจับและสะสมคาร์บอน ซึ่งมีคุณค่าอย่างมากต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การรบกวนระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำของมนุษย์สามารถเป็นสาเหตุของการปลดปล่อยคาร์บอน

พื้นที่ชุ่มน้ำเป็นสิ่งอำนวยความสะดวกทางธรรมชาติที่มีชีวิตที่จำเป็นสำหรับเราในการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ การเสื่อมโทรมและการสูญเสียพื้นที่ชุ่มน้ำทำให้การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศเลวร้ายลงและทำให้มนุษย์มีความเสี่ยงอันตรายจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ เช่น การเกิดน้ำท่วม ภัยแล้ง และทุพภิกขภัย นโยบายที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศหลายฉบับสนองตอบสำหรับการกักเก็บน้ำและการถ่ายเทเพิ่มมากขึ้นเท่ากับการใช้พลังงานทางเลือก และหากมีการนำไปปฏิบัติไม่ได้อาจเป็นภัยส่งผลกระทบต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ

การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศเพิ่มความไม่แน่นอนในการจัดการน้ำและทำให้เป็นการยากขึ้นในการลบช่องว่างระหว่างความต้องการและการจัดหา เราจะเพิ่มความรู้ถึงผลของการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศจากการเปลี่ยนแปลงในการกระจายและความลำบากเรื่องน้ำซึ่งเพิ่มแรงกดดันต่อความสมบูรณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำและการรักษาวงจรของน้ำเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในการสนองตอบต่อการเผชิญหน้ากับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดปัญหาน้ำท่วม การจัดหา น้ำ การผลิตอาหารและการอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพในพื้นที่ชุ่มน้ำชายฝั่งทะเลจะมีบทบาทสำคัญในการจัดทำยุทธศาสตร์ที่เผชิญกับปัญหาน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นบริเวณพื้นที่ชายฝั่งทะเล

รัฐบาลจำเป็นต้องรวมการจัดการน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำในยุทธศาสตร์ที่มีผลสำเร็จสำหรับการเผชิญกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศในระดับชาติ ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจจำเป็นต้องตระหนักว่าพื้นที่ชุ่มน้ำคือ สิ่งอำนวยความสะดวกแบบธรรมชาติที่สำคัญในการต่อต้านและการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

น้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีการทำงานที่ดีมีบทบาทสำคัญในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและการควบคุมกระบวนการทางธรรมชาติของภูมิอากาศ (จากวัฏจักรของน้ำ การรักษาความหลากหลายทางชีวภาพ

ลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจก และความยืดหยุ่นต่อผลกระทบ) การอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดช่วยลดผลลบทางเศรษฐกิจและสังคมที่อาจเกิดขึ้น

ฉวยโอกาสในการพัฒนาความร่วมมือ ระหว่างหน่วยงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศระหว่างประเทศ (ตัวอย่างเช่น คณะทำงานทางวิชาการด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศระหว่างรัฐบาล คณะทำงานทบทวนทางวิทยาศาสตร์และวิชาการของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ) **เพื่อแบ่งปันความเข้าใจและผลจากการวิเคราะห์** โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเด็นความสัมพันธ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำ/น้ำ/การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ

วิถีชีวิตของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ

เมื่อนโยบายของภาคส่วนต่างๆ แตกต่างกัน การพัฒนาและสนับสนุนสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อลดปัญหาความยากจนสามารถนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำ จึงเป็นการทำลายความสามารถในการให้บริการที่มีชีวิตสำหรับชุมชนท้องถิ่นและในที่สุดจะนำไปสู่ความยากจนเพิ่มขึ้น

การปฏิบัติที่จำเป็นในการรักษาผลประโยชน์ที่ได้รับจากพื้นที่ชุ่มน้ำสำหรับการพัฒนาทางเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะคนจน การลงทุนในการรักษาการให้บริการโดยพื้นที่ชุ่มน้ำควรบูรณาการไว้ในยุทธศาสตร์ลดความยากจนที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนและนโยบาย

การใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาด การจัดการและการฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำช่วยในการสร้างโอกาสสำหรับการปรับปรุงวิถีชีวิตของมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่มีวิถีชีวิตขึ้นอยู่กับพื้นที่ชุ่มน้ำ ประชาชนชายขอบและพวกที่ตกอยู่ในความเสี่ยง ความเสื่อมโทรมของพื้นที่ชุ่มน้ำส่งผลถึงวิถีชีวิตและทำให้สถานการณ์ความยากจนเลวลง โดยเฉพาะอย่างยิ่งประชาชนที่มีวิถีชีวิตขึ้นอยู่กับพื้นที่ชุ่มน้ำ ประชาชนชายขอบและพวกที่ตกอยู่ในความเสี่ยง

ความเชื่อมโยงของพื้นที่ชุ่มน้ำและวิถีชีวิตจำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ที่ดีและจัดทำเป็นเอกสาร ควรส่งเสริมความสามารถและพันธมิตรในหลายๆ ระดับเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การจัดเก็บและการแบ่งปันความรู้เกี่ยวกับความเชื่อมโยงนี้

การจัดการพื้นที่ชุ่มน้ำอย่างยั่งยืนควรได้รับการสนับสนุนจากชนพื้นเมืองและความรู้ที่สืบทอด การรับรู้ในวัฒนธรรมประเพณีที่เกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ ความเป็นเจ้าของที่ได้รับการสนับสนุนจากแรงจูงใจทางเศรษฐกิจและการกระทำต่างๆ ที่ส่งเสริมพื้นฐานสำหรับวิถีชีวิต

คุณภาพของมนุษย์และพื้นที่ชุ่มน้ำ

พื้นที่ชุ่มน้ำมีความสำคัญสำหรับสุขภาพซึ่งเป็นผลประโยชน์ที่ได้รับ และยังเป็นสถานที่สำหรับการเรียนรู้ สันทนาการ การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประสบการณ์ด้านจิตวิญญาณและวัฒนธรรมประเพณี หรือ ได้รับความสนุกสนานจากความงามตามธรรมชาติของพื้นที่ชุ่มน้ำ

ความลับพันธะระหว่างระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำและสุขภาพของมวลมนุษย์ควรเป็นศูนย์กลางในองค์ประกอบของนโยบาย แผนงานและยุทธศาสตร์ระดับนานาชาติและระดับชาติ

ภาคพัฒนาซึ่งประกอบด้วย การทำเหมืองแร่ อุตสาหกรรมขุดเจาะน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน น้ำและการสุขาภิบาล พลังงาน การเกษตร การคมนาคมขนส่งและอื่นๆ สามารถส่งผลกระทบโดยตรงและทางอ้อมต่อพื้นที่ชุ่มน้ำ สิ่งเหล่านี้นำไปสู่ผลกระทบทางลบต่อการให้บริการของระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำ การให้บริการเหล่านี้สนับสนุนสุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ผู้จัดการและผู้มีอำนาจตัดสินใจในภาคการพัฒนาจำเป็นต้องมีความตระหนักเพิ่มมากขึ้นในสิ่งเหล่านี้ และจัดมาตรการทุกวิถีทางที่จะหลีกเลี่ยงผลกระทบทางลบนี้

สุขภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำต้องการการจัดการร่วมกัน
ในความเชื่อมโยงระหว่างลักษณะทางนิเวศและสุขภาพของมนุษย์ พื้นที่ชุ่มน้ำและการจัดการน้ำต้องมีการจำแนกประเภทและการดำเนินงานกิจกรรมที่เอื้อประโยชน์ต่อทั้งความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ชุ่มน้ำและสุขภาพของมนุษย์

เป็นที่แน่ชัดแล้วว่าแรงกดดันที่มีอย่างต่อเนื่องกับพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นแรงขับเคลื่อนต่อแนวโน้มของสุขภาพของมนุษย์ที่มีรากฐานมาจากน้ำ ตัวอย่างเช่น โรคที่เกิดจากน้ำ และมีน้ำเป็นพาหะ และ/หรือ การลดลงของน้ำที่มีคุณภาพที่เหมาะสมสำหรับการผลิตอาหาร การสุขาภิบาลและน้ำดื่ม

การเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน ความหลากหลายทางชีวภาพและพื้นที่ชุ่มน้ำ

ความรู้ความเข้าใจที่ดีขึ้นถึงประโยชน์และมูลค่าของการเปลี่ยนแปลงระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีขึ้น การตัดสินใจการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินต้องบูรณาการความรู้ที่เหมาะสมของประโยชน์และคุณค่าที่พื้นที่ชุ่มน้ำให้แก่มนุษย์และความหลากหลายทางชีวภาพ

ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจควรให้ความสำคัญในการสร้างความปลอดภัยให้แก่หน้าที่ทางธรรมชาติของพื้นที่ชุ่มน้ำ และประโยชน์ที่พื้นที่ชุ่มน้ำให้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโดยการรับประกันความยั่งยืนการให้บริการทางระบบนิเวศ ในขณะที่ระลึกว่าพื้นที่ชุ่มน้ำที่มนุษย์สร้างขึ้นสามารถให้ความมั่นคงทางน้ำและอาหาร

จำเป็นต้องมีกิจกรรมที่เน้นถึงสาเหตุหลักของการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพและการหยุดยั้งการสูญเสียมากขึ้น โดยอ้างถึงการตกลงในเป้าหมายที่ 2010 ที่เกี่ยวข้องกับการลดอัตราการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพลงอย่างมีนัยสำคัญ

กลไกอะไรที่เกี่ยวข้องกับหลายเรื่องที่เกี่ยวข้องได้มากที่สุดในการดำเนินงานทั้งหมด

 การวางแผน การตัดสินใจ การเงิน และเศรษฐกิจ
การพัฒนานโยบายและการตัดสินใจที่ตอบสนองต่อแต่ละประเด็นที่ได้กล่าวถึงในปฏิญญามักต้องการการแลกเปลี่ยนระหว่างนโยบายที่มีวัตถุประสงค์จากหลายภาคส่วน การตัดสินใจที่ดีขึ้นอยู่กับการสร้างสมดุลของวัตถุประสงค์ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แม้ว่ารายละเอียดและข้อมูลไม่พร้อม

การใช้เครื่องมือที่ดี รวดเร็วสำหรับช่วยในการตัดสินใจ (เช่น การประเมินอย่างรวดเร็ว การแก้ไขความขัดแย้ง เป็นกลาง decision - tree การวิเคราะห์ความคุ้มค่า) สามารถเป็นตัวช่วยในการจำแนกประเด็นและทางเลือกทางนโยบาย

มีความตระหนักอย่างเต็มที่ที่ให้ความสำคัญพิเศษสำหรับพื้นที่ชุ่มน้ำในการวางแผนโดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ (แรมซาร์ ไซต์) ดังนั้น คุณค่าของพื้นที่ชุ่มน้ำสามารถนำมาใช้ในการใช้ที่ดินและการลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ที่มีความสำคัญและมีการรับรองมาตรการป้องกันที่จำเป็น

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทุนเป็นความพอเพียงที่ซับซ้อน เป็นการสะท้อนที่ดีที่สุดถึงคุณค่าทางเศรษฐศาสตร์ของพื้นที่ชุ่มน้ำเช่นเดียวกับเป็นความจริงที่การลงทุนเพื่อรักษาลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำมักมีความคุ้มค่ามากกว่าการเยียวยาการสูญเสียการให้บริการของระบบนิเวศ

การจัดการการเงินที่พอเพียงและเหมาะสม สำหรับการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดเป็นสิ่งจำเป็น และสามารถช่วยโดยการใช้นวัตกรรมเครื่องมือทางการเงินและพันธมิตรระหว่างภาคส่วนและผู้มีส่วนได้เสียที่อยู่นอกอนุสัญญาแรมซาร์ผู้ซึ่งอาจไม่มีการทำงานในประเด็นเกี่ยวกับพื้นที่ชุ่มน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีทรัพยากรจำกัด กิจกรรมที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างชาญฉลาดสามารถนำไปสู่การใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด

การแบ่งปันความรู้และประสบการณ์

ข้อมูลพื้นฐานระดับโลกและลักษณะของพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นความต้องการเร่งด่วนที่ต้องส่งเสริม โอกาสในการใช้ข้อมูลทางวิชาการและวิธีการสังเกตในระดับโลกมีเพิ่มมากขึ้น

องค์กรที่แบ่งปันความสนใจในข้อมูลและข่าวสารและความรู้ (ประกอบด้วย ความรู้ดั้งเดิมที่สืบทอดต่อกันมาของชนพื้นเมือง) ที่เกี่ยวกับประเด็นที่ครอบคลุมปฏิญญานี้ควรเพิ่มความพยายามในการหาแนวทางผสมผสานและการเข้าถึง ดังนั้น ความรู้และประสบการณ์ (ตัวอย่างเช่น วิธีปฏิบัติที่ดี) สามารถนำมาแบ่งปันได้อย่างมีผลมากขึ้นโดยผ่านทาง การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสม

เรียกร้องให้ดำเนินการ

พวกเราทุกคนมีส่วนได้ในผลสำเร็จที่สนับสนุนโดยปฏิญญานี้ กลุ่มต่างๆ มากมายในโลกพร้อมทำงานโดยการให้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่างชาญฉลาดซึ่งเป็นแนวทางที่ปฏิญญานี้เรียกร้อง มีความรู้และประสบการณ์ที่มีค่ามากมายที่สามารถแบ่งปันกันและสามารถช่วยให้เรามีความก้าวหน้าไปสู่เป้าหมายที่กำหนด

wans-กบที่เก็ดขึ้น

มาตรการของความสำเร็จของปฏิญญานี้จะประกอบด้วย

✎ ความคงอยู่เริ่มรับรู้มากขึ้น การรายงานการแปลและจดจำ

✎ สาส์นได้บรรจุในแผนงานและการตัดสินใจในกระบวนการปกครอง/การจัดการระดับท้องถิ่นและลุ่มน้ำ

✎ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องได้รับการผลานในแผนระดับชาติ การตัดสินใจและแผนปฏิบัติ

✎ องค์ประกอบของปฏิญญาได้รับการผลานในบริบทของนโยบายระดับนานาชาติ การตัดสินใจและการปฏิบัติโดยผ่านทางผู้แทนของประเทศต่างๆ ที่เข้าร่วมการประชุมระหว่างประเทศ

บันทึก

อนุสัญญาแรมซาร์ว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นองค์การผู้นำระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ชุ่มน้ำและพยายามเพื่อให้แน่ใจได้ว่าสิ่งที่พื้นที่ชุ่มน้ำให้ความเป็นอยู่ที่ดีของมวลมนุษยย์ได้รับการตระหนักและมีความเข้มแข็งในทุกส่วนและทุกระดับในสังคม

นิยามของการใช้ประโยชน์พื้นที่ชุ่มน้ำอย่าง**ชาวดลาด**ภายใต้อนุสัญญา คือ การรักษาลักษณะทางนิเวศ โดยการดำเนินงานตามแนวทางเชิงระบบนิเวศในบริบทของการพัฒนาอย่างยั่งยืน (วลีในบริบทของการพัฒนาอย่างยั่งยืนมีวัตถุประสงค์เพื่อระลึกว่าในขณะที่การพัฒนามาอย่างในในพื้นที่ชุ่มน้ำหลีกเลี่ยงไม่ได้และการพัฒนาหลายแบบให้ประโยชน์ที่สำคัญต่อสังคม การพัฒนาสามารถเอื้ออำนวยทางสู่ความยั่งยืนโดยดำเนินการตามแนวทางของอนุสัญญา อย่างรอบคอบ และไม่มี ความเหมาะสมที่ก่อให้เกิดการพัฒนาในวัตถุประสงค์ของพื้นที่ชุ่มน้ำทุกแห่ง)

พื้นที่ชุ่มน้ำ มีกรอบของระบบนิเวศที่กว้างมากกว่าที่คิด ในมาตราที่ 1.1 ของอนุสัญญาแรมซาร์ ได้นิยามไว้ว่า พื้นที่ชุ่มน้ำ ได้แก่ พื้นที่ หนอง บึง พรุ หรือที่น้ำขัง ทั้งที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือที่มนุษย์สร้างขึ้น ทั้งที่ถาวรหรือชั่วคราว ทั้งแหล่งน้ำนิ่ง น้ำไหล น้ำจืด น้ำกร่อย หรือ น้ำเค็ม ซึ่งรวมถึงพื้นที่ในน้ำทะเลที่มีความลึกเมื่อน้ำลงต่ำสุดไม่เกินหกเมตร

ในระยะเวลาที่ผ่านมาการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำได้กำหนดหัวข้อของการประชุมเพื่อสะท้อนถึงประเด็นสำคัญในขณะนั้น ในวิวัฒนาการของอนุสัญญา หัวข้อก่อนๆ ได้เน้นความแตกต่างระหว่างความเชื่อมโยงของพื้นที่ชุ่มน้ำและมนุษย์ และหัวข้อของการประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญา สมัยที่

10 คือ “พื้นที่ชุ่มน้ำสมบูรณดี ชีวิตมีสุข” ตำแหน่งของอนุสัญญา เกี่ยวข้องกับการสร้างความเข้าใจในความเชื่อมโยงที่สำคัญระหว่างพื้นที่ชุ่มน้ำและสุขอนามัยของมนุษย์และจัดทำบริบทสำหรับการให้การรับรองเป็นข้อมติใหม่ในด้านนี้

ลักษณะทางนิเวศของพื้นที่ชุ่มน้ำเป็นหลักการหลักของอนุสัญญาแรมซาร์ ซึ่งได้นิยามไว้ว่า เป็นการรวมกันขององค์ประกอบของระบบนิเวศ กระบวนการ และประโยชน์/การให้บริการซึ่งเป็นลักษณะที่พื้นที่ชุ่มน้ำให้ ณ เวลาหนึ่ง (ในบริบทของการประเมินระบบนิเวศแห่งสหประชาชาติ ได้ให้นิยามของการให้บริการของระบบนิเวศ คือ ประโยชน์ที่มนุษย์ได้รับจากระบบนิเวศ)

เป้าหมาย 2010 ด้านความหลากหลายทางชีวภาพ ได้รับการรับรองจากอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและโดยผู้นำประเทศ ในการประชุมสุดยอดว่าด้วยการพัฒนาอย่างยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติในปี 2002 (World Summit on Sustainable Development : WSSD) ที่กำหนดว่าภายในปี 2010 จะต้องลดอัตราการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพลงอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งในระดับโลก ระดับภูมิภาค และระดับชาติ เพื่อเป็นการช่วยลดความยากจนและเพื่อประโยชน์ต่อสิ่งมีชีวิตบนโลก

แรมซาร์ ไซต์ (พื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ) ได้รับการยอมรับและเสนอโดยรัฐบาลของประเทศต่างๆ ที่เป็นภาคีของอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ เป็นการสร้างเครือข่ายพื้นที่คุ้มครองที่ใหญ่ที่สุดในโลก ปัจจุบัน (ณ เดือนพฤศจิกายน 2008) ครอบคลุมพื้นที่มากกว่า 168 ล้านเฮคแตร์ มากกว่า 1,822 แห่ง

การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10

จัดพิมพ์เผยแพร่โดย

สำนักความหลากหลายทางชีวภาพ
สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
60/1 ซอยพินิจวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6 เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2265-6638-9 โทรสาร 0-2265-6638
<http://www.onep.go.th>
<http://chm-thai.onep.go.th>

สงวนลิขสิทธิ์

2552 สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
สงวนลิขสิทธิ์ตามกฎหมาย

การอ้างอิง

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2552.
การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยพื้นที่ชุ่มน้ำ สมัยที่ 10.
กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ. 48 หน้า

ISBN

978-974-286-604-4

พิมพ์ครั้งแรก

มกราคม 2552

แปลและเรียบเรียงโดย

วัลลภ ปรัชมาตย์ นิรวาน พิพิธสมบัติ

ออกแบบและจัดพิมพ์

บริษัท เอ็นไวร์ คอนเซ็ป จำกัด
โทรศัพท์ 0-2158-1313 โทรสาร 0-2158-1319

2 กุมภาพันธ์ วันพื้นที่ชุ่มน้ำโลก

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

60/1 ซอยพิบูลวัฒนา 7 ถนนพระรามที่ 6

เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400

โทรศัพท์/โทรสาร 0-2265-6638-39, 0-2265-6638

<http://chm-thai.onep.go.th>